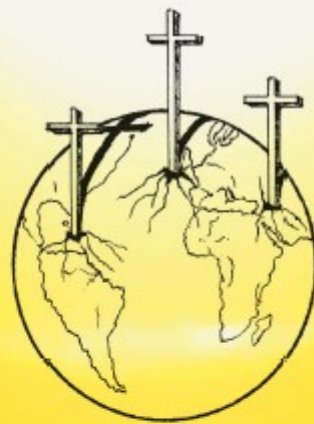

ALLIEFDE

door
Lucia en Louis

André Verdonk

aaverdonk@icloud.com

Bladzijde

5 Lucia en in jaar 1977

8 en 123 Schoolse uitleg

9 Je eigen maken

10 Knippen en plakken

14 Taboe op homoseksualiteit

18 Privacy is een illusie

19 Conceptie en Tino

26 Een bezorgde recensie

26-109 Boekje jaar 1977

79 De Eeuwige Ruimte

110 Fiona

113 Jennifer

114 Anne in Israel

115 Anna

122 Vladimir

ISBN 9789090358710

De ALLIEFDE door Lucia en Louis

Hallo ?

Je waagt een poging om meer van je gevoelsleven te begrijpen?

Je vindt geen alfabetische zoekkolom. Wel enkele woorden plus de bladzijden, wanneer je sommige stukjes nog een keer wilt lezen, beleven. Slechts een klein aantal uren heb je nodig om dit boekje te lezen. Te voelen is heel wat anders!

Tenzij - - - jij zo'n heel natuurlijke gewone bent. Al die incarnaties achter je liggen, waarin je steeds maar bezig was met ego-applaus te willen ontvangen. Dan kun je "Lucia's" beleven aanvoelen. Want dan ben je onderweg om in ieder geval te proberen in al je gedachten en handelingen onvoorwaardelijke liefde te leggen. Dat zijn dan de sferen van licht tussen twee incarnaties in. Je bent daar dan een steeds bewuster dragend deeltje van. Alle innerlijk warme geestelijke flora en fauna en medemensen die hetzelfde stadium van persoonlijke evolutie hebben bereikt, begrijpen en voelen in elkaars gevoelsleven. Geen enkele disharmonie stoort er in je geluk.

Stilstaan in dat geluk, kan. Toch - - is er die Energie - Bron in je die je stimuleert nog bewuster liefdevoller sferen als persoonlijk dragende kracht te bereiken, mede te vertegenwoordigen. Dit gaat door totdat je persoonlijk BEWUST de eeuwigdurende dragende Energie bent van voor de "Big Bang".

Gedurende je persoonlijke ontwikkeling weet je al ver vóór dat stadium, door ondervinding (niet uit een boekje) dat dit ieders weg is. Toch bepaal jijzelf of dat langer duurt of korter. Hoeveel ikjes heb je nog af te leggen? En toch heb je ik-bewustzijn nodig om mede persoonlijk bewust die dragende ,barende, scheppende energie te zijn.

Heel nuchter geef ik je: "De Albron creëert niet eens mensen. Zij beleeft Haarzelf"

In het vrouwelijke geboren. Met innerlijke warmte beleef je het moederschap. Als jij al zelf die warmte vertegenwoordigt. Ook zonder innerlijke warmte ben je een meer scheppende kracht, dan wanneer je in het mannelijke incarneert. De vrouw is de reden van het bestaan van de man. Maar omdat je beiden beleeft maakt dat niets uit.

De Albron. Is mondiaal het meest gebruikte woord voor alle gemeten Energie. Plus de nog niet gemeten energie, maar waar de mens van weet dat “zij” er moet zijn.

Dagbewustzijn. Je onmiddellijk zichtbare dagelijkse handelingen en gedachten.

GeneZijde. Wordt mondiaal het meest gebruikt voor de belevingswerelden, zonder je aardse lichaam, tussen twee incarnaties in.

De Melkweg. Waar op Moeder Aarde met innerlijke warmte over evolutie wordt gesproken en geschreven, spreekt men over dit Univer-sum. Toch kies ik (kouder) voor de Melkweg. Een meer algemeen woord op aarde. Om de medemens die in hol gefeest probeert te vluchten voor die sacrale geestelijke intimiteit, toch te proberen te laten begrijpen dat er geen uitverkorenen of uitgeslotenen bestaan. Met de hoop dat een ieder haar/zich zal durven zien als een in essentie gelijke aan alle andere mensen wel of niet nu in incarnatie op aarde.

Gene Zijde is de energie die nog niet door de wetenschap zichtbaar duidelijk is gemaakt. Je staat, loopt, ligt er middenin. Op geen enkele wijze bestaat er privacy voor jou, voor mij of enig ander mens. Ieder mens die aan gene zijde fijngevoeligere sferen vertegenwoordigt kan in mijn en jouw gevoelens, gedachten en handelingen zien. En de mensen die miljoenen jaren geleden toen al zo ver waren en verder evolueerden en daardoor bewust één zijn met de Energie Bron van voor de Big Bang kunnen in al mijn en jouw voorbije incarnaties zien. Net zo gemakkelijk en snel als dat jij het verschil ziet tussen een blauwe lucht met zonneschijn of zwaar bewolkt weer.

Als jij dus lekker westers nuchter, blijft heb je meteen door dat het 100 % zinloos is om te liegen vanuit je persoonlijk waarheid. Natuurlijk is er in het dagbewustzijn een gigantisch verschil tussen de persoonlijke waarheid van de mens op aarde die de diepere donkere sferen creëert en in stand houdt of de mens die op aarde in haar handelingen b.v. de vierde sfeer van licht vertegenwoordigt.

Wanhoopt niet als je nu nog door je patenten mensen daardoor indirect vermoord. Met je pr-bureau aan pr-greenwashing doet, etc. Toch is het

weer héérlijk voor je, die lichamelijke dood. Educatieve vooruitgang. Daardoor blijf je niet stil staan in je persoonlijk evolutie. Onmiddellijk ervaar je je persoonlijke waarheid. Die gezellige donkere sfeer aan gene zijde waar alleen maar parasiterenden in aanwezig zijn. Heel leerzaam.

Jij blijft niet altijd in die duistere sferen aan gene zijde waarin gelijkgestemden je opwachten. Hoe “gezellig” dat is kun je je gemakkelijk voorstellen. Uitsluitend parasiterenden kunnen elkaar nu eenmaal geen warmte geven. Kun je voorkomen door zelf na te denken en te veranderen van mentaliteit nu je de zon nog kunt voelen door je aardse lichaam. Ook de toen nogal opvallende deeltjes energie die, die keer Stalin en Hitler heetten komen zover om een persoonlijk bewust dragende kracht te worden van de sferen van licht. Al is dat wel een enorme klus voor hen. Jij denkt gewoon zelf na. Dan weet je dat geen diersoort aan ontgroening doet. Toch zijn daarbij niet al die organisatoren nog persoonlijk in het voordierlijke stadium van hun evolutie. Er zijn er bij die eenzaamheid vrezende en “meegesleept” worden in die holheid.

Nu in het mannelijke geboren. “Waar haal je het lef vandaan de in het vrouwelijke geborene te kussen en te strelen?” Wanneer je gevoelsleven ten opzichte van haar niet zuiver is, je een gedachte achterhoudt, ook een gevoel en een gedachte die je hebt gehad, verzwijgt. Je niet de persoonlijke waarheid bent gedurende iedere seconde dat je elkaar ontmoet? Zo’n gedrag van je vormt een gat waarin die groei naar liefde wegvloeit.

Ach die “zielige“, gewelddadige mannen kunnen daar toch niets aan doen? Als kind gehersenspoeld. De “betere” religie is er als het ware ingeslagen. Of het westerse carrière ideaalbeeld onder schijnelegantie en schijntolerantie enz. Jij denkt na over je gevoelsleven en de intentie van je eigen gedachten. Je loopt er vanuit gene zijde bezien zó-o-o-o - - naakt bij.

Met innerlijk liegen ben je feilloos te bereiken door mensen zonder aards lichaam die (nog) de naargeestige koude donkere sferen vertegenwoordigen en angst hebben voor die nodige inspanningen om de sferen van licht te bereiken. Die “barsten” in je persoonlijke waarheid (je leugens) zijn allemaal openingen “tussen je oren”, waardoor zij jou beïnvloeden en energie uit je aftappen. Want ondanks je liegen heb je een aards warm lichaam. Zij dus niet meer en kunnen zo bij jou parasiterend

warmte consumeren. Of nog verder gaan en jouw lichaam overnemen. Nou dan kun je de rest zelf wel invullen. Een dosis chemicaliën, plantaardig spul, alcohol of wat dan ook om je ontwikkeling naar innerlijke warmte te proberen te ontvluchten. Het zijn allemaal extra openingen voor die nog duistere mensen aan gene zijde. Die bezetenheid op aarde houdt op wanneer geen enkel mens meer op aarde egoïstisch denkt. Zo ver is het nog niet.

Maar iedereen komt toch zover. Dan lossen geleidelijk aan de duistere sferen aan gene zijde op.

Daar hoeft jij niet op te wachten.

Want - - jij - - denkt éérst altijd zèlf na. Dan weet je vanuit dat deeltje Albron in je heel veel, eigenlijk ALLES.

Heerlijk want je mag en kunt niemand “verbeteren”, alleen maar jezelf. Niet in het bijdehand worden. Maar alleen die bescheidenheid die niets eist, die groeit (als dragende kracht) naar die ontzaglijke extatische LIEFDESENERGIE die door geen enkele materie en egoïsme tegengehouden kan worden.

LUCIA

Waar “lucia”, (zo heette ze niet) deze incarnatie geboren is en het aardse leven heeft beleefd, daar heb je niets aan. Ook al is zij mijn tweelingziel, maakt mij dat ook niets uit. Natuurlijk - - - wèl - - -die gevoelsintimiteit die we samen hebben mogen beleven. Die is nooit meer uit ons gevoelsleven te wissen. Daar veranderd een lichamelijk dood ook niets aan. Het blijft toegevoegde eeuwigheidswaarde.

Ach waar gaat het LEVEN, ook jouw LEVEN naar toe?

Daar ben je misschien wel nieuwsgierig naar. Je kunt je persoonlijke beleven vergelijken met Lucia. Ook al ben je nu in het mannelijke lichaam geboren, want vrouwelijke incarnaties beleef je immers ook.

Zij beschreef de door haar beleefde ALLIEFDE. Zonder die begrippen en woorden in haar dagbewustzijn te kennen. In dat stadium toen zij dat beleefde was haar lichamelijke leeftijd dichter bij de 20 jaar en mijn lichaam dichter bij de 25 jaar, ergens tussen de één en twee jaar verschil. Omdat zij dat niet met iemand samen kon beleven, schreef zij dat op.

En dat is de ESSENTIE van dit boekje.

De rest wat je misschien toch als minder “leuk” ervaart is door mijn gevoelsleven heengegaan. Beleef dat maar als het geestelijke prijskaartje om “Lucia” zo maar in je handen te krijgen.

In mijn leven ging ALLES open en in mijn gevoelsleven herkende ik haar. Door die emotionele ontzaglijke innerlijke geestelijke extase stuurde ik haar het boek “Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven”. Dit was mijn vorige incarnatie ook in het mannelijke lichaam. Binnen een week naar Verwegistan, het landgoed waar ze deze incarnatie terecht was gekomen. Alle geestelijke ontwikkelings- en ontwakingspijn was weg uit mij. Met een overlopend enthousiast innerlijk kuste en streelde ik haar - je - - bent - - - mijn - - - tweelingziel !

Haar dagbewustzijn zonk half weg. Het diepe gevoel waarmee zij als het ware vanuit de gehele kosmos, - - kus - - mij - - gaf, ga ik niet proberen te beschrijven, dan verschraal ik daarmee het gevoelsleven wat uit haar kwam.

En dan weer die ontzuivering. Later wist zij niet dat zij dat met zoveel gevoel beleefde en gezegd had. Zo werd er ingegrepen door gene zijde vanuit hogere sferen. Zij mocht mij niet in haar gevoelsleven herkennen. Die lichamen, onze lichamen, aards hè, speelden daarin geen rol. Het gaat om die grootse innerlijke intimiteit.

Ja zo ging dat. Wij waren beiden heel goed voorbereid op deze incarnatie. Zie dat net genoemde boek. Lucia was vele eeuwen in de sferen van licht gebleven en één met de Liefde geworden. Zeg maar westers nuchter een nogal harde landing voor haar op aarde, waar ten opzichte van de geestelijke openheid in de sferen van licht een nogal absurde mentaliteit de overhand heeft. Dat kun je lezen en beleven zoals zij dat onder woorden brengt. Vanuit haar gevoelsleven. - - - “Waarom moet ik zo angstig zijn om al die opgemaakte gezichten?”

Voor mij was het heel anders. Mijn afstemming was een veel lagere dan die van Lucia. Meer gelijk aan de gemiddelde west Europese mens.

Omdat ik van die vier deeltjes energie, die toch bij elkaar horen (begrijp je verderop in dit boekje) heel ver achterop geraakt ben, doordat ik veel langer parasiterende incarnaties heb beleefd (de dader ben) en veel meer heb goed te maken om in een rustig geestelijk evenwicht te komen. Na dit leven moet ik nog vijf incarnaties terug om m'n vuile was op te knappen. De eerstkomende is heel snel na dit leven. Weinig voorbereiding heb ik hiervoor nodig. In het vrouwelijke zal deze incarnatie zijn. Jennifer (kom je later tegen) zal in het mannelijke zijn. Al heel snel zijn we een setje. Dan 17 en 15 jaar. Elkaar in gevoel herkennen, vorige levens zullen opengaan. We gaan gewoon weer door. Nog één incarnatie beleven wij samen. Er ligt een enorme gezamenlijke geestelijke vertrouwensbasis

tussen ons, in ons. Maar ook een net zo'n grote nuchtere aardse praktische basis.

Voordat voormalig Jennifer en voormalig André samen "op pad" gaan, (dan zijn onze lichamen wel 20+) zal ik met een ander iemand al een relatie beleven. Angelica zal in mij komen (zie genoemd boek) en tijdens de geboorte terugkeren. Nu weet ik dat, ongeveer veertig jaar geleden werd dat al door gene zijde "verteld". Toch zal ik daarvan niets weten tijdens het verliefd worden en me volkomen aan die voor mijn gevoel dan "volmaakte" liefde overgeven. Terwijl een zo volwassen zijn in m'n gevoelsleven helemaal niet kan op die leeftijd. "Die uitleg probeer ik je zo te geven".

Wij zijn dan twee van die honderden miljoenen rugzaktoeristen, die min of meer blijven zwerven. Op plaatsen komen waar mensen nog vast zitten aan hun bizarre wrede parasiterende incarnaties. Om ze door onze incarnaties te laten zien en voelen, waarin we van egoïsten geleidelijk lerend en aflerend en opbouwende dienstbaarheid tot de sferen van licht zijn gaan behoren. En dan in een heerlijke warme intieme relatie samen het leven beleven. Daardoor hen aanmoedigen om ook van mentaliteit te veranderen en zo geleidelijk aan de sferen van licht te gaan bereiken. Wij hoeven alleen maar helemaal Geestelijk naakt te zijn voor hen. In zo'n permanente innerlijke intimiteit en met een door en door wederzijds vertrouwen in elkaars gevoelsleven, kan er geen "barst" komen in ons samenzijn. Het aardse beleven is dan heel gemakkelijk voor ons. We hebben genoeg aan elkaars geluk en zijn toch bewust dienstbaar.

Een onrust zal er in die incarnatie niet meer zijn. Mij schuldig voelen dat ik met een gezond lichaam niet voor de wedergeboorte (moederschap) zorg is er dan niet. Er zal iets gebeuren tijdens de geboorte van Angelica, waardoor ik niet eens meer in verwachting kan komen. Er zal dan als een gevoelsweten in me gelegd worden door Bewuste mensen vanuit gene zijde. "Het is goed zo" Je taak in dit leven, dan in het vrouwelijke, is anders.

Dit is niet nieuw voor mij. Ook in dit leven is het beleefd, maar niet met zulke diep duistere mensen als waar we dan mee verbonden zullen worden. In dit leven gebeurde het maximaal met mensen uit de derde donkere sfeer. Gemiddeld jammerende klagende mensen. Slechts een enkele keer mensen van de vierde duistere sfeer. Grommende mensen. Dat wordt ook wel het land van haat genoemd. Dan legde ik voorzichtig m'n arm om Jennifer. Zodat ze niet wakker werd en liet me m'n incarnatie

van Dismas zien, m'n geleidelijke ontwikkeling naar het licht en dat ik nu in warmte en in 100 % eerlijkheid in een intieme relatie samenleefde met Jennifer.

We woonden acht jaar samen in een caravan aan de maarsseveense plassen. Een camping waar je toen langer mocht verblijven.

Toen er kinderen werden geboren gebeurde dat niet meer. Die jammerende en soms grommende mensen. Toen werd ik wel meegenomen naar gene zijde, meestal de derde donkere sfeer. Eén misschien wel leuke ervaring van mij, voor jou als je nieuwsgierig bent. Er werd aan me geplukt en in mij geknepen door die jammerende mensen. Maar ik bleef ze toch proberen over te halen om te veranderen van mentaliteit. Op een gegeven moment komt er een vrouwelijke persoonlijkheid in een lichtblauw stralend gewaad naar me toe en zegt. "Kom maar mee, deze mensen zijn nog niet te bereiken". Later ontmoette ik haar. Zij leefde gewoon ergens op aarde en was veel bewuster aan gene zijde als ze buiten haar lichaam was. Zij vertelde dat Tino mij niet meer in mijn lichaam kon krijgen. Ik moest later wel om mijzelf glimlachen, als het serieus is wil ik geen half werk afleveren, geen gemakzucht.

Tino is de gevorderde in universele liefde die mij uit het aardse lichaam haalt. Een klasgenoot op aarde in dit leven, die met z'n vijftiende jaar uit het lichaam ging. Spaanse griep.

Jij hebt met je logische denken nog helemaal gelijk ook. Want die mensen die aan gene zijde een fijngevoeliger sfeer van licht vertegenwoordigen, zien en voelen toch alles in mij? Zij kunnen daardoor toch veel beter zèlf die mensen in die donkere, koude sferen "bekeren". Dan hebben ze toch niets aan dat gepreek van jou?

Toch is het anders. Weer een kleine schoolse uitleg.

1) In en met je aardse lichaam beleef je je meest verdichte emotionele, geestelijke energie.

2) Als je buiten je lichaam gehaald wordt ben je daarna weer de meest verdichte energie. Kun je door het midden van de aarde heen gaan, zonder dat het geestelijke lichaam schade ondervindt en jij logisch zelf ook niet, er niets van bemerkt.

3) De zevende duistere sfeer is daarna weer de meest verdichte energie. Die bereik je, creëer je, door je enorme hoeveelheid aan egoïstisch gedrag. Je ligt dan vast in je kleverige donkere drap. Heb je zèlf

tot stand gebracht. Totdat je het zo zat bent van het “vechten” daartegen. Je door “vermoeidheid” je persoonlijk beleven verliest en in bewusteloosheid wegzinkt in het stadium van de Energie van vóór de Big Bang en incarneer je weer. Zeven stadia voor de conceptie ben je aanwezig. Jij bent de bezieling die de celdeling op gang brengt. Tussen de derde en vierde maand ontwaakt je persoonlijk beleven. Je persoonlijkheid activeert de genen en de genen niet jou. Daardoor ziet door jouw mentaliteit het lichaam er getekend uit of de invloed van jouw overheersende nog aanwezige karaktereigenschappen veroorzaken een miskraam. Lukt het je (in je dagbewustzijn niet “wakker”) op aarde te bestaan. Dan beleef je in ieder geval weer aardse warmte. En heel geleidelijk, zonder een ontwikkelingsstap te kunnen overslaan, bereik je een steeds minder donkere sfeer aan gene zijde, zo naar de sferen van licht. En de bescherming is in je onderbewustzijn (van die “hellen” ervaring) aanwezig, remt je, om je weer opnieuw op aarde egoïstisch parasiterend te gedragen.

Die sferen van licht zijn van een noch minder verdichte energie. Van één tot en met zeven. Daarvan is de zevende het minst verdicht. Als jij of ik uit het lichaam gehaald wordt, ben jij of ik véél zichtbaarder, voelbaarder dan de mensen vanuit het licht aan gene zijde. Jij en ik moeten dan wel bewust dienstbaar willen zijn en geen angst hebben. Natuurlijk zijn er dan die mensen van het licht bij ons. Behouden de begeleiding omdat zij alles wat wij dan doen kunnen overzien. Jij en ik nemen dan dat licht niet waar. Het is allemaal zó eenvoudig. Veel meer mensen worden daarvoor gebruikt en zij weten dat zelf ook.

JE EIGEN MAKEN

Je eigen maken. Wordt vaak mondiaal gebruikt. Dat gebeurt, nogmaals, niet door bijdehand te zijn. Maar door jouw zó zuiver oprecht in alles dienstbaar zijn. Op een gegeven moment is het dan een eigenschap van jezelf. In iedere incarnatie die volgt is die eigenschap van jou, in jou aanwezig zonder extra inspanning. Bijvoorbeeld zo’n door en door eerlijke lieve moeder met innerlijke zekerheid wat betreft de zin van het leven. Zij heeft geen extra talenten meegekregen van zoiets als een schimmige God die de één bevoorrecht ten opzichte van een ander. “Zij heeft zich die Liefde eigen gemaakt.”

Zo'n god als boe'hman, ba'hvrouw of ba'hman, boe'hvrouw, waar jij jouw egoïsme als schuldige op af kunt wentelen, bestaat niet.

Wel hebben die eerste mensen die al lang Bewust één zijn met de Oerenergie het woord God op aarde gebracht, om de vechtende onbewuste mensheid "ergens een soort hou je vast aan" mee te geven.

Knippen en plakken aan de volgende generatie.

Door het UMC in Amsterdam.

Het was in mijn beleven mooi georganiseerd. Maximaal 35 personen publiek, niet geselecteerd op hun achtergrond en/of motivatie. Er was geen afstand tussen het publiek en de deskundigen van de universiteit. Behalve op één punt na. Er mocht van de organisatie beslist - - niet - - over de intimiteit van HET doorgaande LEVEN gesproken worden.

Juist die ESSENTIE, onuitwisbaar, onaantastbaar in iedereen aanwezig, doet je verliefd worden. Je losmaken van de vaak noch deels klinisch koude belevingswerelden van veel samenlevingsvormen.

Je kunt nooit je verlangen naar - "liefde" - (de Albron) uit je persoonlijke beleven krijgen door zelfmoord, een atoombom, neutronenbom of allerlei in elkaar geknutseld ander spul of wat nog gemaakt wordt.

Die liefde kun je niet kopen of als "gestolen energie" witwassen. Maar dit weet ieder redelijk denkend mens zelf wel.

De puur lichamelijke ziekten kun je verminderen of eruit krijgen met knippen en plakken.

Je persoonlijkheid als product van je vorige levens (activeert de genen) verander je daarmee niet. Dat krijg je alleen maar voor elkaar door met persoonlijke inzet je karaktereigenschappen te veranderen in opbouwende dienstbare eigenschappen. Zoiets lukt je niet in een vluggertje - een cursus - vluchten in zweverigheid. Gewoon je nuchtere aardse leven. Zelf, vanuit je gevoelsleven, juist iets wel doen of doordacht, doorvoeld juist iets niet doen. Vanzelfsprekend weet je, iets niet doen vanuit gemakzucht versterkt niet je geestelijke persoonlijkheid. Met humor, dat scheelt je weer een dakpan op je geestelijke woning aan gene zijde.

Al knutsel, knip en plak je net zo lang voor de conceptie totdat je technisch in je volgende incarnatie (als persoonlijkheid had en heb je nog steeds een kort lontje) wanneer je ikje wordt aangetast, je in je onderbewustzijn gelijk je vuisten wilt gebruiken, - - - maar - - - geplakt, geknipt, geprogrammeerd - - - begin je heel voorzichtig te strelen. Lijkt leuk voor

de maatschappij. Maar in je onderbewustzijn meen je er niets van. Er verandert niets aan je persoonlijke eigenschappen. In je volgende incarnatie ben je nog precies hetzelfde als voor al dat knip en plakwerk. Je verandert alleen door zelf te willen en te - - - “doen”.

Tja - - - wanneer er journalistiek, redactioneel, wetenschappelijk, landelijk, Europees, mondiaal verboden wordt om bij de knippen en plakken dialogen te spreken over het intieme gevoelsleven, de essentiële verbinding tussen je persoonlijke bewustzijn en de Bron in je en om je heen, dan jaag je nog meer jonge mensen (die op de grens van geestelijke ontwakings staan) onvoorbereid de zelfmoord beleving in. Op het moment (jaar 2021) dat ik dit beschrijf is zelfmoord de tweede doodsoorzaak van jonge mensen. Misschien stoort het je, weer deze herhaling, je kunt alleen maar je aardse lichaam vermoorden, je neemt altijd je zelf mee.

Als je er meer van weet, zit je er niet zo lang aan vast. Met open gevoel luister je nog wel naar iemands andere waarheid (zonder leugens uiteraard) maar neem je je persoonlijke evolutie in eigen handen.

Om als zestienjarige in m'n volgende incarnatie tijdens de conceptie van Angelica een geestelijk veel diepere samensmelting te kunnen beleven dan de gemiddelde medemens zou ik proberen uit te leggen.

Vóór deze incarnatie (werd geregeld door de Bewuste mensen van gene zijde) ontmoette ik Lucia, m'n tweelingziel. En dat kan alleen maar als je beiden volledig geestelijk open bent. Er geen nanogram aan privacy is. Zie genoemd boek. Daarin wordt die zielsherkenning beschreven. Omdat zij een al fijngevoeliger sfeer vertegenwoordigde, kon ik dat niet verwerken en zonk ik weg in een toestand van bewusteloosheid. Tijdelijk. Dan mag jij er gerust in katzwijn vallen van maken om voor jouw invoelen het gemakkelijker te maken. Of “reddeloos” verliefd worden. Beiden raken niet die gevoelsbeleving aan gene zijde van ons beiden. Maar die ontmoeting daar was nodig, zodat die “heilige brand” in mij, zou blijven aansporen, om aan m'n eigenschappen te blijven werken, vanwege mijn grote achterstand op haar en de andere twee mensen. Die wachten op mij om verder te kunnen gaan naar de “vierde klas”, ligt buiten de Melkweg.

Persoonlijk is dat natuurlijk heel bijzonder en intens. Maar dit gebeurt bij veel meer mensen die ver “afgedwaald” zijn, die hun tweelingziel door bewust of onbewust egoïsme zijn kwijtgeraakt. Je hoeft haar of hem niet

op te zoeken. Als je beiden je vuile was hebt opgeknapt en alle leven onvoorwaardelijk universeel hebt leren liefhebben, is er die feilloze Natuurwet die je beiden zal doen samenleven, -beleven. In je incarnaties daarna hoef je haar of hem nooit meer te zoeken, je blijft eeuwigdurend bij elkaar.

Zoals ik je vertelde beleefde Lucia de ALLIEFDE .

Dat is met mij ook gebeurd. Dáárdoor zijn wij echt - - - géén - - - betere liefdevollere mensen. Daar moeten wij zelf aan werken. Dat stadium van de persoonlijk Bewuste Alliefde ligt nog miljoenen jaren van ons verwijderd. Die weg van evolutie krijgen we nog te beleven. Dat is dan toch een weg van geluk wat niet meer uit je weg kan vloeien, alleen maar intenser Bewuster zal worden. Het klinkt dubbelop, heb ik al eerder gezegd, maar die Liefde is voor iedereen weggelegd. Er zijn geen uitverkorenen of uitgesloten.

Door die frequentie van Liefde mij te laten beleven, is die innerlijke zekerheid ontstaan en niet meer uit te wissen. Welk percentage die mensen van die eerste lichten mij lieten ervaren? Geen idee? Zij kunnen overzien hoeveel mijn persoonlijke beleven aankan op dat moment. Anders had mijn lichaam waar ik uit was het niet overleefd. Nou ja, niet het aardse lichaam, maar die verbindings energie die lichaam en geest verbinden. Wordt in de religies het zilveren koord en aan gene zijde meestal fluïdekoord genoemd. Dan is de “motor” uit het lichaam losgekoppeld en is dat gewoon een lijk. Krijg je niet meer in beweging.

Door zó hoog over het paard te zijn getild blijft er toch een percentage van dat beleven in alle volgende incarnaties in mij aanwezig. - - - Dit is de uitleg - - - Daarom zal in mijn aanstaande vrouwelijke incarnatie als zestienjarige die intieme verbinding tijdens de conceptie van Angelica zó - - - gróóts , intèns - - - zijn.

Als tussendoortje. Natuurlijk nadat m’n laatste incarnatie en nog veel meer openging, spitte ik de gevoelsinhoud van het genoemde boek uit. En wist achteraf bezien van de begeleiding vanuit de sferen van licht. Niet in m’n dagbewustzijn tijdens die ontwikkeling. M’n beleven was juist heel aards om het geestelijke te “overleven”. De letterlijke woorden en het gevoel van gene zijde toen: *“Je moet immers eerst de wetten in dit leven leren kennen. Van het ontstaan der Schepping zal je moeten weten, alle Kosmische Graden zal je moeten voelen en begrijpen, omdat anders je bewustzijn op Aarde straks ons leven niet zal raken.”*

Die intense verbinding met Angelica is nodig voor mij omdat we aards onderweg verbonden worden met mensen die soms nog dieper zijn gezonken als de genoemde voorbeelden, Stalin en Hitler. Alleen soms aards minder zichtbaar. Want hun geestelijk uitwringen van ander Leven wisten ze voor het onbewuste deel van de aardse mens beter verborgen te houden. De mensen van het Bewuste Alstadium lieten ze nog maar even “zitten” om te voorkomen dat ze niet weer zouden proberen, om de wereld in brand te zetten.

(Nog even er tussendoor, die mensen die ook de zevende klas als Bewust dragende energie voltooid hebben, zijn één met de Albron van voor de Big Bang. Zij kunnen overall persoonlijk bewust aanwezig zijn en hebben vanzelfsprekend een totaaloverzicht van veel evolutionair geknoei van ons als mensen op aarde. Maar vertegenwoordigen een nog minder verdichte energie dan de mensen van de zevende sfeer van licht aan gene zijde.)

Waarom dán wèl die gruwelijke wrede “vastzittende” mensen “losmaken” wanneer jullie als geliefden over de aarde rondscharrelen? Wanneer je dit leest of toch anders binnenkort en zeker als Jennifer en ik opnieuw geboren zijn en op pad gaan, is er op aarde de technisch verdichte geestelijke stem vanuit gene zijde. Daar zal dan geen enkele versnippering door duistere mensen vanuit de donkere sferen doorheen komen. Die AL bewuste mensen houden dat in eigen hand. Dan gaat de evolutie sneller. De bewustere achterblijvers op aarde begrijpen dan nog beter dat het altijd rendabel is om aan je karaktertrekken te werken.

En de (nog) gevoelsarme gewelddadige mensen snappen dan ook dat er een leven na de “dood” is en kiezen dan eieren voor hun geld.

Nog mooier, daardoor lossen de duistere sferen aan gene zijde eerder op. De gewelddadige gedachten en handelingen van mensen op aarde verdwijnen zo. Zij verdichten daardoor niet langer meer die donkere sferen. En andersom kunnen zij uit die duisternis steeds minder gemakkelijk de aardse mens leegzuigen door te parasiteren.

Hoe ik aards persoonlijk die groei naar die innerlijke zekerheid beleefde? Jou dat uitleggen? Dan wordt de introductie van het al bestaande boekje nog langer? In dat boekje zit een veel diepere lading.

Vannacht een boodschap van gene zijde “Vertel meer over beïnvloeding” “Waarom?”, de vraag van mij uit. Daar staat het voorgaande toch bol van? Het is toch overduidelijk dat je vanuit gene zijde bekeken volkomen naakt bent. Er geen enkele muur bestaat om je gedachten te kunnen verbergen, zelfs die dichte energie niet die een zwart gat wordt genoemd in de Melkweg en elders.

Het is bijna een wonder dat de wereldmaatschappij nog niet helemaal ingericht is op innerlijke ontwaking voorbij de lichamelijke dood.

Een feestelijke geestelijke aardse start, het wegstijgen voorbij. In alles ligt nu het open natuurlijke voelen en weten verweven. Zodat ieder mens leert begrijpen dat je zowel in het vrouwelijke als ook in het mannelijke incarneert. De mondiale rust en vreugde ontstaat hierdoor. Mondiaal, films, theater en andere mogelijkheden worden gebruikt, soms speels, soms ernstig, zodat ook de nog onbewuste medemens vertrouwd raakt met het Leven in vrouwelijke en mannelijke incarnaties. Bijvoorbeeld, de nu in het vrouwelijke geïncarneerde naast de nog gevoelsarme man, vraagt hem, “Zou jij straks willen dat ik zo met jou omgaat als ik aanstonds in het mannelijke geboren wordt en jij in het vrouwelijke?”

Die eenvoud, dat je juist daardoor ALLES in elkaars leven en naast elkaar kan begrijpen.

Terug naar die vraag van gene zijde. Beïnvloeding? Nou vooruit dan. Hetzelfde op een andere manier. Het eerste deel hierna bestaat al dertig jaar.

TABOE OP HOMOSEKSUALITEIT

Mondiaal zijn er al miljoenen mensen die hun voorbije incarnaties ter lering terugbelevan en daarbij ervaren dat zij als Ziel zowel het vrouwelijke en het mannelijke beleven. Daardoor voelen en begrijpen zij dat homoseksualiteit een volledige natuurlijke fase van hun persoonlijke evolutie is. Wanneer je in je volgende incarnatie vanuit het vrouwelijke in het mannelijke lichaam incarneert of visa versa, ontstaat er innerlijke onzekerheid over wat je nu bent. Dit gebeurt alleen bij die incarnaties waarin je begint te ontwaken, te beseffen dat je een eeuwigdurend deeltje energie bent en blijft, met groeiend persoonlijk bewustzijn. Ben je wakker

dan heb je in de komende incarnaties geen onzekerheid meer of je nu vrouw of man bent. Van binnen weet je in je gevoelservaring dat je beiden bent. Er is slechts een tijdelijk verschil tussen de mensen. In essentie zijn we allen een gelijk deeltje energie van de Bron. Alleen zijn de eerste lichten, Zielen-mensen, eerder begonnen, vanaf, oneerbiedig gezegd, de Big Bang.

Iedereen gaat door onbewuste egocentrische stadia heen tijdens haar/zijn evolutie. De eerste lichten zijn daar al lang doorheen. Anderen beginnen te ontwaken. Latere lichten leven nog egocentrisch. De volkomen normale Natuurlijke onvermijdelijke weg. Maar wel van belang is wat we hen als wereldmaatschappij aan gevoelsweten aanreiken. Ben je wakker? Dan voel je, begrijp je moeiteloos je medemens die in die fase van onzekerheid verkeert over haar/zijn seksuele geaardheid. Wordt deze kennis publiek bezit dan kun je in ieder geval rationeel een vrouw-vrouw, man-man, intieme relatie begrijpen. Zelfs als je nú, nog in een egocentrische fase verkeert, kun je daaruit komen en stoppen met je medemens in gedachten of zelfs daden te belagen. Zou je even durven stilstaan bij zulke negatieve gedachten, durven nadenken? Dan constateer je, bij je zelf, dat je nog die homoseksuele levens krijgt te beleven.

Heb jij een functie bij tv, dagbladen, radio, enz. ?

Wel héél moeilijk wanneer je persoonlijke stadium van evolutie nog in de egocentrische fase is, om dan helemaal jezelf te begrijpen. Maar in het beginnende ontwaken zou het toch mogelijk kunnen zijn? Of doet het open gaan nog zó te zeer? Besef eens het grote voordeel voor het wereldgebeuren wanneer jij door die (slechts tijdelijke) ontwakingspijn heen gaat? Ophoudt met taboes? In geestelijke naaktheid verder gaat? Er op langere termijn niemand meer onbegrepen op aarde hoeft te leven. De gehele kringloop van evolutie gaat dan tijdloos open. De dood heeft geen enkel vraagteken meer. Einde bore-outs en burn-outs. Heerlijk wanneer je nu sterft als man en bijvoorbeeld als meisje in Bangladesh geboren wordt. Je daar in wederzijdse tedere persoonlijke zuiverheid, een lesbische liefdesrelatie aangaat. Je niet meer in angst je intimiteit hoeft te beleven omdat je gestenigd kunt gaan worden door de onwetende massa? Je hebt zelf als een 8 miljardste deeltje energie, nu als man, aan die mondiale bewustwording meegewerkt. Je plukt gelijk in je volgende fase van je geestelijke groei al de vruchten omdat de wereld steeds mooier en door het weten steeds veiliger wordt. Wereldwijd een openlijke

verliefdheid zal de behoefte aan zinloos vluchten in overdreven materie verzamelen doen afnemen. De mensen in de Islamitische landen kijken je na met een innerlijk begrijpende glimlach als ze die twee jonge verliefde meisjes zien. Met in hun gedachten je die innerlijke warmte van elkaar en elkanders lichaam zo van harte gunnen. Je hebt geholpen om de sektarische hardheden uit de religies te doen wegsmelten. Vind je het nog te eng om over je huidige persoonlijke grens heen te stappen? Dan is het onderstaande misschien een hulpje om jezelf als een in essentie gelijke aan ieder andere mens te durven zien.

“Profeet Mohammed en Salman Rushdie, Jezus en Barabbas, Boeddha en de Paus, Hitler en Churchill, Vladimir en Donald, Gandhi, Geert, Arjuna, Mao, Ronald, Steve, jij en ik óók als VROUW.
Vanzelfsprekend Fatima, Maria, Beatrice, Jeanne, Florence, Wilhelmina Eva, Judith enz. óók als MAN”

LHBTI enz.

Een artikel in een dagblad, een kind van zes jaar wordt als een patiënt behandeld, want zij/hij is in het verkeerde lichaam geboren. Alsjeblieft zeg. Een kind van zes jaar speelt geen zeven maal 24 uur per week komedie. Voor je zevende jaar kun je nog in het gevoel van je vorige incarnatie leven. Wil je het nog mooier hebben? De vreugde dat er iemand bij je gekomen is, die verder is in geestelijke ontwaking dan je zelf bent. Zo met je tijdelijke kind omgaan is heel iets anders dan door wetenschap een persoonlijkheid (je zesjarige kind) te laten degraderen tot een patiënt. Terwijl die wetenschapper niet door heeft zelf (nog) een patiënt te zijn. Niets voelt van zijn eeuwigdurend bestaan in het vrouwelijke en het mannelijke principe.

Dit ikje wie ik ook als product van mijn vorige levens ben, vindt het zo noodzakelijk dat er open in de wereldmaatschappij gesproken wordt over die grootse geestelijke intimiteit dat je beiden bent, vrouwelijk en mannelijk. Dat er niet altijd maar weer een blijven wegstijgen is. Kinderen die een andere bestaande taal spreken voor hun zevende jaar en in dit leven daar nog nooit van gehoord hadden, enz. Er is reïncarnatie. Je wordt niet in het verkeerde lichaam geboren. Je gaat het Leven weer dieper beleven. Als dit publiekelijk verzwegen wordt ontnem je de medemens die dit nog niet begrijpt en voelt om ook dit gegeven in

haar/zijn gevoelsleven mee te nemen ter overweging. Om jezelf zoveel pijn aan te doen, soms zelfs lichamelijke verminkingen. En dan die enorme teleurstelling die je krijgt te ervaren na je lichamelijke dood, dat je alles voor niets hebt gedaan. Je beleefde op aarde even een soort conservatief tijdelijk geluk. Vroeger, vroeger was alles veel beter. Je vorige incarnatie. Het universele weten van universele liefde, zal ook het hogere percentage zelfmoorden onder hen doen afnemen. Omdat zij bij een bewustere maatschappij begrijpen dat zij vaak verder gevorderd zijn in hun gevoelsontwikkeling dan al die angstige wegstrookende mensen. Tegelijkertijd blijf je niet zo lang hangen in je teleurstelling in je belevingswereld na de niet bestaande dood. (Mondiaal gene zijde genoemd) Het woord dood kan beter vervangen worden door evolutionaire vooruitgang. Ik zie je straks weer.

HET INTELLIGENT DESIGN

Die 95 % onbekende energie werkt FEILLOOS.

Stel, je financiële bestaan haal je uit het betaald worden om mensen belachelijk te maken. Dan durf je deze hele pagina niet met 100 % inzet te lezen en te willen voelen. (advertorial in dagbladen, oplage 281.000, december 2020) Stel, je bent even te bereiken door mensen van gene zijde, je wordt even “opgetild” (hoger fijngevoeliger trillingsgetal, sferen van licht, beïnvloeding) boven je egocentrische persoonlijke stadium van evolutie uit. Dus het lukt je. - - - Dan hou je het toch niet vol en gooi je uit angst voor warme intimiteit alles weer van je af. En gaat weer “lekker” door met je broodwinning, leedvermaak. En het publiek dat komt om te lachen om dat leedvermaak bevindt zich ongeveer in hetzelfde stadium van hun persoonlijke evolutie.

Die 95 % energie is al heel lang bewoond. Dat is “Gene Zijde”. Daarin bestaat geen nanogram privacy. Uit die energie komen gelijk weer mensen met een lager trillingsgetal, zonder aards lichaam, bij je. Tussen je oren, beïnvloeding of overname van jouw beleven, bezetenheid.

Je bent even aangeraakt door innerlijke warmte, wordt aards liefde genoemd. Het is aan jou om die warmte stapsgewijs te proberen te gaan mede vertegenwoordigen of blijven hangen in je verleden. Die vreugde van warmte staat je toch te wachten. Heerlijk je aanstaande lichamelijke dood (evolutionaire vooruitgang). Nu hoef je niets meer te geloven. In die 95 % neem je jezelf mee. Hoe egoïstischer hoe donkerder het dan voor je

is, met mensen om je heen met dezelfde mentaliteit. Lager trillingsgetal. Je komt daar altijd weer uit. Iedereen komt daar weer uit, hoe barbaars je ook bent tekeer gegaan. Alleen moet je het voor de volle 100 % menen met je gehele inzet. Met geen enkele sjoemel energie zal het je lukken om uit die donkere belevingswereld te komen. Want als er toch nog een stiekeme minigedachte in je is. Bijvoorbeeld zoiets, als ik maar eerst uit dit sombere donkere ben, dan ga ik straks mijn eigen gang weer. Dan gaat er voor jou toch geen sfeer van licht en warmte open. Die hou je zelf dicht, want je meent het niet voor die volle 100 %. FEILLOOS werken die voor iedereen gelijke Grote Natuurwetten van het INTELLIGENT DESIGN. Het is veel handiger om op aarde na te denken. Wie het ook is en al zijn je gedachten noch zo absurd bekrompen wreed, dan blijft de zon toch schijnen. Verschrompelt ook niet gelijk de flora en de andere fauna dan de mens, om je heen. Sterkte om aan je karaktertrekken te gaan werken. Dat is altijd rendabel, snap je nu. Er staat je dan geen enkele nare verrassing meer te wachten na je “dood”. Onmiddellijk aanvaard je je situatie aan gene zijde, zeurt niet en klust gewoon gelijk door aan je karaktereigenschappen.

PRIVACY IS EEN ILLUSIE

“Liefde” is je bewust één voelen met alle leven. Iedere niet ware gedachte en handeling vanuit jezelf naar een ander, vormt een gat waarin die groei naar liefde wegvloeit. Met het misbruik van het woord liefde kun je deze hele kerst editie wel helemaal vullen. Dat weet ieder realistisch mens zelf wel. Twee parende lichamen waarvan de persoonlijkheden als vreemden langs elkaar heengaan, niet op elkaar ingaand wat hen werkelijk bezighoudt. Elkaar dumpend op de grote hoop van emotie consumptie enz.

Of - - je stelt je beiden open, zodat de ander helemaal in je gevoelens kan zien, eraan kan deelnemen, dan blijft er geen intiem plekje meer over. Iedere gedachte en handeling ooit gehad, ooit gedaan, ken je van elkaar. Alle intieme gedachten breng je naar elkaar toe, ieder moment. Totdat er geen woorden meer nodig zijn en je gevoelens samen ineen gaan vloeien. Als dan twee mensen elkaars liefde beleven hebben zij geen huwelijk, nationaliteit, religie, bij een groepje horen of enigszins andere beperking nodig. Zij beleven een geestelijke en lichamelijke warme eenheid voorbij de “dood”. Zij kennen daardoor ruim voldoende gene zijde. Vertrekt een

van hen beiden eerder uit het aardse lichaam, dan blijft die intieme verbinding gewoon bewust doorgaan. En dit is nog maar slechts het begin op de weg naar een altijd, Bewust, dragend deeltje energie te worden. En ach die privacy toch - - - is alleen maar angst voor die grenzeloze universele verliefdheid die toch op je wacht. Tegen die BEWUSTE intense gelukzalige ontwikkeling kan de politie je echt niet beschermen. Zo'n stadium kun je ook bereiken met iemand die niet je tweelingziel is. Alleen maar door zo'n geestelijke naaktheid waarbij iedere lichamelijke naaktheid verbleekt en steeds je beiderzijdse 100 % inzet. Een groot gemis in het onderwijs, waardoor je door franjes aan te leren, steeds opnieuw jonge mensen onvoorbereid de zelfmoord beleving in jaagt. Terwijl je educatief alleen maar stopt bij hormonen en biochemische trillingen. Met de illusie de ALBRON in je, daarmee kunt verdoven. Het heilige vuur van liefde wat je tot orgasmen brengt. Maar geen enkel geestelijk rendement schenkt wanneer je zelf en de maatschappij diezelfde Bron in je en om je heen ontkent.

CONCEPTIE

Ach voor jou is wat je las nogal saai. Innerlijk weet je dit al zolang. Deze keer weer in het vrouwelijke geboren beleefde je zo'n intieme, grootse samensmelting met je partner tijdens de conceptie, zodat je gelijk voelde er is nu iemand in mij, nog voordat de zaadcel bij de eicel kon zijn. Jij bent zo'n stabiele rustige. Er komt geen bla, bla, bla uit je mond, geen hol gefeest enz. Gelukkig zijn er mondiaal honderden miljoenen van zulke gevorderde zielen op aarde om de mensheid in geestelijk evenwicht te houden.

Ego applaus en het zich laten opprikken van medailles en andere prullaria weten zij van zich af te houden. Overall kom je zulke mensen tegen. Ik zeg dan niets, maar innerlijk geniet ik daar dankbaar van, zo'n geschenk te mogen ontmoeten.

(Einde van de advertorial)

TINO

Toch maar het aardse in vogelvlucht. Kun je ook gewoon overslaan. Misschien heb je er iets aan?
Hoe ik tot schrijven kwam, toen in het jaar 1977.

Hou er gelijk rekening mee dat jouw persoonlijke details vanuit je huidige incarnatie heel anders beleefd kunnen worden. En zeker de persoonlijke verschillen tussen onze gevoelslevens. Ontstaan als producten van onze vorige levens. Het stadium wat ons na deze lichamelijke “dood” verwelkomt.

Mijn start op aarde was heel Lux. Langs de Amstel, overal groen en water om ons heen. Voor mij een nog grotere luxe. Je hoefde toen pas met je zevende jaar verplicht naar school.

M'n ouders hadden als broodwinning een groentekwekerij. Je beleefde dat als vanzelfsprekend, hoe je daarin het leven als voedsel kon sturen. En je hielp even vanzelfsprekend mee. Heerlijk in mijn beleven. Altijd buiten, altijd samen.

Met geen enkel besef dat er op aarde ook mensen oneerlijk naar elkaar of nog benauwder, zo met elkaar omgingen.

De basisschool, ging vanzelf, 'k was geen gedreven leerling, maar rolde er zonder enige moeilijke inspanning doorheen. Ook tijdens dat verplichte onderwijs (wat niet verkeerd is hoor) was het buiten de muren leven vanzelfsprekend.

Je kreeg automatisch een religie mee. Dat telde niet zwaar voor mij. Wel had ik innerlijk allemaal vragen daarover vanaf plusminus m'n vijfde jaar. Dat klopt niet? Dat kan niet? Dat is niet eerlijk? enz. Het belemmerde ècht niét m'n levenslust.

Rond de leeftijd tussen de 5 en 7 jaar is het zo'n keer of zeven gebeurd, dat er uit het water achter het woonhuis een soort krokodilachtige dieren kwamen en mij wilden hebben. Ik kon mijzelf dan redden door van die metalen golfplaten om mij heen te houden.

In het aardse dagbewuste leven, zou zoiets nóóit kunnen als vijfjarige. Met een volwassen sterk lichaam zou het waarschijnlijk ook niet eens kunnen.

Die eerste keer was ik echt wel bang. Maar ook al zoiets van, zij kunnen mij niet bijten. De volgende keren werd ik steeds iets zekerder. Tot en met een helemaal zeker zijn.

Na mijn zevende jaar kwamen zij niet meer terug.

Met m'n plus mines vijf en dertigste jaar, tijdens het weerbericht 12 u. 30 voor land en tuinbouw, belangrijk voor mij vanwege de plantenkwekerij met alleen buitenteelt. Lieten diezelfde veroorzakers van die “dieren” uit het water toen, zich horen via de analoge radio. Rare geluiden een soort muziekachtig iets. Ook toen had je al volop geram dreun gemixt met

oerwoudgekrijs, wat muziek genoemd werd. In mijn beleven toen? Oh, de zender staat niet zuiver afgestemd.

Uit dat hese dwaze gedoe kwam op een gegeven moment. “Waarom jij”, meerdere malen.

Toen was het in mijn gevoelsweten gelijk duidelijk. (Beïnvloeding, begeleiding vanuit de sferen van licht) Goh, dat zijn nog “maatjes” uit mijn negatieve gevoelsarme incarnaties, waarvan de laatste als Dismas. Dus zij zitten nog steeds vast in hun parasiterende denken en handelingen. En wilden niet hebben dat ik, die een “afvallige” was geworden, probeerde de mens op aarde bewuster te maken van de intentie van hun gedachten en handelingen, zodat ze minder gauw beïnvloed en bezeten kunnen worden door parasiterenden uit de donkere sferen.

Ook de kinderachtige geestelijk onbewusten, op aarde, kunnen beïnvloed worden of overgenomen. Die vanuit lafheid, hun gezicht niet durven laten zien en vanuit zulk, protesterend, groepsonbenul, grote vernielingen aanrichten. Of vanuit diezelfde kinderachtigheid mensen anoniem bedreigen.

Of in een warm aards lichaam, toch hun innerlijk, laten opsluiten in een “donkere echoput” van complotdenkers. Met de illusie daaruit te kunnen komen door geweld te promoten en/of uit te voeren. Gelijkzeitig onwetend gelaten worden door een wegstijkende maatschappij. Zodat zij gemakkelijker prooien worden van de (nog) duistere mensen van gene zijde.

Diezelfde arme drommels zijn, na 2000 jaar dus, nog steeds gevangen van hun eigen egoïstische verlangens en zagen de bui al hangen. En probeerde mij alvast vanaf m’n vijfde tot en met m’n zevende jaar bang te maken.

Vergeet niet, wat ik je al eerder vertelde. Je vóór je zevende jaar nog in je vorige incarnatie kunt voelen. M’n vorige incarnatie daar was ik zo klaar mee. Maar ik leefde véél meer in die voorbereiding van dit leven. Dat gebeurde het meest in de Tempel der Ziel aan gene zijde. Daarin is de verbinding door alle dimensies heen.

Vandaar die aards bezien, niet “normale” nuchterheid van een vijf tot en met zevenjarige.

Natuurlijk was en is er voortdurend beïnvloeding en begeleiding vanuit gene zijde.

Ongeacht de mentaliteit die je vertegenwoordigt. Die beïnvloeding heeft ook niets te maken of je wel of niet iets doet aan een religie of een ander soort sectie of ideologie. Een aardse taal heeft ook niets te betekenen. Aan gene zijde “spreekt” je gevoelsleven als taal. Je kunt niets verbergen. Nou ja dat is ook een groot bijkomend voordeel voor je. Geen enkel gehuichel met woorden is meer mogelijk. Als er nu al nooit een persoonlijke onwaarheid uit je mond komt dan heb je dat al als evolutionaire winst bereikt.

Weer terug naar die groentekwekerij bij mijn ouders.

Door in een voor mijn gevoel aards paradijs geboren te zijn geworden. Met zulke een heel diep, **in hen**, toch wetende ouders, wat betreft de zin van Het Leven, wat nooit stopt bij een lichamelijke dood, was mijn aardse start in deze incarnatie een makkie.

Zo wilde ik ook gewoon door blijven gaan. Veertien jaar was mijn lichaam. Een bouwval naast m’n ouders huis wilde ik kopen. Opknappen. En gelijktijdig in volledige overgave en sacrale intimiteit dag en nacht samenleven, -beleven. Geen enkele andere ambitie had ik. “Voor eeuwig volmaakt samen”. Dat kwam dus door die zo’n diepe geestelijke beleving met Lucia aan gene zijde. Maar daar wist ik als veertienjarige in het dagbewustzijn niets vanaf.

Maar het leven liep toch wel heel anders.

Met m’n vijftiende kwam de eerste diepere geestelijke ontwaking.

In mijn jeugd thuis, op school en bij andere mensen had ik nog nooit van reïncarnatie gehoord. Wel van een leven na de dood.

Op m’n 15de stond ik van het ene op het andere moment voor de zelfmoord.

Zonder ontevreden te zijn, zonder daar ooit aan gedacht te hebben. Dat is je ook wel duidelijk door het voorafgaande wat je las. Zo’n gemakkelijke aardse start.

De aanleiding was, dat er een klasgenoot overleed, binnen 24 uur aan Spaanse Griep. De dood was overigens doodnormaal in ons gezin en dorp. Er werd geen verstoppertje mee gespeeld. Op de basisschool was al eens eerder een klasgenoot verdronken. Zonder dat m’n emoties me daardoor overhoophaalden. Deze keer, toen ik 15 jaar was gebeurde dat wel. Achteraf bekeken had de dood geen enkele betekenis voor me. Slechts een stap naar de volgende bestaanswereld. Maar wel de diepere liefdesbanden, die niet aan plaats en tijd gebonden zijn. Later gingen

vorige incarnaties van me open. Overigens zonder enige vorm van fantasie of wereldse bemoeienis. Het overkwam mij. En toen kon ik voor mij zelf alles plaatsen. Alle stukjes van mijn emotioneel beleven pasten in elkaar. Die toen 15 jarige klasgenoot was in één van m'n vorige levens, m'n moeder. Een echte moeder, die er altijd was, als je je intieme gevoelens met iemand wilde delen.

Dat is de Ziel die later vanuit Gene Zijde zei. - - - "Noem me maar "Tino". We gingen helemaal niet met elkaar om. Ook buiten school niet.

Dat laatste jaar zat hij achter mij. En vaak legde hij een hand op mijn schouder. En dat ervaarde ik innerlijk als warm. Ik wilde alleen maar naar hem toe. Besepte niet eens echt dat zoiets zelfmoord zou zijn. Zo sterk zeker was m'n innerlijke beleven dat zoiets helemaal geen "dood" was.

Net als bij jou, ging ook bij mij het aardse materie leven gewoon door. De beroeps groente- kwekerij was beëindigd. Wel was er nog een grote moestuin. Waarin nog alles gekweekt werd voor de zomer en winter, voor het grote gezin. Daarin was ik veel aanwezig. Werkzaam, heerlijk.

Later in gevoels-gesprekken met mijn moeder, vertelde zij mij, dat ze vaak stilltjes ging kijken of ik er nog was. Zij kende die diepere liefde, die mensen verbindt. Voorbij het aardse lichaam. Terwijl toch juist weer met en in dat lichaam door die omsluiting, noem het maar een geestelijke dampkring, je zo'n samensmelting kunt beleven die gelijk is aan de bewuste tweelingziel toestand aan Gene Zijde. Dan verlies je alles en gelijktijdig ontvang je ALLES. Tot op de bodem en de top van elkaars persoonlijke beleven. Uiteraard wat ik steeds zeg. Er is willens en wetens steeds geen enkele seconde privacy tussen je beiden.

Zo verliep eens een gevoelsleven gesprek.

"Lucia's" beleven, daar spraken wij over.

En natuurlijk daardoor ook over ons persoonlijke intieme beleven. Zij kende als het ware Lucia's beleven in haar eigen jonge beleven. Zij kon daardoor heel goed voelen. Mijn niet oppervlakkig kunnen omgaan met liefde en toch verlangen. Zonder dat ik het voor 100 % besepte lag de lat in mij héél hoog - - -. Zij kende dat ook. En vertelde van haar gevoelsbeleving, toen zij met haar 16de in verwachting raakte. Haar beleven wat in gevoelswoorden uit haar kwam en bij mij binnenkwam, kan ik nu nog als "volmaakt" benoemen.

Is zoiets nú gewoon?

Ècht niet. Er zullen intieme verbindingen zijn van een hoog geestelijk niveau op jonge leeftijd.

Maar als ik zo om mij heen kijk stelt het gemiddeld weinig voor.

Een enkeling kwam ik tegen. Met hun 14de, 16de jaar lazen zij als het ware, in één adem, die genoemde boeken in de natuurlijke volgorde uit. Beleefden ze. Dat zijn dan toch die “oudere” Zielen uit de sferen van licht en zorgen voor het geestelijk evenwicht op aarde.

Mijn moeders beleven ligt wel 100 jaar terug. In een tijd met een benauwde sociale controle.

Haar gevoelswoorden geschenk aan mij ga ik niet proberen te beschrijven. Voor jou zou het misschien kunnen? Maar ten opzichte van de nog duisteren gooi ik paarden voor de zwijnen.

Toen zij enige dagen uit haar lichaam was (dood), werd er door gene zijde in mij gelegd dat die hoog gevoelige intieme verbinding op haar 16de met haar tweelingziel was.

Zeven jaar later kreeg zij de relatie met mijn vader, van deze incarnatie. En dat werd ook een blijvende relatie. Met daarin innige innerlijke groei samen.

Met mijn 18de jaar werd vanuit gene zijde geregeld dat ik die genoemde serie boeken ging lezen. De Kosmologie was toen nog niet uitgegeven. Een half jaar had ik daarvoor nodig. Naast een gewone werkweek. Niet onmiddellijk had ik vanaf de eerste bladzijde door dat ik alleen maar mijzelf moest aanpakken. Aangaande m'n gedachten en handelingen. Alleen achteraf had ik door dat ik de inhoud al kende vanwege de voorbereiding op deze incarnatie.

Al heel gauw begon ik al mijn gedachten en handelingen uiterst kritisch uiteen te rafelen. Van alle kanten overwegen. Wat is wel of niet goed, maatschappelijk en/of universeel?

Het waren zeven heel pittige jaren. Altijd voor de aardse dingetjes zelf zorgen.

M'n lichaam was gezond. Dus op geen enkele manier wilde ik iets ontvangen waar ik zelf niet voor gewerkt had. Applaus wil en wilde ik niet.

Gedurende die zeven jaren werd m'n persoonlijke beleven meegenomen door gene zijde naar een steeds weer fijngevoeliger sfeer, welke ik nog niet vertegenwoordigde als dragende kracht. In m'n dagbewustzijn wist ik dat niet. “Droomde” van mooi landschap en helder water.

Geleidelijk aan werd zo ook steeds meer door gene zijde mijn verlangen opgevoerd naar een totale relatie waarin je A-L-L-E-S deelt, samen beleeft.

Zo hard mogelijk aards werken, zonder daar iets voor te willen krijgen. Om het met dat gevoel uit te houden. Het hielp allemaal niets.

Zo kwam ook m'n beleven met "Cindy" in die periode. Is echt geen verhaaltje. 't Was realiteit.

Door die vanuit gene zijde gestuurde geestelijke ontwikkeling, kwam ik voor het A-L-L-E-S en niets te staan. Gewoon midden op de dag in het dagelijkse dagbewuste leven.

Het hele Universum ging open. Geen enkele geestelijke gevoels onwetendheid was nog aanwezig.

Die innerlijke zekerheid is daarna ook nooit meer uit mij geweest.

Natuurlijk was dat nog niet genoeg.

Het is nogal zinloos om vanuit gene zijde zoveel te investeren in mij.

Zo bleef er een soort innerlijke "brand" in mij over.

Dit "moeten" de mensen weten. "Er bestaat helemaal geen dood!"

"Schrijf alles op adviseerde in liefde mijn moeder.

Waarom? "Alles" is er al. De mensen hoeven het alleen maar te weten.

Een kind met een gemiddelde gevoels-intelligentie kan het allemaal voelen en begrijpen!

"Doe het dan maar voor je zelf".

Zo kwam dat boekje tot stand, met Lucia's geschenk aan jou. De Alliefde.

Binnen een week schreef ik het. Huurde een elektrische schrijfmachine.

Voor een drukkerij klaarmaken. Een geschikte drukkerij opzoeken. Zes dagen en alles was klaar. Terwijl schrijven, typen, zakelijk een drukkerij regelen, allemaal nieuw was voor mij.

Later werd mij verteld, dat het nodig was om die hogere frequenties van het geestelijke te overleven.

Daar was ik toen niet mee bezig. Misschien anders een hersenbloeding? Geen idee.

Het in 1977 geschrevene is in een tijd dat er nog religies bestonden. Maar ach jij leest en voelt door die tijdskleuring heen.

EEN BEZORGDE RECENSIE

(BOEKJE jaar 1977)

Het schrijven is maar even werk. Maar vóórdat je ertoe overgaat, om alles op papier te zetten en aan de mensen te geven, duurt heel, héél lang ! Duizenden malen gaan de gevoelens door je heen. Mág je dat wel doen ? Kan de mens het verwerken ?

Toch later kun je niet anders en doe je het gewoon, omdat je, hoe je het ook wendt of keert, je steeds komt bij één antwoord op alle vragen.

Dat antwoord is : " Er is géén dood ! "

Om anderen niet met de gevolgen van de inhoud te belasten heb 'k het boekje maar zelf laten drukken en uitgeven.

de schrijver, andré verdonk.

Een spontane recensie, mocht ik laten afdrukken, van mensen, die vol warme bezorgdheid zijn om u en mij, vanwege de inhoud van dit werkje. Zoals u hieronder kunt lezen.

Stichting
Geestelijk-Wetenschappelijk-Genootschap
" DE EEUW VAN CHRISTUS "

's-Gravenhage, 14-8-'77

Beste André,

Met aandacht heb ik het gehele werk doorgelezen. Het is een hele kluit ! Vrijwel het hele levenswerk van Jozef Rulof, als André Dectar wordt er in beknopte vorm in weergegeven. De strekking is ondubbelzinnig en er is geen ontkomen aan. Wie dit leest en ook begrijpt kan geen kant meer uit. Het is alsof je de mens voortaan geen enkele mogelijkheid meer laat om nog verkeerd te denken. Of dit nu wel zo goed is weet ik niet. Overigens ben ik van mening dat de mens, die nog nooit van wedergeboorte heeft gehoord of nimmer heeft nagedacht over het leven na de dood, dus die het leven na de Dood niet kent, van dit alles NIETS zal kunnen begrijpen ! Het is véél te veel ineens ! Het gaat geweldig diep en daarom zal het moeilijk aanspreken bij de stoffelijk ingestelde mensen. (Wat toch immers het overgrote deel van de mensheid nog is !)

Niettemin is het een merkwaardig, inspirerend geschrift, waaruit een diepe eenvoud en vooral zorg om de mens straalt. Voor de mens die reeds iets afweet van dit alles en daarom de verbanden kan leggen tussen de

vele onderwerpen valt er echt iets uit te halen. Hoewel ik het slechts één keer las, ben ik er toch van onder de indruk, maar ik weet er niet goed raad mee ! Er staan zoveel rake en vooral indringende opmerkingen in.... Het is een zeer grote verantwoordelijkheid die je op je neemt als je dit alles in een grote opklaar onder de mensen brengt.

Zelf zocht ik menigmaal naar zulke krachtige zinnen, om sommige denkbeelden van de Meesters weer te geven.

Ik vond ze echter nooit of liever zelden..., jij, schudt ze uit je mouw..... (zo lijkt het.)

Het is allemaal keihard maar waar ! Toch vraag ik me af of de zorg om de mens nader bezien wel groot genoeg is, want immers wat allemaal maak je op deze wijze niet in de mens los ? Zal een waarachtige Kosmische bewuste Liefdes mens de aardse, materieel ingestelde mensheid zo willen overheersen ? Ik geloof van niet.

Daarom, André, denk nog eens rustig en diep na, alvorens je dit werk zomaar onder de mensen brengt. Besef dat je dit alles slechts zo op kon schrijven, omdat de Meesters door hun instrument Jozef Rulof al die geestelijke wetten aan ons bekend maakten.....en wie onzer is in staat de gehele leer van die Meesters samen te vatten ?

Zij brachten het wel Bewust juist zó op Aarde en dat is niet zomaar op deze wijze geschied, Zij weten wat ze doen, want Zij bezitten het Kosmisch Bewustzijn, hetgeen betekend dat Zij een algeheel inzicht hebben over de grote plannen van de Universiteit van Christus.... en dat hebben wij slechts voor zover wij door de Meesters daarover zijn voor- en ingelicht. Neem een voorbeeld aan de machtige eenvoud van Jezus van Moeder Crisje, die van zichzelf niets wilde zijn en juist daarom ALLES kon ontvangen !

Hij zei zo vaak men het wilde horen: " Ik.....? Ik ben nog maar een groot kreng !De Meesters zijn het de MEESTERS !!!

Ik zeg je dit alles vanuit mijn gevoel..., niet om je een domper te geven, maar om je te beschermen voor overhaaste en onvoldoende doordachte handelingen.

Namens het bestuur, met vriendelijke groeten;

P.L. Heukels secr.

Voorwoord

In dit boekje, vindt u in het klein, het totale leven van mijzelf. Opgeschreven, als verschillende personen, die 'k namen heb gegeven, om het aansprekelijk voor u te maken.

Slechts enkele ontmoetingen met andere mensen, vindt u hierin terug. Aan het einde, ontmoet u meerdere mensen zoals u en ik, gewoon iedereen.

" Lucia " is een héél diepvoelende vrouw, die mij en u gelukkig wil zien en daarom haar diepste gevoelens gaf.

Een lichte aarzeling was er even in mij, om haar grootse ruimtelijke liefde aan u toe te vertrouwen. Wetende, dat ook mensen, die nog ontzettend koud, ruw en grof zijn, dit boekje in handen zullen krijgen. En niet die eerbied en respect voor haar leven zullen voelen, die zij in werkelijkheid verdient. Want in zo'n geval, werp ik haar liefde eigenlijk voor verscheurende roofdieren.

Maar ook de ruwe mens, heeft uiteindelijk, als je diep genoeg in zijn/haar leven durft te kijken, een hart van goud, zodat ook zij de waarachtige zuiverheid van haar oprechte diepste zieleleven zullen waarderen.

Het schrijven daarna vormt één geheel, met haar leven. Wanneer u dat in uw gedachten houdt, zou u " Lucia " kunnen begrijpen.

Onderwerpen, levensgewoonten, waar velen mee bezig zijn, die door een eeuwenlange voortschrijdende cultuur, de mensheid in veel gevallen gebracht heeft tot een stoffelijke krankzinnigheid, die wij vaak zelf niet eens meer tenvolle beseffen. Velen van u zullen zich wellicht verontwaardigd voelen. Vooral, wanneer je in het dagelijks leven, in een blinde gewoonte bent vastgegroeid. Waarvan je weet, als je kritisch ten opzichte van jezelf gaat denken, dat je deze gewoonte moet verliezen, om een ruimer, lichter mens te worden.

Veel maatschappelijke onbewustzijn vindt u samengebracht.

Het is rechtuit geschreven, zonder lyrische omhalen, zodat we weer gemakzuchtig in slaap sukkelen.

Het doel is, om mede door dit woord, de mens openlijk te laten spreken over de dood, die in werkelijkheid alleen leven betekent.

De dood is evenals uw geboorte een stapje verder naar een grotere gevoeligheid. Naar een uiteindelijk altijddurend wakker zijn.

Wanneer u in het leven nu, niet hierover denkt en openlijk met uw medemens praat, dan heeft u een leven voorbij laten gaan, in een zekere leegte, een geestelijke armoede.

Want juist in uw menselijk lichaam, kunt u tot zó'n groot bewustzijn komen, dat u nu al, in het altijddurend wakker zijn komt te leven.

Een bewustzijn, waarin het begrip tijd en dood volkomen oplost. Door uw lichaam, heeft u een machtig stoffelijk fundament. Zodat u, uw denken steeds kunt vergelijken met uw lichamelijke gevoelens.

Wanneer u uw lichaam kwijt bent, dan wordt u niet steeds teruggeplaatst in de natuurlijke werkelijkheid, maar is uw wereld precies, zoals uw gedachten en verlangens zijn.

Die gedachten kunnen een benauwende aardse gewoonte zijn, waar u niet vanaf wilt komen.

Als een handvat, van een machtige volle beker, is dit alles bedoeld. Dit handvat bevat in beknopte vorm de gehele Schepping, die je op een gegeven moment kunt overzien, omdat je het ook zelf bent.

Dat geldt ook voor u, want ook u bent eenzelfde deeltje van De Bron.

Als het teveel voor u is, dan vindt u in dit werkje de aanwijzing naar de volle beker. Met daarin de Liefde Centraal, zonder geboden en verboden. Waarvan u heel voorzichtig een slokje kunt proeven. Want de volle beker, begint heel eenvoudig en geleidelijk gaat u verder, zodat u eerst uw dagelijkse probleempjes gaat begrijpen en zo langzamerhand uzelf leert kennen.

Voor mij geldt evenzo, dat er nog talloze eigenschappen zijn, die ik verbeteren kan, ja, verbeteren moet !

Dit is mijn gevecht tegen m'n nietige zelf.

Maar de wens is er in mij, dat u door dit schrijven, wat u misschien wel tien keer lezen moet, aangespoord wordt, om u zelf te veranderen.

Dan helpen we zo elkaar, te groeien, naar een groter, blijvend tijdloos wèrkelijk geluk.

de schrijver. André Verdonk

Laatst zag ik nog van die echte zwarte gladde eierkolen. Bij de afbraak van een oud stadsgedeelte.

Ik moest aan m'n jeugd denken. 't Was de eerste keer dat ik naar school ging. 'k Zal dat nooit vergeten. Diezelfde middag kreeg je godsdienst, zo heette dat toen. En daar werd je dan maar eventjes verteld: " Door allerlei zonden te doen, kreeg je zwarte vlekken op je ziel. "

Zo ging dat verhaaltje. Je zieltje was blank als je geboren werd. Maar door allerlei fouten, kon die zo zwart worden als roet.

Nou zeg, dat waren nogal een bende fouten, die je kon maken. Zo gauw die school uit was, speelde en ravotte je, dat het een lieve lust was en vergat je al de zonden die je daarmee wel kon doen.

Je had zelfs doodzonden, dan was je ziel helemaal zwart, dan ging je naar de hel en daar kwam je nooit meer uit.

En ik maar uitrekenen. Een doodzonde moest ik natuurlijk niet doen. Maar als ik niet te veel kattekwaad uithaalde, dan bleef er misschien nog wel een heel klein wit plekje over. Dan zag ik dat straks wel, want iedereen deed toch zonden, ook diegenen, die je daarmee bedreigden.

Ik kon maar niet begrijpen. " Als je iemand vermoordde, dan deed je een doodzonde. " Dus de hel in en hups het deksel op die put, daar bleef je in, eeuwig. Maar dat vond ik niet eerlijk, want als je twee moorden pleegde, dan moest je toch twee keer eeuwig branden? Dat kon niet? En iemand die de meeste mensen doodde, zou dezelfde straf krijgen als de anderen. En in de oorlog mocht je wel doden, dat was helemaal krankzinnig. Daar kwam ik niet uit. Erover praten durfde ik toen niet als kind van zes jaar. Ook niet thuis. Je was er één van de veertien. Je ouders voedden je heel duidelijk op. Dat moest ook wel een beetje, om alles goed te laten verlopen. Maar ze waren wel rechtvaardig. Over zonden doen en een zwarte ziel. Daarover hadden m'n ouders het nooit. Ze wisten zelf wel, wat goed en niet goed was.

Toch gingen ook zij gebukt, onder wat ze geleerd hadden. Vooral de liefde tussen de jongen en het meisje. Openlijk ervan vertellen, hoe ze zelf alles hadden beleefd. Deden ze niet. Hun diepe verlangens, hun verdriet en vreugden, bij het ondervinden van de liefde.

Zij gaven hun kinderen alles. Maar echt zichzelf, het belangrijkste, hun diepste gevoelens, vooral hun twijfels, hun kleinheden, niet. Zij zaten toch nog vast, aan dat: " Bidt voor onze zonden, heilige maagd Maria.

Alsof de liefde zonde was en Jozef zich in de maling liet nemen en Maria zo kil en klam als ijs zou zijn.

(“Later toen Lucia op mijn weg kwam, vertelde mijn moeder mij wel van haar diepste persoonlijke ziels-beleven.”)

Daar moest ik later ook vaak aan denken. Ging Maria vreemd met een “Engel”.

In de vijfde klas van de lagere school, keek je uit naar wat je moest gaan doen later.

Dat was in de eerste plaats de volgende school. Eén klasgenootje ging naar een seminari. Of hij daar gebleven is weet ik niet. Ik zelf wist niet wat ik wilde gaan leren.

't Liefst ging ik nooit meer naar school. Dan hard werken, een huis bouwen, zo gouv mogelijk trouwen, veel vrijen en veel kinderen krijgen. Maar je moest verder leren, door de leerplicht en dit is achteraf gezien nog niet zo gek.

Maar pastoor worden wilde ik vast niet. Ik vroeg me toen af of m'n klasgenootje nooit een erectie had. Al praatte ik daar zelf ook niet over. En liet het maar zo.

Waar je al niet aan kunt denken, bij het zien van een zwarte eierkool. Ik moet er stil om lachen nu.

LUCIA en LOUIS

Er is zoveel veranderd, sinds ik Lucia en Louis ontmoette. Zij wonen in een eenvoudig huisje, aan de rand van een dorp verderop. Zij leven sober. Nee! Dat woord mag ik niet gebruiken. Dat klinkt een beetje triest. Zo zijn ze juist helemáál niet!

Ze gebruiken alleen het hoognodige.

Lucia is door haar leeftijd gehandicapt en beweegt zich voort met de rolstoel. Louis verzorgt haar.

Als je bij hen bent, merk je niets van hun ouderdom en Lucia's handicap. Je ziet het niet eens !

Dan vertellen ze van het Leven, hun Liefde.

Als je dan hun ogen ziet, die machtige diepe straling. Dan voel ik van die fijne trillingen in me en moet soms schreien van hun geluk.

Lucia zegt weinig, maar als je haar stem hoort, dan is het alsof zij een beeldschone jonge vrouw is, die hemels zingt, door vogels omringd, haar blote voeten in het heldere water, vol gekleurde waterlelies. Een harmonisch geheel. Een oneindige gelukzaligheid, vol groen en bloemen. Haar woorden vertolken één en al wijsheid en liefde.

Het geluk hadden zij niet voor niets gekregen.

Veel, héél veel innerlijke strijd hadden zij gehad, om zoveel onwaarheden, twijfels en vastgeroeste gewoonten te overwinnen, die ook hen aangeleerd waren in hun jeugd.

Louis liet me eens lezen hoe hij zijn hele ziel, z'n hele gevoel op papier had gezet. Als reactie op de ingezakte levenskracht van de mensheid.

Leest u het zelf maar:

HET HEELAL

Het Heelal is één Groot “vrouwelijk” lichaam. Zonder Haar was jij als man nóóit geboren. Zo simpel is dat.

Nu is het nog steeds zo.

Zonder je moeder was jij Robert en ook ik niet geboren. Er wordt wel gesproken over de Schepper? Kijk nuchter om je heen, in de flora en fauna. Overall is de vrouw door al die wedergeboorten véél meer een scheppende kracht dan al die mannelijke pogingen om applaus te ontvangen. Wanneer er nu de in het mannelijke geboren geworden ziel alleen maar eerbiedige warmte zou liggen in zijn gedachten en handelingen, dan kun je hem scheppende noemen. Alle andere vormen van bedrog, bezitsdrang, territoria dwaasheid, enz. is duisternis, afbraak. Het is allemaal heel eenvoudig te begrijpen door een kind met een gemiddeld gevoelsleven. Door middel van een deeltje Energie vanuit dat éne grootse vrouwelijke lichaam, is de gehele kringloop van evolutie, op aarde overgebracht. Dat deeltje energie, heette plusmines 4000 jaar geleden, als mens, Dectar, in Egypte. Maar namen hebben geen betekenis. Zo'n zelfde deeltje energie is ook in jou, Lucia, je moeder, Stalin, Jezus, Hitler, enz. altijddurend aanwezig.

Wanneer aanstonds ook de directe stem technisch en geestelijk verdicht is blijft geen enkel mens meer onwetend. Want dan worden ook de sferen van licht en duisternis zichtbaar gemaakt. Dan is alle gedoe aangaande privacy voorbij. Weer even simpel voor iedereen te begrijpen.

Voelbaar zijn de sferen van mentaliteit alleen maar tot en met het trillingsgetal wat je persoonlijk vertegenwoordigt, plus de lagere trillingsgetallen. In de antieke religies de “hellen” genoemd. Samen met de (nog) egocentrische medemens die in het aardse lichaam is, zolang hij nog kwaadaardige gedachten heeft en/of -handelingen uitvoert.

We gaan nu verder alsof die directe stem enz. er al is. Dan is het minder gemakkelijk om gemakzuchtig te blijven wegstijgen van de intentie van je eigen daden. Zoiets geeft je gelijk geestelijk rendement.

Je kunt je dus nu zichtbaar afsluiten voor de gedachten van de mensen, die vanuit de duisternis in het leven na de dood proberen, via jouw lichaam parasiterend, zonlicht, emoties en andere energie van je af te tappen. Of je helemaal te bezetten. Omdat er niets meer geheim is ondervind je vanzelf mentale steun van je medemensen, omdat zij nu jouw moeilijkheden zien en begrijpen.

De voormalige commerciële spirituele handelaars met: “Ik zie, ik zie wat jij niet ziet.” en “Ik hoor, ik hoor wat jij niet hoort.” Staan er voor iedereen nu geestelijk naakt bij.

De ANGST voor VERLIEFDHEID

De angst lost geleidelijk aan op. De alles verterende angst voor die grootse verliefdheid. Die angst, welke een flink deel van de mensheid dieren en later zijn eigen soort deed opeten. Wapens maken en gebruiken. Boeken en films met overtreffende trap in geweld, manipulatie, enz. in de maatschappij probeerden te laten overheersen met als smoes, het kán nu eenmaal niet anders. Met steeds de waanzinnige illusie het verlangen naar geestelijke intimiteit daarmee te kúnnen blussen.

(Nu plaag ik je er even tussendoor en gelijktijdig spoor ik je aan, je door geen enkele onbewuste medemens te laten ontmoedigen. Je “Mammie”, Je ALLES omvattende Kosmische Moeder, waaruit ALLE LEVEN is geboren, heeft geduld en wacht op je. Zie Lucia’s altijd geduldig wachtende armen. - - - - - bij je zijn, om van mijn overvolle bestaan te geven.)

Stop daar maar gerust mee, (geweld enz.) want dat verliest toch iedereen. Je sluit alleen maar met die herrie de fijngevoeliger frequenties in je af, die er toch óók in jouw verharde gedrag léven. Breng ze zelf in de praktijk van je dagelijks bestaan al lachen de mensen je in je directe omgeving uit vanwege innerlijke angst, voor je ontwakende fijngevoeligheid.

Die “super verliefdheid” is technisch niet uit te drukken. Dat is de Bron in je. Daar is deze zichtbaar makende techniek, van de werelden in het leven na de dood, niet fijngevoelig genoeg voor.

Van die super verliefdheid kun je een percentage beleven tijdens de conceptie, waarbij de Bron “gewoon” doorgaat HAAR/ZICH in grote verscheidenheid individueel BEWUST te maken.

Het percentage gevoel wat je beleeft is afhankelijk van de pure geestelijke naaktheid, waarmee je, je daardoor, ook lichamelijk aan elkaar overgeeft. Daardoor beleef je immers als twee deeltjes van de Bron de intense weeen van diezelfde Bron, (oneerbiedig gezegd) van vóór de Big Bang. Wat er van je beider beleefde gevoel overblijft hangt af van de mentaliteit waarmee je met alle LEVEN omgaat. Er komt weer een mens terug op aarde om verder te evolueren. Het persoonlijk bewust beleven is van deze medemens teruggezonden tot in de Bron van vóór de Big Bang. Dus altijd “vermoord” je, je voormalige moeder, je tweelingziel, broertje, vader of zusje, (lichamelijk), wanneer je door maatschappelijke druk of beïnvloed door je vriend’s carrière-ego, vanaf het moment van de conceptie dood.

Het is dus best goed mogelijk dat bij een mondiaal onderzoek er indirect meer, geestelijk onbewuste mannen, het Leven lichamelijk doden. De vrouwen onder druk zetten, door het ongebooren leven af te wijzen. Eenvoudig te begrijpen voor je, wanneer jij de omgekomen bent, je vertrouwen in het goede een flinke deuk heeft opgelopen.

Na de sferen van licht, welke je dus zelf door opbouwende inspanning bent gaan vertegenwoordigen, ga je verder met het heelal mede te “dragen”. En iedere keer weer, verlies je, je persoonlijke beleven vóór de conceptie. Uiteraard duurt het “oppakken” van je bewustzijn van daarvoor, steeds korter. Zolang gaan die incarnaties door totdat je individueel bewust mede de Bron ook zelf bent.

Al voel je het nog niet vanbinnen, kun je nu toch meteen begrijpen waarom, voorheen een man, als geïncarneerde ontwakende vrouw, geestelijke pijn beleeft, wanneer zij, door druk van het onbewustzijn van de maatschappij, abortus pleegt. Die man ontwaakt als vrouw zo alsnog. Voor die non-privacy stond hij, als zij, met lege handen in bijvoorbeeld ergens een land waarbij “democratisch” bij wet is vastgesteld dat er pas na drie maanden vanaf de conceptie LEVEN is.

Door collectieve onbewustheid van zo'n deeltje van de mensheid, een land, was haar pijnlijk gemis van het in haar gekomen deeltje Bron, een medemens vanuit vorige levens, soms een aflopende weg naar zelfmoord. Ze was niet meer samen met die extra innerlijke gloed.

Alleen een diepvoelende medemens die wakker was in de grote natuurwetten kon haar helpen door innerlijk te luisteren. Bijvoorbeeld een geestelijk bewuste moeder die voelde, tijdens het heilige samensmelten met het mannelijke, dat ze niet meer alleen was nog voordat de zaadcel bij de eicel kon zijn. Alle anderen, betaalde "luisterenden" om toch maar die plaatselijke onbewuste wet; "na drie maanden is er pas Léven" in stand te houden en nog niet dit gevoel kenden als "ervaringsdeskundigen" konden haar niets schenken.

Door die privacy wegvagende directe kennis vanuit gene zijde, durft de nog innerlijk slapende mens, nu toch te genieten van elkanders lichamelijke warmte, zelfs van een uitsluitend materiële prestatie, opgepimpte gezichten door cosmetica, enz. Alle intenties zijn nu immers, voor iedereen, zichtbaar en je kunt nu eenmaal geen stap overslaan tijdens je persoonlijke evolutie. Door wederzijdse eerlijkheid ervaar je toch nog tijdelijk geluk, met het accent op uiterlijk vertoon.

Bewust onderweg, werkend aan opbouwende, dragende eigenschappen. Leven na leven.....naar.....een....VERLIEFDHEID.....die de ZIEL raakt, waarbij de lichamelijke toestand en leeftijd er niets meer toe doen. Een frequentie, trillingsgetal, die alle spiritualiteitshandelaren die een eigen gedachte achterhouden, machteloos doen verbleken. Hun helderziendheid, -horendheid, enz. in een diepe put doen vallen. Met geen enkele kinderachtigheid meer vat hebbend op de in ALLES samen te willen beleven, verlangende ZIEL èn daardóór ook met het lichaam.

Heel zelden zie je wel eens zulke mensen. Hun lichamen lijken nergens meer op. Alleen met hun stralende ogen kunnen zij elkaar nog beminnen. Zij hebben iets SAMEN wat je doet ontroeren.

En dat gevoelssamenzijn is door iedereen te bereiken. Door de vaak genoemde uitdrukking, "Liefde is een werkwoord", wordt hierop gewezen. In iedere handeling en gedachte bewust gevoel leggen.

Dierbare Cindy en John

Nu pas kan ik je schrijven. Eerst deed ik m'n huis en geld weg aan gehandicapte mensen en zegde m'n fijne werk op. Zie dit beslist niet als een goede daad en vindt het ook niet meelijwekkend. Dit is voor mijn leven en heeft gewoon zo moeten zijn. Iets in mij dwingt om dit te doen, om het overheersende, oneindige verlangen in me; naar een natuurlijke liefde, zonder chemisch geknoei, een gewoon gezinsleven, naar de diepste achtergrond te dringen.

Die zomer hadden wij elkander lief, onze lichamen smolten ineen. In die liefde gaf ik je m'n héle Ziel en lichaam!

En ach, daarna, de diepe pijn, de ontstellende ontdekking, dat voor jou de liefde zo heel anders was, dan voor mij.

Jij vertelde mij, ik was alleen een vriend voor je, meer niet. Je was wel oprecht. Maar, zonder dat het je intentie was, sloeg je een diepe wond in m'n gevoelsleven.

Een onthutsende gewaarwording, dat liefde en trouw niet één waren voor jou. Jij vond mij zo vrij en onbezorgd ten opzichte van de religie en de maatschappij. M'n God, m'n kind, je wist niet hoeveel ik van je hield. Ik verzwegen nog voor je, dat ik al bijna een woning op een vrij stukje grond had, om ons leven te beginnen.

Ik wilde niet, dat je dáárom, met mij zou willen leven. M'n verlangen ging uit, naar een volle liefde, een geestelijke band, die alles overwint, ziek en zeer, voorspoed en tegenslag. Een liefde die niet ophoudt, bij het lichaam alleen. Zelfs al sterf je een van beiden vrij jong, een krachtbron, een liefde die door blijft gaan, zodat je alleen ook daarna alles aankan.

Nu je getrouwd bent, is m'n hart vrij. Eerder kon ik m'n gevoel niet geven aan een ander. Het deed me pijn, maar ik voelde het als oneerlijk, wanneer m'n gedachten nog niet voor honderd procent vrij van jou waren.

John, jij kent mij, Cindy, jij kent mij.
Wij zullen immer open vrienden blijven. Beiden leerden we veel van deze diepe ondervinding.

Na vele omzwervingen, schrijf ik je beiden, hier vanuit de woestijn, waar ik onder een heldere sterrenhemel lig,

in m'n slaapzak, omgeven door een machtige stilte. In de verte de heldere contouren van de Pyramide.

Neen..... daar ga ik niet naar toe, hiervoor mis ik nog de rust. Ik zou de diepte van deze Schepping storen.

Cindy, nu weet 'k dat het zo goed was, dat wij toen niet een samenleven begonnen.

Welke woorden ik moet gebruiken, weet ik niet. Maar de Ziel, de vrouw, die één is in Liefde en Gevoel, zij wacht op mij, zij leeft in de Ruimte of misschien is zij ook op Aarde. Het zijn sterke gevoelens. In de verte een ontzaglijk geluk, vol tedere Liefde, die niets meer met de Aardse stof heeft te maken.

Lieve broeder en zuster, sterkte en begrip voor elkaar op uw levenszee.

Beiden bezit je de eerlijkheid voor een groot waarachtig geluk.

Je vriend, Louis.

waarom ? om mij te geven. Gevoelens, eigenlijk voor niemand bestemd.

neem jij ze, Louis

hij zei: "Hoe gaarne zou ik je huizen in mijn handpalmen verzamelen en ze als een zaaijer uitstrooien over bos en veld."

ach waren de valleien je straten en de groene paden je stegen, opdat je elkaar mocht bezoeken door de wijngaarden en komen met de geur der aarde in je kleren.

Hij zegt het en hoe zou ik verlangen dat het waarheid was, dat onze voeten nog het gras en het zand zouden voelen, als wij wandelen naar onze vrienden en hoe graag zou ik willen dat wij geurden naar het gras en de zon of naar de bloemen en de avond.

en wie, o wie zegt mij waar de weg is, waar de huizen zijn in het veld en de paden door het bos, waar geen wet is en geen slot op de deuren, geen verbod om naakt te zwemmen.

en als ik het alles zou vinden, wie vergezeld mij en mijn vrienden. wie gaat met mij de poorten weer openen. leven zonder angst te verliezen wat je toch niet bezit en weer leren omgaan met de wind en de regen, de dag en de nacht en weer vriendschap sluiten met de dieren en waarom zingt de mens steeds weer dit lied en gaat niet die weg.

Waarom moet ik zo angstig zijn om al die auto's, al die hokken zonder ramen, zonder licht, vol dieren, om al die avonden met t.v. om al die opgemaakte gezichten, om die winkels vol witbrood en hagelslag. Waarom doen wij dit ? en als ik 's nachts huil en om God roep, help mij ! Zo kan ik niet leven, ik heb het water uit de bron zo nodig. De dag met zijn vroege stiltes en de mens die deze gevoelens met mij deelt en waarom sta ik zo alleen ?

Kan niemand zonder auto's, zonder t.v. , zonder vlees, waarom willen we die dingen hebben, waarom hebben we zo'n haast om te leven, rennen we maar door, sluiten we onze deuren, bang voor elkaar om onze meubels en antieke klok.

En ik roep, is er dan niemand !

Zij hebben mij geleerd, het is fijn om nieuwe dingen te krijgen, zij hebben me geleerd om de welvaart te accepteren en ik heb er genoeg van, van al dat zogenaamde geluk.

Ik wil weer leren slapen op de aarde, ik wil het licht en de lucht weer ontmoeten, ik ben nog zo jong en zo ver afgedwaald van de Natuur en God.

Hoe zal je moeten verlangen naar de Natuur om afstand te doen van onze welvaart, want je zal een vreemde zijn, maar o God er is niets wat ik zo verlang als de ontmoeting met heel mijn Zelf, met de Natuur en hoever weg ben ik nog en struikel ik, maar ik ben ervan overtuigd, er is voor mij geen andere weg, maar ik mis hem die met mij meegaat en deelt.

Ik voel mij te veel vrouw om te kunnen leven zonder man, zonder kinderen.

Dieren, hoe geniet de mens bij het zien van jonge dieren, hoe vertedert het hem, het leven dat na de mens het meest bezield is, ons het meest nabij.

En het is nergens voor nodig het te doden om te eten, op het veld groeit het gewas dat ons tot voedsel dient. Wanneer ooit die dag aanbreekt dat de mens geen vlees meer nuttigt, o dan zal je zien hoe het leven jubelt en God dankt, hoe de aarde haar zal vernieuwen en de mens stralender wordt en hoe graag wil ik die dag beleven, dat het dier de mens volledig kan vertrouwen en er zal geen dier meer zijn dat de mens aanvalt.

De mens zegt tegen mij: "Jij hebt zo weinig gezien en meegemaakt in je leven." en hij bedoelt, ik ontnem je je recht om te spreken, waarom

*zegt iemand dat ? Elk mens ondergaat zijn eigen pijnen en vreugdes,
jong en oud, arm en rijk.*

*De mens die kijkt, hoort en voelt heeft elk recht tot spreken en hij die
oud is en ervaren, de wereld en goedheden kent, kan nog pijn en
verdriet voelen als zijn hond sterft.*

*Over mijn ogen, het waas van een zwerfend bestaan en jij zwerft met
mij, met de bomen in je haar en het zand aan je voeten, les je, je dorst
ver voorbij de stad en dan dans je lichtvochtig ver voorbij de avond,
met nog zeeuwen te gaan eindig je voor vandaag in mijn geduldige
altijd wachtende armen en morgen vlieg je weg met je ongrijpbare
vleugels, mijn woorden zingen je na, met de wind en de zon, de regen
en de mist,*

“Ik hou van je.”

*En wanneer ik iedereen ontmoette, al mijn strelingen zijn voor jou, al
mijn verlangen vouwt zich open om elke beweging van jouw
verlangend lichaam, als een volle beker, die mijn dorst kan lessen en
wat een hunkeren naar je handen, die slechts mijn borsten aanraken
zoals jij.*

*En dan spreek je in mijn taal van het tedere hartstochtelijk,
mannelijke verdriet, vrede, openbaring en als een poort ben ik de
toegang naar alles, de zon, de zee, het land, het donkere, de pijn, de
vreugde, het vrouwelijke en het vloeit samen.*

*En ik ben geweest, zoals jij mij boetscerde en wanneer kan ik weer
bij je zijn, om van mijn overvolle bestaan te geven.*

*Je te beminnen met mijn ogen en mijn lippen, je te doen leven in je
naaktheid en ik ben de klei in jouw handen en waarin ik je wil vinden,
daarin wil ik tegelijkertijd sterven en leven, jouw bestaan en jouw
dood en de sporen die je in mij achterlaat, zal geen ander ooit
kunnen uitwissen, je bent het deel geweest van mijn bestaan, waaruit
mijn dagen, mijn spreken en mijn hopen tesamen met al het andere
voort blijft vloeien, als het bloed van de pijn en het water van de bron.*

“Ik hou van jou”

Ik spreek het als ik bij je zal zijn in je armen, mijn naakte huid tegen jouw naakte huid smelt en alles zal trillen naar het verlangen om mij aan jou te geven.

Wat wil tijd zeggen ?

één jaar geleden, onze gevoelens, onze verlangens, waarheen ?

Waar vind je de rust en je zwemt en spartelt tegen de stroom in tot je aan de oever een bloeiende boom ontmoet.

Heel even droom je en slaap je in de schaduw van haar takken en bloesems.

Wanneer de zon je dan opnieuw met haar licht in je blauwe ogen schijnt, sta je op en gaat verder de dagen achterna op je nieuwe schoenen, je versleten sandalen, je blote voeten, zwerfend in de zon en de regen, de mist, in de wind en met de lach van de vogels en de bijen,

Altijd denkend, wacht er iemand op mij ? “Mijn Marianne, zeg mij wat vrijheid is !”

En nu heb ik hem gevonden, die ik zoekt, maar hij is drie andere wegen, hij is drie paar andere ogen, die een verschillend licht stralen, maar in mij één zon zijn.

Vandaag, weet ik dat ik mijn liefde heb gevonden, maar de weg naar haar is bijna ontoegankelijk. En mijn ontmoetingen met hen is op drie verschillende dagen.

Al zou ik hen samen willen brengen in dat ene lichaam, zij zijn drie zigen wezens en toch zij zijn zo'n aanvulling op elkaar, dat zij in mij samensmelten tot een groot wezen, dat mijn liefde is.

Zij zijn vreemden voor elkaar en zonder dat zij het weten, zijn zij de aanvulling van elkaars bestaan en slechts in mij is dat tot bewustzijn gekomen, omdat ik hen alle drie ontmoette.

ik heb jullie lief, jullie zijn het volmaakte.

“Het Leven Liefde”

Over mijn warme bruingebrande huid stroomt het koude water en hoe blij voelt mijn lichaam. Een rivier stroomt met zuivere golven over mij heen, met blinkend geluid en glanzende druppels houden zich vast aan mijn zongekleurde ogen.

De straat met zijn schaduwen, niemand die stil blijft staan, bij een dode vogel die er ligt, een geliefd leven zonder graf, want de weg is alleen maar hard.

Auto's razen voorbij, in de stadslichten verschijnt iemand. "Ben jij het?" Liefde zonder uitweg, zonder ontbijt, een volgende morgen op straat, tussen al die mensen hen je geen geld en geen thuis.

En je loopt verder, vindt op straat een dode vogel, er is geen bloed maar hij is wel dood zie je, je legt hem aan de kant tussen het gras, even voel je dat je iets godds doet.

De vogel in zijn veel te kleine kooi, wie hoort zijn klaaglijke lied en wat houdt mij tegen hem zijn vrijheid terug te geven.

Omdat hij zal sterven in dit land wanneer hij zijn vleugels uitslaat naar de lucht.

Maar is het niet onze zonde, dat hij zijn gezonde vleugels niet mag gebruiken.

En wie kan nog genieten van zijn zang, zo vol van eenzaamheid.

De glans van zijn veertjes verdwijnt, het licht in zijn oogjes wordt dof, zijn vleugeltjes lam en dat alles voor niets.

Zou God niet bedoeld hebben, wat vleugels heeft om te vliegen, laat het vliegen. Mijn moeder open de kooi van je vogeltje, laat het vliegen, het zal je eigen vrijheid zijn, het zal zijn alsof je zelf mee mag vliegen. Hoog over de velden en de bergen en pas dan zal haar zang voor jou zijn, die voor altijd in je hart blijft klinken, als muziek, die God zelf je schenkt en uit zichzelf zal je vogeltje naar je terugkeren, uit je hand eten en op je schouders slapen als een donzen bolletje.

En in het voorjaar jubelt het zijn liefde voor een vrouwtje, bouwt zijn nestje onder jouw slaapkamer raam en zal jij dan ook niet gelukkig zijn als je die kleine piepende kale jonkie ziet van jouw vogeltje.

Het is alweer zoveel jaar geleden toen ik jou ontmoette en nu je me voor de zoveelste keer je koude kussen geeft, fluister ik zo zacht dat je het niet hoort, "tonzelspeler", maar toch, ach ik voel, je hebt me meer lief als toen en je zegt soms iets lief tegen mij en dan kan ik je strelen met zoveel meer vriendelijkheid.

Je bent zo'n doodgewone jongen, knappe conservatieve jongen uit de betere kringen. Voor mij hoef je niet moeilijk meer te doen, ik weet wat ik kan verwachten van je en als je even echt jezelf geeft, dan hou ik misschien ook wel een beetje van je, niet om je knappe gezicht of je mooie woorden, maar om jou.

Je groene, grijze ogen, intelligent, soms tintelend plagend, maar ook zo vaak nietszeggend.

Ach het zou beter zijn als je niet meer kwam, maar je hebt zo'n mooi gezicht, zo'n mooi lichaam en je hebt zo weinig met iedereen te maken, je loopt tussen al die mensen zo alleen, dat ik geen nee kan zeggen, als jij jouw wang tegen de mijne legt, als jouw ogen in de mijne kijken.

Een straks trouw je met een "dame" en waar zal je vrouw zijn. Jij hebt geen vrouw nodig..... of toch wel ?

Het regent, het regent en ik wilde dansen in de regen, naakt willen springen en juichen onder de regenhemel, maar ik heb slechts daar gezeten uit het raam gekeken hoe verre bliksemschichten de hemel verlichtten en ik heb gehuild om jou, waar mijn tranen als glinsterende druppels neerstroonden met de regen.

en het is nu al lang geen nacht meer en wat jij voor mij voelde is te snel vergeten, daarom ben ik bang als ik je zal ontmoeten, ik doe niets en wacht alleen maar op die dag.

De moeder zij huilt om haar kind, dat vanmorgen gestorven is, haar tranen vloeien onophoudelijk.

Zij kan niet begrijpen, dat haar handen dat kind nooit meer kunnen aanraken, zij begrijpt niet dat haar liefde die leegte kan overbruggen.

Een jongen, 10 jaar oud, staat daar met zijn geweer in zijn handen, zijn ogen zijn onbegrijpelijk en al honderden jaren oud.

Hij is al lang geen kind meer, hij doodt morgen iemand en op een dag schiet men hem neer en iemand die hem ontmoet gaat aan hem voorbij en ik kan er wel om huilen, maar ook dat is zinloos, er is niets in mij, die dit kent, ver weg misschien, maar waar en wanneer, ik weet het niet meer.

Nu sta ik hier met bloemen in mijn hand, het geweer is voor hem en ik kan het niet overnemen.

Vlinders, vogels, zonder tijd.

Op een avond heb ik dromen aangeraakt, toen heb je mij iets gevraagd en tussen mijn vingers gleed een levensstraal terug naar de hemel.

Gisteren kwam ik je weer tegen, in het bestaan van een ander, een leven waarin ook jij werd vastgehouden, omdat je als kind geen moeder hebt gehad en je vader je verloochende en toen je mij schilderde als de zomer heb ik alles verscheurd.

Toen de bron was opgedroogd is iedrezen verhuisd naar vruchtbaarder land, alleen de boom is blijven staan en gestorven, zijn wortels tot aan de bodem van de levenloze bron.

Je bent het warme lichaam tussen witte lakens, om je heen, een vacht gevouwen in blijde dromen.

Ik heb de duizenden mogelijkheden in mij, maar zij vinden hun weg niet.

Lucia

Dat was nog al wat !

Maar als ik eerlijk beken, dan moest ik hem wel gelijk geven. Met vaagheden en smoesjes kom je er niet. Dan krijg je hartkwalen en zenuwziekten.

Dat is nu juist zo'n groot punt wat jij schrijft Louis.

Mensen die nog van steen zijn. Daar komt toch niets van innerlijke warmte binnen. Mensen die van binnen oprecht warm zijn, hoef je ook niets te vertellen. Zij weten in hun gevoelsleven.

Maar juist voor die mensen die innerlijk twifelen, zou openbaarheid over het nooit eindigende beleven van iedereen bekend moeten zijn. Je roeit nooit iemand uit. Dus altijd kom je elkaar weer tegen. Als ik het voorgaande van je goed begrepen heb?

“Ja Robert, nog belangrijker is, dat er veel meer gesproken wordt, dat de gedode persoonlijkheid ook weer een nieuw lichaam van je krijgt om ook zelf weer van die last, van die zwaarte van je daad, te herstellen. Maakt je toekomstige incarnaties lichtvoetiger.

" Ik zal je een paar voorbeelden geven, Robert. “

" Eerst een kleine vergelijking, waarom en waarvoor je leeft. “

Deed ik al. Maar nu op een manier, zodat je het in je aanstaande incarnatie al op de basisschool begrijpt dat jij en ieder ander mens oneindig is.

" Het Heelal is één gigantisch groot levend Lichaam. " Vergelijk het, met een grote ronde tafel. In het hart van die tafel is een kuiltje met miljarden en miljarden microben. Die tafel is het Heelal, met sterren en planeten, enz. Maar op die planeten is nog geen bewegend menselijk en dierlijk leven, nog geen Natuur zichtbaar.

Nu beginnen die eerste microben uit dat kuiltje te kruipen. Dan begrijp je wel, dat de eerste microbe eerder aan de rand van de tafel is, dan de laatste.

Die microbe is al de mens. Een atompje van die gehele tafel, met alle eigenschappen van die tafel.

Verder ga ik niet in, op het dierenleven enz. Anders raken de lezers en de lezeressen de draad kwijt.

Dat kuiltje in die tafel is de eerste planeet, waarop, waarin, leven is.

Je kunt zeggen, de levende Moeder van het Heelal.

Die mensen gaan vanuit dat kuiltje, die Moederplaneet, naar de tweede, derde, vierde, tiende, enzovoorts planeet.

Totdat zij de rand van die tafel hebben bereikt.

We tekenen op die tafel, honderden cirkels. Dat zijn al die planeten. Die verdelen we in zeven hoofdcirkels, inclusief dat kuiltje.

Moeder Aarde is de derde hoofdcirkel, daar leven jij en ik nu op het ogenblik.

De eerste microben-mensen zijn al op het eind van de tafel gekomen. Zij zijn verder dan ons en weten en voelen dus veel meer. Zij weten "ALLES". Door ondervinding=wedergeboorte, door de liefde, kinderen krijgen, sterven en weer opnieuw geboren.

Terwijl er ook nog mensen op de andere cirkels zijn, die nog niet zo ver zijn.

Dat geeft niets, daar zijn jij en ik en ieder mens, die op Aarde leeft, ook geweest.

We pakken die derde hoofdcirkel van de tafel, want die is voor de mens hier het belangrijkste. Daar leven wij nu op het ogenblik.

Maak maar een brede cirkel van karton, die verdeel je in honderden vakjes, door lijnen van rand naar rand. Die verdeel je weer in zeven hoofdvakken.

De mens komt van de vorige cirkel, wordt geboren in vak 1. Beleeft z'n leven in het oerwoud en eet z'n eigen soort op. (die eerste mensen werden geen kannibalen) Als hij sterft kan hij door dat lijntje heen. En wordt geboren in vak 2. Hij beleeft daar weer zijn leven, liefde en sterven=wedergeboorte.

Zo geleidelijk leert de mens de Aarde kennen. Door ondervinding naar vakje 3, 4, 10, 100, enz.

Ik ben dus nu, in dit leven Louis. Zo droeg ik in duizenden levens, duizenden namen of in die levens, nog helemaal geen namen. In ieder vakje beleefde ik het vaderschap en het moederschap. Elk vakje is een ander volk, een ander ras, een ander lichaam, zwart, bruin, blank enz.

Zo moet de mens alle vakjes van de cirkel beleven.

Wij leven in hoofdvak 7 van de cirkel. De mensen die tot vak 7 behoren, leven over de gehele Aarde verspreid.

De eerste mensen gingen dus ook niet in één rechte lijn, vanuit dat kuiltje, naar de rand van die tafel.

Néén, zij moesten iedere cirkel compleet beleven.

Zij begonnen op iedere planeet in vak 1 en eindigde in vak 7, dóór wedergeboorte.

Iedere cirkel gingen zij rond. Zo bereikten zij dus die rand van de tafel, miljoenen levens.

Zij kijken dus niet met hoogmoed op ons neer.

MAAR ! ZIJ WILLEN NIETS LIEVER, DAN, DAT WIJ ONTWAKEN EN DIE DOODSANGST KWIJT RAKEN.

Want dat is de grootste onzin, die in de westerse cultuur bestaat.

Daarom zoekt men allerlei vluchten voor die angst.

Overdosis aan drank, drugs. We bouwen uit angst, legers en kernwapens.

Produceren artikelen, die meer ellende dan vreugde geven.

We schreeuwen angstig om werk, zonder op te letten, wat we daar mee doen. Glasscherven, waar kinderen, op een mooie zomerdag hun blote voeten aan verwonden. Of aanstonds duikt u als kind (weer opnieuw geboren) in een water om fijn te zwemmen.

En dat kind haalt snijwonden in het lichaampje, omdat u zelf in een vorig leven zo onbewust met uw vuilnis omging.

Wij verkrachten onze eigen Moeder op deze wijze, de derde hoofdcirkel de Aarde. Wij kunnen niet verder naar de volgende cirkel, als we nog niet alles goedge maakt hebben, wat wij zèlf vernielden. Dat geldt voor mij en ieder mens op dit ogenblik, net zo goed! Dus Robert, als een ander jaloers is, dan hoeft jij dat niet te zijn, als een ander veel aardse goederen wil hebben, dan hoeft jij daar niet aan mee te doen.

Als een ander zich wil uitleven in drankfeesten, sexorgieën, grill- en barbecue feesten, enz. enz. Dan hoeft jij daar niet aan mee te doen. En dit geldt voor ieder mens. U heeft een vrije eigen wil. Als u met minder tevreden en gelukkig bent, dan is het niet nodig, dat u als een onbewuste met alles meeholt, wat de reclame en de macht der gewoonten u aanpraten.

" Denk en leef zèlf. "

Datgene wat u zelf wilt gebruiken, daar moet u zelf voor werken en niet onnodig uw hand ophouden. Want dan loopt u een groot risico. Dat ook uw werkelijke denken aan kracht inboet en u zich verliest in een overdosis drank, drugs, gemakzucht enz. Je lost er geen enkel probleem mee op, als je er te veel van neemt.

Je moet jezelf leren kennen door ondervinding.

Dat is moederschap en vaderschap, de liefde-wedergeboorte.

Dan doe je geestkracht op, door bewust voor je kinderen te zorgen. Dus niet plunderend van moeder Aarde en via de ruggen van andere vaders en moeders en hun kinderen.

Kijk eens naar de zwaluwen, hoe zij dat doen.

Zij verzorgen samen de jongen, vredig, eenvoudig en natuurlijk.

Bekijk nu kritisch uw eigen denken, doen en laten, zoals u werkelijk bent.

Innerlijk een wolf of een zwaluw, een leeuwerik, een nachtegaal ?

U bent voor uw karakter uw eigen baas, of je vuilnis ophaalt of bankdirecteur bent, het maakt niets uit.

Na je Aardse dood, sta je volkomen naakt.

Iedereen, die net zo ver of verder dan u is, ziet daar dan hoe je bent.

Maar wat dan nog.

Zij lachen u niet uit, wanneer u tot kleur bekennen en hoofd buigen komt, dan helpen zij u direct. Maar als u stug weigert, dan blijft u ook na de dood, in uw eigen kille duisternis rondzwerven, totdat u walgt van dat leven. Uw vrije eigen ónwil.

" We verdelen vak 7 in a.b.c.d.e.f.g. Robert, ook de andere vakken. "

" Maar Louis, zo even sprak je over honderden vakken en nu kom ik maar aan de 49 ? "

" Ja, dat is zo, we gaan heel geleidelijk over van het ene lichaam naar het andere lichaam.

We verdelen het in zeven hoofdrassen-lichamen-volkeren.

Daarom denkt en voelt een mens uit vak 7 g héél anders, dan een mens uit vak 1 a, het eerste Aardse leven. "

" Maar Louis, dan is het eigenlijk niet goed, als een mens uit vak 7 paart met b.v. een mens uit vak 1a, of 2d, 3b, 2c, 1g, enz. ook al klinkt dat misschien discriminerend? " " Robert, wie begonnen met slavenhandel, wie verkrachten daar de vrouwen ? Wie roofden en plunderden in Afrika, Amerika, India, Indonesië, enz.

Zijn we dat vergeten ? "

" De mensen uit vak zeven, Louis, ik en jij. Nog doen wij het. We brengen wapens en coca cola en vragen daar tien keer zoveel voor terug. Als toeristen gebruiken we daar de mensen als pakezels voor een fooi.

We bouwen daar vakantieflats en pakken er zo ook nog het beste voedsel van die mensen af. "

Zou het misschien toch goed zijn, als de mensen gemengd paren Louis?

" Neen Robert. Het lichaam uit vak 7 is heel anders, dan b.v. het lichaam uit vak 3. "

De mens op Aarde is zijn hele natuurlijke gevoel kwijtgeraakt in de miljoenen jaren, dat hij onderweg is. Het dier niet.

Je ziet b.v. geen kraai met een ekster paren. Het dierenleven gaat feilloos, natuurlijk verder.

En het lichaam van het dier is één met de natuurlijke omgeving, waar het leeft. De ijsbeer is bestand tegen de koude. De aap leeft in de warmte De mens zou geen huizen nodig gehad hebben als hij de natuurlijke weg was blijven volgen. Van vakje 1 naar 2, 3, enz. Maar dat deed de mens niet.

Hierdoor verzwakten de menselijke lichamen zo erg, dat ze geen natuurlijke weerstand meer hadden en zich moesten kleden, hutten bouwen en zo verder door, tot datgene waarin je nu leeft, een doorhollende kudde, die blind verward raakt in zinloze onnatuurlijke over productie.

Door de verzwakking ontstonden ook de ziekten. Door mijn en jouw onbewuste hartstochten. Dit geldt voor ieder mens. We kunnen de klok niet terugdraaien. Maar bedenk wel, hoe je leeft, waar je dagelijks mee bezig bent. Of je aan geestelijke en lichamelijke afbraak werkt of aan de opbouw. Of je zo nodig nog soldaatje moet spelen, atoomkoppen en chemisch afval wilt produceren ?

Machines bouwen, waarmee je lichamen, tegen de wil van de innerlijke mens, in leven houdt en in de zelfde moeite abortus pleegt ? "

Zie je de waanzin, Robert !

" Ja, zo kon deze oude rustige Louis spreken, dan moest je z'n ogen zien, zij vonkten licht. "

Dan zag je hem zelf niet, maar een jonge mens, die zijn machteloosheid moest aanvaarden.

Daarna waren we stil, ieder met eigen gedachten en gevoelens.

Ik durfde dan niet naar hem te kijken, want eens had ik zo z'n ogen gezien.

Ze waren vochtig, met daarin een diep leed, wat ik niet eens kon voelen.

" Oh, dan voelde ik me zo hulpeloos nietig. "

Lucia, verbrak dan meestal de stilte, die pijnlijke stilte en hielp mij verder.

Dan streelde ze mij over m'n haar en haar stem zong soms de woorden.

" Kom Robert, wij hebben ons geluk ook niet zomaar gekregen, hou vol, geef het nooit op. "

Dan liet ze mij haar geestelijke strijd meebeleven.

Hoe zij zelf tot deze liefde was gekomen.

In haar jeugd: " Zij was vol liefde en kon haarzelf toch niet helemaal geven. Zij zorgde steeds voor anderen en zo kwam zij tot dieper bewustzijn. "

Zij schreef een stukje van haar leven op en dit mocht ik aan de zoekende, geslagen mens doorgeven.

" Voelt aan lezer en lezeres, haar gevoelens raakten in haar strijd, de volgende cirkel, de volgende planeet, waar geen onbegrip en hardheid meer is. "

Die cirkel is weer ruimer, zachter, bewuster.

Daar is geen doodsangst meer. We weten en voelen daar dat sterven wedergeboorte is. Daar is volkomen rust en harmonie met de Natuur.

Dit moeten ik en u leren. Anders komen wij níet van de Aarde vrij en ook na de dood niet uit haar omgeving vandaan.

Laten we maar proberen ons best te doen. We moeten zelfs wel of we komen niet verder.

Laten we niet stil blijven staan bij onze onbenullige ruzietjes, jaloezie en kwaadsprekerij. Maak het goed, en weg is die zwaarte.

Doe het vandaag nog. En het eeuwige leven lacht u toe, achter de kist verwelkomen uw broeders en zusters u.

De dood is dan voor u aanstonds een machtig mooi beleven. "

Een andere avond ging Louis verder.

"We nemen voorbeelden uit vak 7. We beleven ook daar weer moederschap en vaderschap."

We nemen acht mensen, vier vrouwen en vier mannen.

De vrouw a. heeft een mooi lichaam. Zij vindt dat nog niet genoeg. Het arme wezen denkt alleen maar aan haar lichaam en reclame en industrie buiten dat uit.

Zij zeggen: " U moet lotions, parfums etc. gebruiken. De vrouw weet niet beter en smeert haar zo mooie natuurlijke lichaam onder de kleuren. Zoals ze in het oerwoud, indertijd beenderen door de neus stak.

De liefde brand in haar, ze begrijpt hier niets van, hoe natuurlijk de liefde ook is.

De arme ziel geeft zich eraan over. Ze kan niet anders. Gebruikt allerlei middelen om te voorkomen dat ze in verwachting raakt.

Maar ze is niet eerlijk en daardoor krampachtig. Bedriegt de een na de ander. Toch raakt ze in verwachting.

Zonder blikken of blozen, zonder enig gevoel, dood ze het ongeboren kind. Vervloekt het jonge leven. Want dan moet ze daarvoor zorgen.

Haar lichaam moet mooi blijven. Dat kan ze uitbuiten. Gaat mede de straat op en schreeuwt.

" Kindermoord moet in het ziekenfonds ".

Medemensen proberen haar tot andere gedachten te brengen. Haar antwoord is een felle, schrille, koude lach. Maar ze voelt wel, dat ze het leven verkracht.

De man a. leeft ergens in stad of dorp. Bedriegt iedereen, Maar zo, dat de meesten het niet merken.

Houdt zich bezig met allerlei duistere zaken. Leeft zich uit, de natuurlijke liefde onttaardt in ijzige hartstocht, lege porno, bewust bedrog.

Ook hij veroorzaakt kindermoord.

Hij danst schreeuwend, om z'n geweten te verdoven, roepend en eisend om een wet die de verantwoordelijkheid van hem afneemt. We noemen beiden de mens a. Vrouw of man maakt niet uit. Iedere ziel, iedere mens is beiden.

" Denk erom Robert, dat je nooit en te nimmer veroordeelt. Want dan help je die mens van de wal in de sloot. Je veroordeelt dan alleen jezelf en staat dan onherroepelijk stil in gevoel. Knoop dat nu en voor altijd in je oren. Ik geef alleen voorbeelden.

Zodat de mens zichzelf wel zal herkennen en zo misschien eerlijk wordt, kleur gaat bekennen. Want er kunnen zelfs jonge demonstranten meelopen, die heel anders worden, wanneer ze zelf in verwachting raken. De Natuur kan dan in hen gaan spreken.

Maar er omheen draaien, je hoofd in het zand stoppen helpt niet. De mens moet weten. Dit even ertussendoor Robert en wellicht het belangrijkste. Dreig niet, met brandende hel en verdoemenis, want dat is een lachertje. De grootste onzin die er ooit verkondigd is. Hierdoor is de mens de moed en de zin ontnomen om direct te veranderen in een warmer mens.

De hel is niet anders, dan die verschrikkelijke onbewustheid. Je moet de hel van de mens a. zien, als een mistig, kil, donker land, met een stank van chemisch afval. Waarin ze een schijnwereld hebben opgebouwd. Een stad vol waanzinnige, kille snerpende hartstochten, waarin ze na de dood terecht komen. Zoals ze in het oerwoud, noch als kannibalen, rond de kookpot dansten. In duisternis, zoals hun gedachten zijn, gevangenen van hun onbewuste gevoelens. Zij moeten anders gaan denken en leven. "

" En de mensen die in land 1a leven, Louis ? "

" Neen Robert, zij worden in vak 1b, 1c, enz. geboren. Eerst moet je alle lichamen-volkeren beleven.

Pas als je tot en met vak 7g. bent gekomen. Je bent dus de hele cirkel rond geweest. Dan pas, ben je, voor de eerste keer, in het leven na de dood wakker en dat is precies zoals de mens denkt en voelt. Duistere hartstocht of al schone begrijpende, lichtende liefde, eeuwig geluk.

Uit die duisternis komt toch iedereen weer vrij, door anders te denken, niet meer gewelddadig.

" Dus als je liegt dan bedrieg je jezelf ? "

" Juist, Robert ! "

Als jij vriendelijk zegt, " Hallo John ". Maar ondertussen denk je hartstochtelijk, " Ik hoop dat hij zich morgen doodrijdt. " Dan is jouw wereld, als je op hetzelfde moment zou sterven, lege kille duisternis.

Zeg dan niets, maar ga anders denken.

Alleen volkomen eerlijkheid helpt je verder.

" We gaan weer door, Robert, je ziet wat een onderbreking hè. Beken maar alles, aan je man, je vrouw, je vriendin, je vriend, je kind, je broer en zus, vooral je twijfels en kleinheden. Dan ga je achter elkaar door naar het eeuwige licht. Het wordt dan in jezelf wakker. "De vrouw b. is net aangekomen, geboren in vak 7. Alles is toch een beetje vreemd, zij is gewillig, doet wat vader en moeder zeggen. Ze eist niet, eigenlijk is ze wel lief. Jij vindt ze misschien een beetje kinderlijk Robert. Maar vergeet niet, een aantal levens terug, was jij ook zo.

De vrouw b. is eigenlijk een beetje angstig voor het moederschap. Zij geeft wel om aardse luxe, maar niet zo hartstochtelijk. Een vrouw, waar je veel kanten mee op kunt. Heeft moeite om naar het moederschap toe te groeien." Hoe wordt zij nu opgevangen ? "

Een man die haar begeleiden kan? Of een man, die al moeite genoeg met zichzelf heeft. Deze vrouw wil echt het goede. Zij weet het gewoon niet. Nieuw in vak zeven, onzeker en een beetje angstig.

De man b. is hetzelfde. Als pa zegt, je moet studeren, dan doet hij dat. Wat voor studie maakt niet uit. Vaak hetzelfde als zijn ouders. Hij kan een rechtsgeleerde worden, ingenieur enz. Hij leert letterlijk wat de boeken hem geven. Maar is verder onzeker, soms verbergt hij zich achter z'n parate boekenkennis, maar wil ook het goede.

Deze man of vrouw noemen we de mens b.

Zij zijn juist het slachtoffer van een wet die zou zeggen.

" Doodt het kind maar, als het nog geen drie maanden oud is.

De vrouw c. is als Cindy. Is al meerdere malen in vak 7 geweest. Is warm en verlangt op natuurlijke wijze naar liefde. Maar ze gaat noch licht met de liefde om. Geeft soms haar lichaam. Af en toe is ze ook wel ernstig.

Abortus is iets absurds voor haar. Néé, dan zorgt ze liever nog alléén, zelf voor haar kind. Maar ze verlangt nog naar zoveel andere dingen in het leven. Ondertussen wekt ze wel verwachtingen bij haar vriendjes en soms brengt ze harten tot bloedens toe gewond. Maar dat dringt nog niet helemaal tot haar door. Ze is goudeerlijk en dat brengt haar tot groter bewustzijn, later tot trouw en diepe grote liefde.

De man c. is jong, verlangt naar liefde, maar houdt ook nog net zoveel van sport en spel. Komt wel eens midden in de nacht thuis, maar gaat toch niet zo ver, dat hij niet weet wat hij doet. Een spontaan blij, hulpvaardig mens.

Een nestje bouwen en bezorgdheid, moet bij hem nog ontwaken. Ook hij speelt soms met de liefde en beseft niet ten volle, dat hij harten breekt.

Wel eerlijk. Maar voelt nog niet verder.

Zij beiden zijn de mens c.

De vrouw d. is Lucia, probeer haar leven maar te voelen en te begrijpen. In haar geestelijke strijd tijdens haar jonge jaren.

De man d. is de rustige vader, die alle stormen opvangt, door zijn begrijpen. Die geen hard woord meer kan uiten. Maar de oplossing geeft en leed met wijsheid aanvaardt.

Of b.v. de dokter, die in een ver land z'n hele leven inzet in een melaatsenkamp. Zo'n mens, die eenvoudig, daadwerkelijk helpt en altijd opgewekt en blij is, niets heeft ie voor zichzelf nodig. Hij maakt goed, wat door hem in het verleden ontstaan is. Volkomen bewust, dat is die absolute zekerheid van het eeuwige leven, in hem en een heerlijke lieve bewuste vrouw wacht hem na de dood op.

Dit voelt hij. Zij zijn al vaak bij elkaar. Hij op Aarde in z'n lichaam en zij bezielt hem, vanuit de wereld na de dood. Zij beiden vormen de mens d.

Je moet dus alles goed maken, Louis ?

Als je iemand doodt, dan word je dus geboren in het moederlichaam en geef je zo het lichaam terug, omdat deze mens dan je kind is en zo kan die gedode mens zijn weg in die cirkel voortzetten. Dat is eenvoudig en begrijp ik. "

" Ja, Robert. " "Maar, als de mens a. nu denkt: (Dat is dan prettig geregeld, ik knoei maar raak), Dan moet deze mens wel bedenken, dat je het steeds zwaarder en kouder en moeilijker maakt voor jezelf. "

Wanneer je volbewust bekennt, dat je zo niet met de liefde-het leven om kunt gaan. Dan verandert je innerlijk, de werkelijke mens, direct in een warmer wezen.

" En als je geen kinderen wilt ? "

" Je leeft je niet uit in de liefde, je verlangt niet naar liefde, je doet geen kwaad ?" Wat dan Louis ?

Ook dan moet je terug naar de Aarde. Als je niet verlangt naar de lichamelijke liefde en je doet ook verder niets voor anderen. Dacht je dan, dat je na je dood weet wat liefde is ?

" Toch moet je je niet vergissen, je moet er zelfs afblijven. " Het is goed mogelijk, dat zij wel naar liefde verlangen, maar angstig zijn. Dit kan een gevolg zijn, door een schokkende ervaring uit een vorig leven, waarvan ze innerlijk nog niet geheel vrij zijn. Zij verbergen zich achter een zogenaamde koude en zijn juist trouw en rechtvaardig.

Zij zijn dan al verder als de mens a. "

" Je ziet weer, openheid, overal, over heel de wereld, dan helpen we elkaar, door elkaar te begrijpen.

" Wanneer zo'n man en vrouw elkander zouden ontmoeten ergens samen in de stilte. Ze konden over hun gevoelens praten. Dan vergaten ze misschien even de wetenschap, de religie en de maatschappij en legde moeder Natuur een lichamelijke liefde in hun harten, die uiteindelijk die angst en schroom van hen afneemt. Dan is er ook voor hen geluk.

Voor ! wanneer de liefde hen ook nog een kind schenkt. " Vroeger gingen deze mensen soms naar een klooster. Met als gevolg een onmenselijk leed na de Aardse dood.

Alle gevoel waren ze dan kwijt. En liepen in het leven na de dood angstig rond. Bang voor het leven, de normale Natuur. "

" Als je niet beter weet en je bent nog niet zo'n hete, wat dan Louis ? "

" Zij moeten weten ! Je ziet nu al wat er gebeurd, de kinderen laten zich niets meer wijs maken. We leven in een overgangperiode.

De kinderen van nu, zijn de vaders en moeders uit vorige levens. Krampachtig, door religie en onderwijs onderdrukte liefde, uit zich nu vaak in onbegrepen hartstocht, maar het gaat voorbij.

Heel veel ellende, kan hen bespaard worden. Als de ouders en kinderen praten met elkaar, zoals ze zelf precies voelen, over leven en dood en de liefde.

Wanneer de ouders van hun voetstukken komen en luisteren als het kleine kind vraagt, waarom leef ik, etc.

Steeds eerlijk antwoord geven, ook al stellen je kinderen de intiemste vragen.

Vertel van je eigen leven alles. Voel en beleef dan uw eigen jeugd weer helemaal opnieuw, juist uw angsten en verdriet. " Dus niét op zó'n manier van : " Oh, dat en dat, heb ik vroeger wel eens meegemaakt, maar als je groot bent, dan begrijp je dat wel. "

Want daarmee, geselt u, uw kind midden in het gezicht. Daar heeft het kind niéts aan.

Help elkaar verder, ouders en kinderen, buigen en jezelf geven in alle openheid.

" Pak de cirkel maar en knip die, in die 49 deeltjes, dit is het getal waar we steeds mee werkten.

Leg die stukjes weer neer in diezelfde cirkel, maar nu steeds met een tussenruimte van een paar millimeter.

Je kunt nu niet van vakje 1a. naar vakje 1b. Hiervoor is de dood nodig, dan kun je innerlijk die paar m.m. overbruggen. Je wordt dan geboren in vak 1b. enz.

Je ziet dat hier twee mensen voor nodig zijn, vrouw en man. Denk je, dat soms de " heilige geest " komt, met een injectienaald, om te zorgen voor de wedergeboorte !

Voel je die ijzige koude, waar de mens bijna tweeduizend jaren aan heeft vastgezeten. Maria, Christus en miljoenen andere mensen worden nu nog door die onzin lastig gevallen. De hele Schepping is hierdoor misvormd doorverteld !

Je moet zelfs liefhebben en kinderen krijgen, anders kom je niet van het ene vakje in het andere vakje. Je komt de cirkel anders niet eens rond.

Daarom zijn er grote gezinnen.

Die mensen, zielen, moeders, bezitten al zoveel innerlijke liefde, na de dood licht. Van mijn part noemt u ze maar heet en vurig. (was u al maar zo ver, dat u het dan ook tot een goed einde bracht en niet in een echtscheiding vluchtte) Zij zorgen voor vroegere nonnen en pastoors, die het temperament nog misten, zodat deze mensen ook weer wedergeboren kunnen worden. En voor de mensen, die weigeren om kinderen te krijgen.

Al deze celibaatmensen en diegenen, die weigeren om voor kinderen te zorgen, moeten terug naar de Aarde.

Dit kan enorme moeilijkheden geven, in het volgende leven. Eerstgenoemden kunnen een enorme angst hebben voor de liefde, door hun huwelijk met " God " uit hun vorige leven.

Als zij nu al anders gaan denken, leren zij zichzelf kennen. Terug naar hun jeugd, toen hun lichaam verlangde naar liefde.

Denk eens aan de vrouw of de man, die verlangend u opwacht, na de Aardse dood. U zou zich lamschrikken, wanneer hij of zij u vurig omhelsde.

Uw hele natuurlijke gevoel is in het Aardse leventje zoekgeraakt. U ontkomt er niet aan en moet terug.

De weigerende mens, vanwege carrière maken, moet ook terug om tot de natuur te komen.

"Als ik jou dus goed begrijp Louis, is dus ieder mens op Aarde zelf schuldig aan zijn eigen verdriet. Alleen hij kent zijn verleden niet."

Wanneer de mens er meer van weet, Robert. Dan lijdt je minder emotionele pijn, door aanvaarding van wat je ogenschijnlijk als oneerlijk overkomt. Iedereen heeft wat goed te maken op Aarde, wanneer je lichamelijk de cirkel al rond bent geweest. Anders was je al verder geweest." " Jij dan ook Louis ? "

" Zeker, eerst aan Cindy. In een vorig leven, bedroeg ik haar in de liefde."

"Dan moet zij zeker weer goed maken aan jou, zo blijf je toch aan de gang?"

" Nee, want zij was eerlijk en ik was eerlijk. Toch was m'n hart gebroken en dat betekende voor mij het goed maken. " Cindy was door mijn liefde overdonderd en kon daarna niet meer lichtzinnig met de liefde omgaan en groeide zo naar een rijpe bewuste liefde met John.

Voor mijzelf betekende het een steeds dieper doordringen in het waarom en waarvoor leven wij ?

Zo vroeg ik mij af; "Die "goede" en die "slechte" moordenaar. Hoe kan dat nu ? "

Overigens, goed en kwaad, is alleen bewust- en onbewustzijn. De goede moordenaar bekende vol bewust gevoel, dat het stijlloos is, om iemand te doden. Daardoor was hij direct gelukkig.

Dat is nu het Koninkrijk Gods in --- de mens !

Want hij moest terug naar de Aarde en werd moeder. Gaf de vermoordde mens een nieuw lichaam terug. Deze moéder was intens gelukkig en blij

met haar kindje. Zij had zichzelf overwonnen, toen als moordenaar al, in dat vorige leven, die vol diep berouw kleur bekende. Zó eenvoudig is het. Dat is ook de grote vreugde, wanneer er één mens, een ommekeer maakt naar het goede, het bewuste.

" En die andere Louis ? "

Zij behoorden beiden tot vak 7g. Voor beiden, had het een laatste Aardse leven kunnen zijn, als zij niet gedood hadden. Natuurlijk moest ook de onbewuste moordenaar terug naar de Aarde. Ook hij werd moeder, maar verwenste het moederschap. Zij voelde zich bovendien, door die onbuigzame wil, ook nog half man en leed een smartelijk leven. Maar maakte toch goed. Deze mens beleefde meerdere levens, om te leren buigen. Dat gebeurde ook.

Zo leerde ook hij zichzelf kennen. "

" En de religie leert nu nog. Dat deze moordenaar in de hel leeft Louis ? "

" In die duistere hel leefde hij inderdaad vele jaren na zijn Aardse dood en zo ook nog vele levens op Aarde daarna. Bijna tweeduizend jaar.

Al had hij toen direct kleur bekend, dan was zijn leven daarna hemels gelukkig geweest . Gewoon blij vader- en moederschap.

" Hoe weet je dat allemaal, Louis ! "

" Voel je ons - - - GELUK - - - nu alles is goedge maakt, - - - nu ik weet dat Lucia m'n - - - EEUWIGDURENDE L I E F D E is !

" Dan gaan wij straks op reis, hand in hand, na de Aardse dood, als twee jong geliefden. "

Dan volgen wij al onze miljoenen levens, tot aan het begin van de Schepping. Zonder schroom en angst kunnen wij dan terugkijken op onze levens, goed en kwaad. Wij begrijpen dan alles, omdat wij het zelf beleefd hebben. En daarna worden we geboren op de volgende cirkel.

Kijk, hoeveel we nog voor ons hebben. Niets is er dan meer, om ongelukkig te zijn. Dit geluk wacht ieder mens, wanneer hij begint te denken.

Waarom ben ik vader, waarom moeder, waarom ligt toch dat ontzaglijke gevoel in de lichamelijke liefde.

Op al deze vragen, kunt u zelf antwoorden, wanneer je steeds eerlijk bent. Verlang je naar lichamelijke liefde; beken het. Het is volkomen Natuurlijk en de enigste weg om jezelf te leren kennen. Want de innerlijke mens is de werkelijkheid. Je kunt zeggen het hiernamaals.

De innerlijke mens is de waarheid.

Is als een spiegel, waarin je zonder knippen met je ogen moet kunnen kijken.

Jezelf kennen, is, een blik in het hiernamaals.

Want je moet na de derde hoofdcirkel, nog vele cirkels rond, voordat je het einde van die tafel bereikt hebt. "

" Ik vraag me af Louis, wanneer de eerste mensen uit dat kuiltje komen, dan leven ze daar zeker niet zo lang als op de volgende cirkel ? "

" Precies Robert, de cirkels worden steeds ruimer. De cirkel die na de Aarde komt is ruimer. Daar heb je langer werk om van het ene vakje, naar het andere vakje te komen.

Je lichaam wordt er dus ouder.

Maar ook je denken, je gevoel, je liefde, wordt ruimer, krachtiger, bewuster. "dan de liefde van de mens in vak 1a.

" Dan is dus de liefde van de mens in vak 7g krachtiger, dan de liefde van de mens in vak 1a Louis ?"

" Het lichamelijke gevoel, ja, maar hoe ver is het bewustzijn van die mens, die niet eens meer voelt, dat hij eeuwigdurend leeft, niet eens meer zuiver natuurlijk kan denken. Het dier weet nog wel wat liefde is, een periode in het jaar. Voor de mens is het een consumptieartikel geworden, wat je kunt verhandelen. "

" Vergelijk de mens a. met de mens d. zoals Lucia. " Beiden zijn aan hun laatste Aardse leven bezig.

De mens d. heeft nu een enorme geestelijke kracht, een liefdevol bewustzijn.

Dat Aardse bewustzijn is, de innerlijke mens.

De werkelijke mens. Na je dood, zie je dat straks zelf wel, daar is een complete concrete wereld, waarin je, jezelf helemaal leert begrijpen door te zien en beleven.

De mens d. smakt naar lichamelijke liefde, maar het bewustzijn is zo ver, dat deze mens, zich niet vergrijpt aan ongeboort leven. Niet eens de lichamelijke liefde kan beleven, wanneer haar of zijn gevoel niet zuiver is. Zij zijn geheel bewust één met de Aardse Natuur. " Lees die brief van Lucia nog maar eens, haar strijd, haar zuiver natuurlijke verlangen naar liefde. En de krankzinnige onbewuste maatschappij om haar heen, met vivisectie, bommenwerpers, diefstal, moordenaarsfilms, angst voor de dood, over productie enz. "

De mens a. snakt naar lichamelijke liefde, het is volkomen normaal. Maar de mens a. is onbewust. Je ziet het gevolg, een geschreeuw om een wet, die dat onbewustzijn van hen afneemt.

Dat kan nooit, want ze moeten die felle brand, de liefde, leren begrijpen. Anders komen ze niet van die derde cirkel vrij. Alles wat ze nu vernielen, vermoorden, moeten zij zelf herstellen. Wat hun laatste Aardse leven had kunnen zijn. Worden nu nog meerdere Aardse levens.

" De innerlijke mens kun je ook geweten noemen, Robert. "

Ieder mens voelt donders goed aan wat wel of wat niet kan. Voor iedereen is dat verschillend.

Maar als je denkt en voor jezelf bekennt, dan kun je in één leven heel ver komen.

Wanneer je niet tot hoofd buigen komt, dan leeft die mens a. na z'n dood in die onbewuste donkere wereld. Totdat die mens eindelijk toegeeft, dat hij en zij niet begrepen wat liefde was.

Buigen zij, dan komen ze ook in het leven na de dood vrij uit die duisternis en beginnen aan het herstellen van hun daden.

Wanneer die mens a. op Aarde nu direct begint te denken en daardoor zijn levenshouding veranderd. Dan treedt hij of zij na de dood niét in deze kille duisternis. De mens ontkomt er toch niet aan.

Je moet wel denken.

Je kunt direct veranderen of er tweeduizend jaar over doen, zoals ik, die "slechte" moordenaar, met al m'n ellende door eigenschuld.

Kom meteen maar over de brug. Begin er maar aan, ook al zitje achter een mooi bureau of al ben je professor, kardinaal of doctorandus in de weet ik veel kunde. Verborgen in je Aardse lichaam.

De mensen, die bewuste persoonlijkheden in het leven na de dood, uw broeders en zusters, zien u geestelijk naakt, zoals u werkelijk denkt.

Zij lachen u niet uit, zij hebben op Aarde met dezelfde problemen geworsteld. Verstop je maar niet in een huis met dikke, dichte gordijnen, met leugen of bedrog. Want voor hen zijn er geen Aardse muren. Je kunt geen verstopperje spelen.

" Zie de Aarde als een open veld." Iedereen die bewuster is ziet u.

Ontken dus ook de liefde niet.

" Een gewoon gezinsleven is het grootste geluk, dat er voor de mens dus is, Robert. "

" En de mensen, die alleen door het leven moeten, Louis ?"

" Zij kunnen het heel zwaar hebben. Maar na de dood kan er een lieve man of vrouw hen opwachten. "

Dit is er niet voor de mens, die alleen wil zijn om zich uit te leven, goederen te verzamelen enz. Die moeten nog terug om te ontwaken voor de liefde.

" Je neemt de kerk en de wetenschap wel veel onzin uit handen Louis ? "

" De kerk bracht heel veel goeds en ook de wetenschap. " We nemen die cirkel weer. Wanneer de mens, nooit gedood had en precies de natuurlijke weg was blijven volgen op Aarde, van vak 1. naar 2. 3. 4. etc. Dan was er geen kerk nodig geweest en ook geen wetenschap.

Geen ziekten waren er dan ontstaan. De hele maatschappij was dan niet nodig geweest.

De mensen die verder zijn dan ons en de miljoenen, die de rand van de tafel al hebben bereikt, brachten religie en wetenschap op Aarde door wedergeboorte.

In het verleden Boeddha, Mohammed, Plato, Socrates enz. De kerk bracht een geloof, angst, zodat de mens niet meer gemakkelijk durfde te doden. De kern van de religie raakte in de loop der eeuwen zoek. Brandstapels, heilige maagden, bidden en zegeningen voor wapens enz.

De wetenschap bewees de onzin van veel dogma's. Deed veel ziekten oplossen en leerde steeds verder de Schepping kennen. Máár staat op een verschrikkelijk dood punt.

" DE WETENSCHAP WIL NIET BUIGEN VOOR DE DOOD, hetgeen de WEDERGEBOORTE is, weer opnieuw op Aarde of als een concrete persoonlijkheid in de GEESTELIJKE WERELDEN ! "

Je ziet daardoor, dat geleerden, die voordat zij hun Aardse leven begonnen, innerlijk al balanceerde op de grens van duisternis en licht. Doordat ze op die rand leefden, hebben zij nog niet die diepe overtuiging, dat ze eeuwigdurend leven.

" Wat kan er nu gebeuren ? "

De mens b. wil b.v. dokter worden. Niet als een bewuste gevoelige roeping, maar omstandigheden brengen hem in die richting. Hij volgt scholen en universiteit. Komt in aanraking met vivisectie. Geleidelijk aan, gaan hij en z'n collega's steeds verder. Totdat enkelen zeggen; " Dat is te grof, wij doen daar niet aan mee. "

Zij gaan weg en treden uit de duisternis vandaan.

Maar de mens b. gaat door, steeds verder, steeds gevoellozer. Het resultaat is: " Aan de grens van duisternis en licht aangekomen. "

" In dit ene leventje werd hij in een westers land geboren en werkt zich nu terug tot in de duisternis. "

Een koude, die hij de dieren nu zelf aandoet in zijn halve onbewustzijn, wacht hem straks op.

" En als hij er nu uitgestapt was, uit dat laboratorium, dan gaan de anderen toch verder, Louis ? "

" Het is de enige weg om verder te komen, nadat hij eerst geprobeerd heeft om zijn collega's te overtuigen ? "

" En als die dokter echt iets voor de wetenschap wil doen ? "

" Dan probeert hij die medicijnen op zichzelf uit en heeft zelfs kans, dat de mensen vanuit de bewuste lichte wereld na de dood, hem inspireren!"

Maar nooit en te nimmer met vivisectie !

Dat is duisternis en koude !

De massamens met het kudde-dier-instinct protesteert niet eens uit doodsangst, anders was er al lang een wet geweest die alle vormen van vivisectie zou verbieden.

" Dan zegt geleerdheid zeker ook niets ? "

" Nee zo niet, maar gelukkig zijn er ook warme mensen die wetenschap beoefenen, anders zag het er in de wereld somber uit.

Je kunt beter eerst de dood leren begrijpen. De wedergeboorte. Daarna kun je altijd nog iets voor je medemens doen, door wetenschap of wat dan ook. Je loopt dan niet het risico, dat je met al je goede bedoelingen, aan de opbouw van de duisternis werkt. En daarmee jezelf na je dood in de ellende werkt.

" En dat geknoei met reageerbuisjes, Louis ? "

" Het licht helemaal aan je intentie, licht of duisternis ? "

" Stel je voor, vierduizend jaar terug was er een mens, die verafschuwde iemand uit jaloezie en haat, om een onbenullig voorval. Bekennen en spijt hebben, daar wil ie niets van weten. Hij komt aan in die duisternis, daar is hij een gevangene van zijn eigen gedachten, zijn haat, maar het Aardse lichaam is hij kwijt, dus ook warmte en zonlicht en de medemens, die zachter en vriendelijker is.

Dát alles is hij verloren door de dood. Als duister geestelijk wezen loopt hij daar rond, met zijn giftige gedachten. Ziet het mooie van het leven niet, doordat hij op Aarde daaraan nooit dacht.

Honderden jaren vecht en dwaalt hij. Voert zijn haat op in die schijnwereld, wordt daar een heerser. Duizenden jaren leed. Hij wil terug naar de Aarde.

Maar kan alleen de Aarde bereiken, waar zijn gedachten op gericht zijn en dat dan alleen nog in duisternis.

Verblind door zijn haat.

Terwijl er op de Aarde de Zon kan schijnen, voelt en ziet hij daar toch niets van, door zijn onbewuste bekrompenheid. Zo zijn er duizenden mensen in die duisternis.

Daar hebben zij ook laboratoria gebouwd. Zijn genieën in die duisternis geworden.

Deze mensen verlangen naar macht en voordierlijke liefde. Zij inspireren en omstregelen nu die koude en onnatuurlijke mensen, die met zulke walgelijke experimenten op aarde bezig zijn.

Zij gaan d'r gang maar !

Zo ruimen zij hun eigen duisternis op.

Want die kille duistere genieën, die in het embryo, in dat reageerbuisje afdalen. Zijn al hun macht kwijt.

Zij beleven de wedergeboorte en als ze sterven, na een uur, een dag, een week, enz. dan zijn ze alle parate kennis kwijt. Alleen hun kille gevoel hebben zij nog.

Zij kunnen zich bijna niet meer bewegen na deze nieuwe Aardse dood, totdat ze buigen voor de natuurwetten=de warme liefde van man en vrouw, het meisje en de jongen.

Op gelukkige natuurlijke wijze kinderen krijgen.

Hier heb je genoeg aan Robert.

Later zal ik je wel eens een boek geven. Waarin de mensen, die bewust in het licht leven na de dood, bereikt door hun liefdevolle streven en daden. Zij geven daarin voor iedereen begrijpende antwoorden vanuit een direct eigen beleven, zonder moeilijke woorden, waar de wetenschap, de onkunde achter verbergt.

Antwoorden op alle vormen van overspannen zijn, krankzinnigheid, elektroshock, psychopathie enz.

" Het invriezen van lijken, dat zie je toch ook niet in de Natuur, Louis ? "

" Laten we die medicijnen-fabrikant, weer als voorbeeld nemen. Je weet wel, die hele harde, die gelijktijdig, gifgassen en napalm produceerde.

Die mens wil het zekere voor het onzekere nemen en laat zijn lichaam cremieren. " Want ? stel je eens voor , dat er na de dood, tóch eens léven zou zijn ? "

De gevolgen zijn verschrikkelijk. Zijn innerlijke-concrete-mens-zijn, gevoel-zijn, werkelijkheid, zit vast aan dat lijk, door zijn afschuwelijke onbewuste Aardse leven, waarin hij miljoenen mensen vernielde.

Zo beleeft zijn gevoel de helse brandende pijnen van de crematie.

Zo is het ook met die waanzin van het lijken invriezen. Een geluk is het voor deze mensen, wanneer die lijken ontdooien en een natuurlijk verteringsproces ondergaan.

Dan kan de innerlijke-ware-mens verder, de wedergeboorte.

De werkelijke mens is dus niet te vernietigen, door verassen, door niets, ook niet door zelfmoord.

" Denk maar niet, dat de mensen in het leven na de dood, daarom lachen. Maar zij hebben het zelf ondervonden.

Je neemt je probleem mee. Wat dat probleem ook is.

Vaak is het een elkaar niet begrijpen, de liefde.

Je moet er doorheen, praat zelf over je probleem, juist die diepste liefde-gevoelens, die verder dan de dood gaan. Uit!! je gevoel, ook al kwets je daarmee je onbewuste medemens, die alleen dat ene leven, het lichaam en de maatschappij ziet.

Want hij of zij bedoelen het vaak wel goed, maar hebben drempelvrees voor de dood. Dan worden ze onzeker. Of ze beginnen te voelen, dat een Aardse naam, geld en goederen niets te betekenen hebben voor het werkelijke leven.

En toch, die drempel móeten zij overgaan. Dan ben je beter voorbereid, als de dood je naar die andere wereld brengt.

Op andere avonden, had ik weer nieuwe vragen of soms bijna dezelfde.

Of ik ontmoette mensen en zij hadden weer problemen en vragen.

Ik schreef ze op, gewoon in de volgorde, zoals ze kwamen en ging ermee naar de oude Louis en Lucia. Die twee innerlijk jonge mensen, innerlijk vol liefde en levenslust.

" Dat kuiltje in die tafel Louis, daarin leefden dus alle mensen. Dat begin was dus een moederlichaam-planeet. En daaruit ontstond dus het bewegende zichtbare Heelal ? "

" De mensen zijn de bewegende stuwende deeltjes op die tafel. Gaan alle cirkels rond en worden bewust, door het leven te beleven, dit kan alleen

door de liefde vrouw en man. Kinderen zijn de vaders en moeders uit vorige levens. De Aarde zou ook gewoon Natuurlijk zijn gebleven, net als alle andere cirkels. Maar dan was de mens nog niet volbewust geweest op de rand van de tafel.

Dan was het menselijk bewustzijn even ver geweest als het natuurlijke dierlijke instinct.

Om nu volkomen bewust te worden. Daarvoor heeft de mens een **vrije wil!**

En daarom is er zo'n krankzinnige toestand op Aarde, alleen op Aarde en verder nergens in het ganse Heelal.

" Nóg wordt het normaal gevonden. Dat mensen in de huiskamer volgegoten worden met films, waarin het als gewoon wordt beschouwd. Dat de één, de ander besteelt of de ander zelfs doodt om de onbenulligste pruldingen, geld en sieraden, om macht, die na de Aardse dood, stinkende, kreunende duisternis is. Films waarin de liefde een consumptieartikel is. Zo léég, zo arm, zo kóud. "

Al ga je met honderden mannen of vrouwen naar bed.

Het zegt zó nog niets, als je niet daarbij, gelijktijdig begrip voor elkander wakker maakt, als je niet ingaat op elkanders twijfels.

Onzekerheden over het leven na de dood. De vólle schone ernst van de liefde.

Het waarom hij bij haar of zij bij hem is. Zonder onbewuste scheldpartijen enz. , anders leert u de dood en de liefde nooit begrijpen.

" We nemen die cirkel weer Robert en voegen al die levens op Aarde samen tot één leven. In dat éne leven, ga ik die cirkel rond, ook jij, Lucia, Cindy, John en miljoenen anderen. " Onderweg, maak ik ruzie en sla jou dood. Dan kun jij niet meer die cirkel rondreizen. Jij begrijpt de Aarde niet, want je bent niet rond geweest.

Het gevolg is, ik moet terug, om jou een nieuw lichaam te geven. " Hoe moet ik dat doen ? "

Dóór de wédergeboorte in het lichaam van de vróuw. Zo maak ik dan goed. Wanneer ik tenminste niet het ongeboren kind vernietig, want dan moet ik wéér naar de Aarde terug. De mens moet zelfstandig gaan denken. Of ik beleef de liefde met Lucia. Zij verwacht een kind van mij en onderweg laat ik haar ergens achter, ik heb geen zin om op haar te wachten en voor haar te zorgen.

Zij verongelukt met haar kind op die reis. Door mijn schuld, ik liet haar in de steek. Ik was niet bereid, om m'n hoofd te buigen voor de Schepping. En ik wilde niet begrijpen, dat de mens net als de hogere diersoorten trouw blijven. Gevolg, ik moet terug naar de Aarde, om die echtscheiding of een andere stukgemaakte samenwoning te herstellen. Ik moet léren of ik kom nooit uit die onbewuste duisternis vrij en begrijp zo het leven en het doel op Aarde niet.

Dan pas, kan ik volmaakt gelukkig, naar de volgende cirkel gaan.

Daarom kun je diepe bewondering hebben voor de man of vrouw, die geestelijk onbegrepen blijft en toch hun samenleven met een glimlach, tot een goed einde brengt.

Deze mensen zijn krachtige bewuste liefdevolle persoonlijkheden, zoals de mens d. Zij maken hun laatste misstappen uit vorige levens goed.

Voor hen wacht er aanstonds een machtig geluk, een bewuste warme vrouw of man, waarmee ze eeuwigdurend samen verder gaan, verwelkomt hen.

Degenen die weglopen, zijn daar nog niet aan toe, hoe hard dat ook moge klinken.

De mens die zich tegen de haren ingestreken voelt, denkt maar eens aan de zojuist gegeven voorbeelden, één leven = één cirkel.

Het allerbelangrijkste is dat de mens niet meer dood in oorlogswaanzin, in moordenaars-films en -boeken, want hiermee vergiftig en dood je het denken van het kind (dat moet u ook herstellen) en nog vele onbewuste hummels in volwassen lichamen. Doodt ook geen ongeboren kinderen meer. Je schiet jezelf als het ware, levens terug, in je ontwikkeling.

Je wordt weer moeder.

Als je dan verder terugdenkt, dan zijn je kinderen, nu mensen, die je in een vorig leven, misschien wel gedood hebt.

Als je nog verder denkt, komt het erop neer, dat als een militair de "vijand" dood !

" Is hij op dat ogenblik, eigenlijk al de moeder, die haar blij spelend, niet begrijpend, niets vermoedend kind doodschiet. "

Het klinkt misschien hard voor de mens, maar iedereen kan dit begrijpen, als hij of zij het hoofd buigt voor de Mens, die de rand van die tafel al had bereikt en terugkwam door de wedergeboorte, op de zelfde Natuurlijke wijze als de mens d. vrijt.

Niks geen heilige Maria !

Iedere echte eerlijke trouwe moeder en die zijn er gelukkig miljoenen, had de moeder van deze Mens kunnen zijn.

Het is ook heel begrijpelijk, dat veel jonge mensen die Christelijke religies niet meer moeten, wanneer ze zelf zijn gaan denken.

Gezangen en gebeden opzeggen en ondertussen een leger opbouwen, aan vivisectie doen enz.

Geen antwoord geven op de dood !

Dat is niet te verenigen, met het voorbeeld van de Mens, één van de eerste miljoenen, die de rand van de tafel al bereikt hadden en zelf eerst het voorbeeld gaf.

Maar dat moesten wij in die tijd niet en vermoordde Hem. Enkele jaren terug zag je het ook nu nog. De negerleider Martin Luther King, volgde het voorbeeld letterlijk op, door de vrede te prediken, zonder ook maar enig geweld, de énige weg ! Ook deze mens werd gedood, je ziet in die tweeduizend jaar is de mens nog niet veel verder.

Zie maar eens een keer naar de T.V. films en moordlust-lectuur.

De mens is doof en blind.

Maar jij, kan het voorbeeld wèl volgen, een dood is er niet, ieder mens kan letterlijk het gegeven voorbeeld volgen, door niets terug te doen bij geweld. U heeft niets te maken met een ander die niet wil denken, ieder mens heeft een vrije wil. Bewijs maar wat u kunt, zit je in de politiek, je noemt je partij Christelijk. Bewijs het maar.

Een heksenjacht op iemand maken, die toevallig in dit ene leventje een misstap heeft begaan ?

Levens terug, waren ik en u ook een moordenaar.

Medailles aan commando's geven ?

Wapens om te vernietigen aanschaffen ?

Moeder Aarde uit elkaar scheuren door kernenergie ? En het "afval" hypocriet onder het vloerkleed verstoppen.

Je bent zelf de komende incarnatie op aarde en ervaart dan de heersende mentaliteit, die je zelf mede hebt veroorzaakt. Wat je zaait zal je oogsten. Er blijft niets van dat Christelijk zijn meer over !

Laten we die naam, maar niet meer zo lichtzinnig gebruiken.

Vóóordat we zèlf zo ver zijn.

Ik waag me daaraan niet, Robert. Zover ben ik nog lang niet !

Eerst beleven we nog miljoenen levens na de Aarde, voordat we de geestelijke smart van Hem zullen voelen, veroorzaakt door ons onbegrip.

" Waar was de vrouw dan van Christus, Louis ? "

" Soms, zoals het voorbeeld van die man d. ? " " Ja Robert, al op de planeet, na de Aarde, is de mens zo bewust, dat je van gevoel, tot gevoel met elkaar verbonden bent, al ben je lichamelijk honderden mijlen van elkaar verwijderd. Wat denk je dan wel, als je het gehele Heelal beleefd hebt, dan ben je beiden geheel één met het Heelal.

Dat éne Lévende Lichaam !

Daarom, kon Christus zeggen, " Mijn Vader en Ik zijn één " Hij had ook kunnen zeggen; " MIJN MOEDER en IK zijn één " (maar dan hadden we Hem gelijk vermoord)

Met Hem zijn al miljoenen mensen één met het Heelal. Wij zijn pas tot de derde hoofdcirkel gekomen. Maar komen daar ook en zijn dan één, met datgene wat de mens kent of aanbid, maar niet begrijpt, dat noemen wij op Aarde God.

Je hebt gezien, de enigste weg om daar te komen is de wedergeboorte.

Man, vrouw en liefde.

Dus mensen, kust elkander eerlijk, vol vuur, máár laat elkander daarna, dan niet in de steek !

Stop met abortus, stop met witte, rode, zwarte mantels. Pausen, kardinalen, bisschoppen, nonnen, pastoors, leer vrijen of je moet terug naar de Aarde !

Dan moet je nog maar bewijzen of je kinderen wilt baren en verzorgen of dat je dan ook maar wegloopt !

Met kuisheid prediken en ondertussen stikken in je gesmoorde liefdeverlangens, daarmee vervloek je Christus en God, je vervloekt jezelf, je maakt je maar wat wijs en staat stil !

" Ja, dan schoot die oude Louis weer uit z'n slof, net een jonge vent. "

" Louis, als de laatste microbe uit dat kuiltje is gekropen, dan is het bewegende leven daar toch vandaan ? " " Ja Robert, dan heeft het Moederlichaam haar taak af en kan dan net als het menselijk lichaam sterven.

Het menselijk lichaam, keert weer geleidelijk terug naar de Bron. Voor het menselijk lichaam, is de Aarde de Bron, maar de kern gaat verder of wordt opnieuw op Aarde geboren. Het kuiltje in die tafel beleeft hetzelfde en keert geleidelijk terug naar de Bron. "

Zo worden we bewuster en bewuster, totdat alle cirkels opgelost zijn in de Oerenergie.

Die Oerenergie (vergeef me zo'n koel woord) vertolkte de Christus. Hij was één met de Bron, zoals Deze was vóór, de eerste zichtbare Schepping.

Dit kunnen wij nog niet voelen, omdat wij pas op de derde hoofdcirkel zijn. Wij kunnen nog niet eens ons voelend denken zien, het concrete leven na de dood. Zo onbewust zijn we nog.

Een enkele flits krijgen sommige mensen te zien, b.v. de klinisch doden, bij een ongeval of operatie.

De vergelijking met die tafel is niet helemaal juist, want hoe verder, meerdere mensen, op de volgende cirkels komen, hoe ruimer zij worden. Dus ook het Heelal wordt ruimer.

Hoe liefdevoller, begrijpender, wij ten opzichte van elkaar leven, hoe meer we werken aan de verruiming van die tafel, die dus eigenlijk steeds groter wordt.

Kun je nagaan, hoe zielig we doen op Aarde, als we ruzie maken, ons volzuigen met geweldfilms en -boeken !

Als we praten over mijn kind, mijn man, mijn vrouw ! Alsof we het over een koel stuk eigendom hebben?

Of we slaan ons op de borst, zo van, ik ben doctorandus, ik heb een nieuwe auto gekocht, ik ben jarig geweest (miljoenen levens), ik heb spuitjes gegeten, enz. Oh die arme leegte

Of snikkend ome Piet is dood.

Néén! Hij is verder gegaan, zelfs al heeft hij in dit leventje vermoord en geplunderd. Hij leeft eeuwig.

Sta daar niet bij stil, bij die kleinheden ! Denk ruim !

In dat graf is ome Piet niet.

Als u dat niet wilt geloven, kijk er dan na zes weken nog eens in. Snuif uw neus maar goed vol, dan weet u het voor ééns en altijd !

Zet die bloemen maar in uw huis. Daarmee doet u hem dan een groter plezier. Er is niets om angstig voor te zijn.

De angst is alleen het onbekende in u. Doe goed en dat is al genoeg.

Het antwoord op drugs, alcohol, kille pornografie, oorlogen, alles eigenlijk, is hiermede al gegeven.

De mens weet nu wie hij is en hoe je bewust moet worden. Door de Liefde-Dood-Geboorte en het verzorgen van kinderen, zoals de Natuur is.

Het is eenvoudig, je weet nu waarvoor je leeft.

Je moet het bewijzen door te doen. Iedereen heeft een vrije wil. Zolang de mens het nog niet kan zonder wetten, zal er nog lang een huwelijk moeten

blijven. Dan leren in elk geval twee mensen een leventje lang met elkaar omgaan.

Maar leer eerst elkaar kennen, alles, vertel elkaar alles, vraag elkaar alles, zodat er nooit en te nimmer, één leugentje tussen je beiden komt en zet je wil in voor het goede, een elkaar aanvaarden, zoals je beiden bent.

Dan kan er moeilijk meer iets misgaan en zijn uw kinderen geen slachtoffers.

" 'k Zit te denken, aan mensen, die in de oorlog zijn geweest. Dat moet toch voor hen héél moeilijk zijn, Louis ? "

" We nemen die gewillige mens b. Die melk drinkt, als de reclame zegt; " Melk moet " en die geen melk drinkt, als de reclame zegt; " Melk is niet goed "

Hij loopt gewoon mee in de oorlog en zal doden. Er is niets aan te doen, hij moet terug en zal moeder worden, om zijn gedode broeders, in een krankzinnige oorlog, nieuwe lichamen te geven. Maar zal er niet zoveel van merken in een volgend leven, wanneer hij zich nu al gaat instellen op de gedachte, van het aanstonds moeder worden.

De hartstochtelijke mens a. leeft zich uit, geniet van het vechten. Deze mens is trots als hij het overleeft, laat zich nog medailles opspelden ook, door onbewuste regeringsleiders.

Als hij niet direct buigt en z'n walgelijke trots afbreekt dan wacht de diepe kreunende duisternis hem op.

Totdat hij zijn "trots" verloren heeft en intens smekend, daadwerkelijk wil veranderen.

De mens c. zal niet doden, maar de gewonden verzorgen. De mens d. zal dienst weigeren.

Denk nu niet, alsof er maar 4 soorten van menselijke gevoelens zijn.

Het zijn slechts vergelijkingen.

Er zijn duizenden andere gevoelsmensen, allen onderweg op die derde cirkel.

Bovendien kan een broeder of zuster aan de buitenkant onaardig lijken, maar innerlijk, een warme persoonlijkheid zijn, dat kunt u niet zien.

En als u het wel voelt, dan zwijgt u, want dan kunt u nu de pijn en strijd van deze mens begrijpen.

" De wetenschap legt hersenfuncties stil, zodat agressieve mensen, zo mak worden, dat ze lammetjespap drinken. Leert de innerlijke mens daarvan, Louis ? "

" Nee, de mens moet zichzelf overwinnen."

Wanneer jij deze mens als gelijke benaderd, werkelijke innerlijke liefde-uitstraling geeft. Dan bereik je wat.

Zó geef je vertrouwen.

Niet van achter een bureau of een dossier uit een ladenkast. Zie deze mens en ieder ander mens, volkomen gelijk als jezelf. De kern in die harde noot. Dat celletje in dat kuiltje, wat als levend atoompje al die cirkels volgt, totdat hij bewust is en het ganse Heelal mede-vertegenwoordigt.

Zo levend, zie je geen agressieve mensen meer om je heen! Zij zijn je broeders en zusters, onderweg en worden door jouw houding en begrip rustig.

Het lichaam verminken, helpt niets, voor de innerlijk werkelijke mens.

Zo is het ook met de ongeboren mens, die zo onstuimig onbewust kan zijn, dat het kind niet eens geboren wordt.

Omdat het lichaampje bezwijkt, door die onstuimige ziel. Ook daar moeten we afblijven.

Die mens moet terug, naar de natuurlijke harmonie. Je helpt die innerlijke mens in niets als je het lichaampje doodt in de moeder.

Wanneer zo'n mens geboren wordt, moeten we haar of hem helpen. Deze mensen niet weer allerlei, krampachtige maatschappelijke toestanden inpompen, prestige etc. Een gewoon, rustig natuurlijk leven. Een volgend leven zijn zij weer verder.

Je kunt nu napalm produceren, raketten met atoomkoppen vanachter een bureau ontwerpen enz.

Wanneer je met dergelijke onbewuste duistere zaken bezig bent, dan is uw volgend leven psychopatisch.

Maar voor die tijd, beleef je nog wel iets anders, totdat je beseft, waar je nu je brood mee verdient.

" Gisteren ontmoette ik in de trein iemand, die vroeg mij " Waarom komen de mensen niet terug, om te vertellen, hoe het moet, Louis ? "

" Eén van die eerste mensen, die de rand van de tafel bereikte en het diepst voelde, kwam terug en dat was de Christus en of je wilt of niet, je komt niet langs Hem heen.

Volg letterlijk Zijn voorbeeld van de vrede, dat is Alles. Ieder mens kan dat zélf doen. Daarvoor is onze vrije wil.

Door die vrije wil worden wij vaak bruisende duisternis. Je kunt een ander mens niet dwingen met een leger, geweld enz. Dan leert hij niets en gaat ook vechten. Dat gevoel kun je hem niet geven, ook een Christus niet.

Doe het zèlf, geef het voorbeeld, dan volgen de mensen vanzelf wel, want dan zien ze, hoe het moet.

Daarom komen de mensen, van de volgende cirkel niet naar de Aarde terug. Want zij hebben zichzelf overwonnen en zijn bewust.

Zij leven daar in een volle éénheid met Moeder Natuur.

De Natuur is daar de leermeester. Zo eenvoudig is het leven.

Wat moeten zij doen op Aarde, raketten met kernkoppen maken, een chemische fabriek bouwen, om de mens bezig te houden, zodat hij niet hoeft te denken of soms ruwe onbewuste mensen doden of opsluiten.

Daarmee vernietigen zij hun eigen, door leed en smart, verkregen bewustzijn. Eerst moet er volmaakte vrede op Aarde zijn. Dan pas komen zij naar de Aarde.

De mens hoeft zich niet angstig te laten maken, door sciëncefiction-schrijvers.

De mensen op de volgende cirkels kennen alleen Bewuste vrede.

Zij kussen daar elkander, zoals wij op Aarde niet kunnen, daar zijn wij nog te ruw voor.

De mensen die leven op de cirkels, voordat zij op de planeet Aarde overgaan, zonne- planeten stelsels binnen de melkweg, kennen nog helemaal geen tederheid. Alle mensen op aarde beleefden daar ook hun levens. Maar daar zijn ze, waren wij, nog eerlijk. Zij voelen daar nog niet anders, zoals de natuur daar is. Milieuvervuiling is er niet.

Op Aarde ontwaken wij, aan mijn vrije eigen wil of eigen onwil ligt het, hoe lang het duurt. Doe rustig aan, maar beken in de eerste plaats alles, dan ben je nu al gelukkig, al moet je nog tientallen levens hier beleven.

Zet alle angsten van u af.

Wanneer u b.v. nog in lichamelijk vak zes zou leven. U zou in een Oosterse cultuur leven, waar de dood en de wedergeboorte normaal natuurlijk is.

Dan had u niet eens die krankzinnige blinde Westerse hebzucht.

Laat u niet langer meeslepen, door mode-stuipen, die u steeds op uw tenen doen lopen. U zenuwziek maken.

Met een eenvoudig leven, zonder aangeprete, overbodige goederen, bent u zichzelf, rustiger en gelukkiger. U kunt dan tijdens uw huidige leven, de dood overwinnen, door te begrijpen.

Nog een keer had ik dezelfde vraag, over vivisectie.

Laatst las ik ergens in een of ander tijdschrift een artikel, met foto 's, waarin wordt verteld, dat "mensen?" bezig zijn, met op afzichtelijke wijze, martelen van voelende levende wezens, door het hoofd van het ene dier op het andere voelende leven te plaatsen.

" Wat kun je daar tegen doen Louis ? "

" Zonder meer iedere soort van vivisectie verbieden. Ja ! nú, zie je het, Robert; je was diep getroffen, door het afschuwelijke leed, wat deze mensen opwacht, wanneer zij zich op Aarde vergeten."

Je vond dat te erg. Niemand wens je zoiets toe, het is ook verschrikkelijk."

" Maar zie je nu niet dat deze wetenschappers, andere voelende, levende wezens, op een walgelijke wijze uit elkaar scheuren. De mens heeft zijn vrije wil en scheidt nu z'n eigen ellende, die hij nú anderen aandoet ! "

" Zeg hem; dat mag je niet doen, want die dieren voelen ook pijn en angsten ! " Zeker zal het helpen, wanneer de massa opstaat en protesteert. Maar de kudde-mens zwijgt nog hierover. Ze voelen nog steeds niet allemaal, dat ze eeuwig leven en DAGELIJKS DIRECT voor hun eigen daden staan. Zij zijn nog steeds bang."

" Jij, kunt er iets aan doen Robert, door alles voor mij op te schrijven en zo te vertellen, wat deze arme laboratoriumbeulen wacht. Dat zal ze eerder tot denken brengen !

Gevoel voor ander leven bezitten zij nog niet, anders deden ze deze experimenten niet, met geen enkel dier.

Dan gebruikten zij zichzelf, als zij wèrkelijk de lijdende mens wilden dienen. Het zijn zielen, mensen, die duizenden levens terug in de oerwouden leefden en nog kannibalen waren. Vergeet niet dat in een periode van de evolutie dat "gewoon" was. Als je zo ver bent met je ontwikkeling, dat je zonder verlegenheid al je vorige levens kunt terug beleven. Is het zeer waarschijnlijk dat jij en ik ook kannibalen zijn geweest. Zelfs, de nú, meest liefdevolle moeder kan ééns zo geweest zijn, maar daar waren we nog onbewust van ons doen en laten.

Dit alles heb ik je al verteld, maar voelen doe je alles nog niet en kan ook niet ineens, daarom nog eens.

" We werden steeds gevoeliger door steeds opnieuw geboren worden en sterven. "Bij dat sterven staat het westerse denken, in het algemeen nog stil. Die stervensangst is niets anders, dan het onbekende in de mens, karaktertrekken, harde zelfzuchtige eigenschappen, die de mens nog niet overwonnen heeft. Hoe meer je streeft om een zachter, begrijpender mens te worden, hoe meer die doodsangst oplost.

Ja! zelfs kan veranderen in een diep vreugdevol verlangen, om na je laatste Aardse leven, die wereld van zuiver natuurlijk gevoel te kunnen betreden.

Wanneer je alles overwint van jezelf, je eigen Aardse nietigheid ziet, (versta mij niet verkeerd, je moet je geen minderwaardigheidscomplex op je hals halen, want de gouden Kern is in iedereen gelijk) dan leef je nu op Aarde al in de gelukkige bewuste eeuwigheid.

Er is dan geen enkele vraag meer in je, die jezelf vanuit je eigen gevoel onbeantwoord moet laten, alle leven is dan open voor je.

Dat is jÓúw taak hier op Aarde, Robert, meer niet en voor ieder mens, dat moet jij zèlf doen !

Dat gevoel, kan ik en ook niemand anders, aan jou geven.

Het is jouw en ieders strijd en pijn. Maar daarná, jouw geluk en door niemand en niets meer af te nemen !

Om terug te komen op die vivisectie-mensen.

" Je begrijpt wel, deze wetenschappers zijn in gevoel nog, menseneters. In duizenden levens, hebben deze arme drommels nog niets geleerd. De wereld, die zij nu scheppen, wacht hen straks na de dood op.

Daar ontmoeten zij hun eigen collega's van de hele wereld, gifgas-producenten, concentratiekamp-beulen, mensen die ervan genoten om in de oorlog hun vijand is hun eigen kind, te doden, mensen die experimenteerden met reageerbuisjes, om anderen te treffen. Schrijvers en filmproducenten, die het menselijk denken vergiftigen door het aansporen van jaloezie en lustmoorden enz.

Daar vallen zij elkaar aan in een stinkende, koude duisternis, gekweld door een haat en een ellende, die van hen zèlf is, die ze zelf op Aarde opbouwden. "

" Hoelang duurt deze ellende voor hen, Louis ? "

Dat ligt aan henzelf.

" Het kan honderden jaren duren of zelfs duizenden. Voordat zij voelen en begrijpen, dat ze zelf de oorzaak zijn van hun ellende. "

" Ja, maar Louis, dat vindt de mens niet fijn, wanneer ik dat opschrijf. "

" Wat wil je Robert, iets proberen te veranderen aan de wereld, door te zwijgen, je handen in onschuld wassen, als een Pilatus! Ik heb hetzelfde ondervonden. "

" Steeds denk je, dat doen anderen wel, maar het laat je niet met rust. Enfin, ik heb het je laten lezen, dat stukje over die onbewuste verzwegen afbrekende eigenschappen. En jij komt voor hetzelfde te staan Robert. Op

een gegeven moment kun je niet meer stilzijn, maar dan moet je, je mond open doen en verlies je alle zelfbescherming. Dan ben je niet langer onzeker, al vallen mensen je hierover aan.

Dan kan niemand je meer vernietigen, dan spreekt je ziel, je hele gevoel, je Kern, die eeuwig en onverwoestbaar is.

Die bestuurt dan je lichaam, het lichaam, wat je ziel nu in dit leventje dient. "

" Ontneem je dan de levensmoed niet van deze mensen, Louis, wanneer ze zich bedenken, welk een leed hen te wachten staat ? "

" Wat denk je Robert ! Is het niet beter, dat zij zich nu bedenken, hoe pijnlijk ook. In plaats van de schokkende verrassing, die ze aanstonds ondervinden. "

Zij kunnen nu veranderen, onmiddellijk stoppen met het kwellen en vernietigen van andere levens. Onmiddellijk hun collega's overtuigen, direct hun eigen lichaam en wilskracht inzetten voor het goede. Dan treden ze nu op Aarde al uit die kille, hartstochtelijke modderpoel.

Dat is de enige weg !

Dit heb ik je al vele malen verteld, maar je aarzelt nog voor de aanvallen van de onbewusten. "

" 't Ja, een kind kan dat begrijpen, logisch, eenvoudig en rechtvaardig. "

" Ze moeten het zelf maar weten, beginnen ze nu niet anders te denken en te handelen. Dan brengt de Natuur, onfeilbaar het gevoel wel in hen. "

" Arme mensenkinderen, uw dood en directe Hiernamaals. " Dan kun je je niet verbergen, achter de schijn van een gladgestreken overhemd, doctorsbul, een glanzende limousine. "Mensen denk toch, verander toch."

En de mensen, die zulke wetenschappers, medailles geven, moeten aanstonds aanvaarden, dat ze nog geen licht bezitten, ook al vertegenwoordigen zij nu religies. Zij zijn nog onbewusten. Een echte moeder zal zoiets niet doen. Zij zal misselijk worden van zulk soort daden.

" De mens is hardleers, zeg je Louis . Misschien zijn er dan mensen, die gaan zitten uitrekenen. Zo van; " We hebben een huis, leven samen, man, vrouw en kinderen. Wij zijn dus vast wel verder, dan die eenzame of die gescheiden mens ? "

" De mens, die werkelijk verder is, die zegt dat nooit, maar dient en begrijpt, zijn medezuster en -broeder. Voor degene die zich een meerdere voelt op welk gebied dan ook.

Die mens leg ik nog één keer, die geweldige harde noot in handen. Misschien komt er dan een barstje in en dringt er een licht door."

" DE MENS DIE NOG NOOIT EEN TRAAAN HEEFT MOETEN LATEN, OM HET LEED VAN EEN ANDER, dus geen komedie, DIE MENS WEET NOG NIET WAT LIEFDE IS !"

" Dat waren Louis laatste felle woorden, maar daarin lag zijn liefde, zijn verdriet om mensen."

Diezelfde avond was het warm en benauwd weer, zo'n hete stille atmosfeer.

We zaten met ons drieën achter in de tuin.

Lucia en Louis, de handen zo vol tederheid in elkaar.

Twee mensen, die stil, oneindig geluk uitstraalden.

We zeiden niets meer.

In de schemering ging ik heen.

Ik zie ze nog zitten.

Dicht tegen elkaar, als twee jong geliefden, die een nieuwe wereld binnengaan, vol jonge schone vreugde, dartelend als reine kinderen, verlangend naar liefde.

Lucia kustte me en zei zacht; " Zal je voorzichtig zijn Robert.

Als aanstonds jouw tijd er is, gaan we samen op reis in sferenschoonheid, vol eeuwig geluk en licht."

" Alsof zij het aanvoelden hadden, want toen ik thuis was, brak er een hevig onweer los.

De volgende dag hoorde ik, dat ze waren getroffen door de bliksem.

In de achtertuin waren ze blijven zitten en als geliefden gingen zij van de Aarde heen.

Mensen weest toch blij, als je zo gelukkig mag sterven ! "

Later ging ik in op de boeken die Louis mij gegeven had. Een machtige hulp om jezelf te leren kennen. Máár, Louis had wel gelijk, je moet ook zelf leren denken, niet alleen met het koude verstand, maar ook met het hart en toch wel weer nuchter.

De mensen geven je zonder moeilijke woorden, hun beleven weer. Hoe zij ontwaakten, zonder onzin en flauwekul, enorm rechtvaardig.

Juist een gevoelig, nog niet afgestompt kind kan het begrijpen. Alle Aardse problemen, alle waaroms en waarvoor. Moeders die hun kinderen verliezen, de man of vrouw die plotseling alleen komt te staan.

Of je nu geletterd of ongeletterd bent maakt niets uit. Een mens met liefde kan het begrijpen. Een spiegel waarin je jezelf ziet. Opgetekend met behulp van een Aards "Instrument" die in dit leventje Jozef Rulof heette. Het boek " Een blik in het Hiernamaals " Zij helpen uw geloof, hoop en liefde in begrijpen veranderen.

Heel eenvoudig als u buigt voor uzelf.

Voor de mensen die angstig zijn, om iets te verliezen, maar toch al voelen, dat zij eeuwig leven, is er heel eenvoudig geschreven: " Zij die terugkeerden uit de Dood ".

Hierin vertellen drie mensen, hoe hun aankomst in de wereld van zuiver gevoel is.

Twee van hen traden in het licht binnen, één van hen kwam op de grens van licht en duisternis aan en vertelde, hoe hij na de dood, door anderen te helpen, het licht bereikte.

Alle doodsangst wordt hierdoor van u afgenomen.

Met andere jonge mensen om ons heen, begonnen we steeds meer het geluk van Lucia en Louis te begrijpen. De dood was er niet meer voor ons.

Linda b.v. had in haar leven een keer abortus laten plegen.

Haar vriend had haar aangespoord, om het kind te laten wegnemen.

Nooit was ze meer blij en zeker. Het was zo'n nare en ellendige gebeurtenis in haar leven, waar zij niet uitkwam, voor de liefde was zij angstig geworden. Met diepe schaamte en wroeging liep zij rond.

Zij kwam in aanraking met ons jonge mensen.

Wij vertelden van Louis en Lucia en lieten haar lezen; Louis "antwoord op abortus." Eerst was het een geweldige schok voor haar.

Wij wisten toen nog niet, dat zij ooit abortus had gepleegd.

Een smartelijk huilen. Dat zal ik nooit vergeten.

Het sneed door onze zielen.

" Wat hebben wij nú gedaan !"

We wisten eerst niet goed hoe of wat te doen.

Toen vertelde ze van haar daad en de ellende ervan, waarmee ze al jaren rondliep. Het luchtte haar op, zo'n kleur bekennen.

Een héél ander mens is ze geworden.

Door twijfels en ellende zou ze misschien waanzinnig geworden zijn.

Harry vond steun in zijn werk, door ons samen zijn en begreep zijn patiënten in de psychiatrische kliniek beter.

Hij was doorgedrongen in de geestelijke problemen van de mens en had een machtige hulp aan het werk "Zielsziekten door gene Zijde bezien".

En raadde vooral z'n warme collega 's aan, die het dichtst bij de patiënten staan, verplegers(-sters) die zo menselijk met hen omgaan. Om eens dat boek door te lezen.

Alles kun je dan begrijpen, overspannenheid, krankzinnigheid, psychopathie en de oorzaken hiervan.

Eenvoudig, zonder geheimzinnig gedoe en een ladenkast vol moeilijke woorden, waarin je de patiënten opsluit, gerangschikt onder een bepaald nummer. Zodat zij zich zó in de steek gelaten voelen, dat ze soms de hand aan zichzelf slaan.

Eén van de vele mensen, die een einde aan hun leven op Aarde maakten, beschrijft letterlijk, hoe hij tot deze daad komt. Zijn afschuwelijke strijd, voordat hij ertoe overgaat om zijn lichaam te doden.

Zoiets doet een mens heus niet lichtzinnig.

Er gaat een diepe innerlijke ellende aan vooraf. Vragen waar medemensen, die hard en onbewust zijn, vaak niet in volle ernst op in willen gaan, de liefde, het innerlijke contact, die warmte, die zo vaak vermoord wordt, door de niet begrepen blinde maatschappelijke overdaad.

Daar komen de onbewusten niet doorheen, de drempel, die voor hen de dood is.

En vertellen deze mensen, die voor de zelfmoord staan. " Je hebt toch alles, huis, auto, etc. "

Maar ingaan op het werkelijke leven, de Natuur, liefde-dood-wedergeboorte-liefde, dat weigeren ze. Om dan hun eigen onzekerheden prijs te geven.

De mens die beschrijft, hoe de ondervinding van de zelfmoord was in " De Kringloop der Ziel ", (de ziel, is die gouden kern, in die harde noot, de mens, u en ik, de kern die alle cirkels rond moet om Goddelijk bewust te worden) neemt u mee in zijn graf.

Hij laat u alles meebelevén en toont aan dat het zinloos is, je moet je probleem uitpraten, ook al wordt die onbewuste medemens kwaad.

Er mee blijven rondlopen, wordt een kring, die steeds benauwder wordt en kan eindigen in de tijdelijke en soms langdurige afsluiting van warmte, licht en liefde, een nog grotere ellende, dan waar je al mee rondliep.

Maar ook dat overleef je en bereik je door dienstbaarheid toch het licht.

Ach en dan een kosmische trilogie in één band. “Het ontstaan van het Heelal”. Dan klinkt die vergelijking met de ronde tafel met cirkels bijna koud. Maar als ik aan Lucia en Louis terugdenk, dan weet ik dat het niet zo is. Wanneer u eerst uzelf heeft leren kennen, van uw voetstukken en angstige dogma’s af bent gekomen, door zelf te denken en wellicht gebruikte u de hulp “Een Blik in het Hiernamaals” Dan wordt u meegenomen, door uw bewuste vaders en moeders in het geestelijke leven na de dood. U leert uzelf, dan helemaal kennen en begrijpen.

Uw Goddelijke begin en eeuwigheid.

Alle bespottelijke dikdoenerij en aardse naampjes, ruzietjes en leugentjes vallen van u af. Het is gewoon kinderachtig, dat je daarmee bezig bent geweest. Dan wordt je geestelijke vrijheid: “G E L U K”.

Je vraagt je af, hoe je ooit naar een geweldfilm hebt kunnen kijken. Hoe je ooit hebt kunnen zeuren; “De aardappels zijn te zout of te flauw of aangebrand.” Belachelijk zielig gewoon! Hoe heb ik óóit zó kunnen zijn, dat ik daar over struikelde.

DE EEUWIGE RUIMTE

De eeuwige ruimte is in ons jonge mensen gekomen en wordt steeds mooier en groter. Linda verlangt naar haar volgend leven, waarin ze ècht moeder zal worden, met ziel en lichaam.

Welke man haar dan mag kussen, zal een hemelse liefde van haar ontvangen. Letterlijk een tuin vol rozengeur en maneschijn betreden, als hij tenminste zelf beseft wat liefde is.

Want anders loopt hij met onbehouwen moddervoeten, Linda omver.

In het volgende leven is Linda als de mens d.

Maar stel je voor, dat zij nu eens, als onschuldig kind, met de man a. zal trouwen. Haar ellende is dan niet te overzien. Je zou bijna wensen, dat een wet zoiets verbodt. Zodat de man a. met de vrouw a. leeft of trouwt.

Dan hebben zij samen nog een soort liefde. Wel zouden de dieren ervan kotsen. Maar de mensen a. ondervinden iets, wat voor hen toch op geluk lijkt en anderen harten scheuren zij dan niet meer uit elkaar.

De mens b. met c.? Zou nog kunnen. Je kunt naar elkaar toe groeien. Als zij zichzelf willen leren kennen.

De mens b. en d. kan ... ook? Maar de mens d. zal het heel moeilijk hebben, want de mens b. zal niet dat liefdesvuur begrijpen en

beantwoorden. Toch kan de mens b. geleidelijk, geestelijk groeien en vrijer, ruimer worden.

De mens d. en de mens c. kunnen samen naar een machtige liefdeband toe groeien.

Vele mooie avonden beleven we met jonge mensen, zo bij elkaar.

Soms tekenen we het Heelal uit en halen er foto's bij, die astronomen en wetenschappers gemaakt hebben en begrijpen steeds beter waarom we leven. Je ziet er zijn gelukkig ook veel wetenschappers met een warm hart, die voelen, dat ze eeuwigdurend levende wezens zijn. Een machtige beleving is het, als je ziet, hoe de Pyramide in die tijd tot stand is gekomen en toch weer eenvoudig, door de wedergeboorte, mensen die uit vrije wil, vanuit de bewuste geestelijke wereld, opnieuw geboren werden en zo de kennis voor deze Schepping op Aarde brachten.

Daar lopen de geleerden, die op voetstukken staan, zich nú nog te pletter op. Zij begrijpen hun eigen dood-liefde-geboorte nog niet eens.

En dan " Volkeren der Aarde ", dat overtreft alles.

Al in 1939 gaven de mensen in het leven na de dood, het gehele verloop van de tweede wereldoorlog door.

U beleeft het machtige verband, tussen de tijd dat Christus vermoord werd en de tweede wereldoorlog.

U vindt allen terug, Caiphas, Annas, Judas, Pilatus, Mozes, de Bijbel etc. Alles in verband met de tweede wereldoorlog.

U en ik, onze onbewuste eigenschappen, onze gewelddadige, door niet na te denken, domme, domme hartstochten, die zijn de oorzaak van de oorlogen. Stel u kwetsbaar op. Kijk naar het Heelal en ga zelf met uw naasten al die cirkels rond. Dan zien de anderen vanzelf wel, hoe het moet, als u het voorbeeld volgt van die Mens, die terugkwam door natuurlijke liefde-wedergeboorte.

En wilt u niet langer meer bedrogen worden, door koffie-dik-kijkers en strijkers over glazen bollen. Lees dan " Geestelijke Gaven ".

Met deze kennis, door de Meesters uit het hiernamaals gegeven. Ziet u dwars door alle occulte bedrog en religiehandel heen. U heeft geen enkele plotseling opgestane persoon nodig, die zichzelf laat vereren en aanbidden, maar ondertussen, wel uw geld afhandig maakt.

Vooral wanneer u de wanhoop nabij bent, dan wordt u van hen het slachtoffer.

U ziet nu hoe de echte mensen zijn, die u helpen kunnen, want die zijn er ook. Alleen zij zijn eerlijk, eenvoudig en zetten geen advertenties.

Doen geen beloften, vertellen geen vaagheden om u aan het lijnt je te houden, zodat u een gewillig melkkoetje wordt. Zij gaan beslist niet verder, dan zij zelf voelen en zijn bescheiden.

Deze mensen zijn echt en zullen u helpen, wanneer zij kunnen.

Voor de jonge mensen, die niet in militaire dienst willen. Omdat zij begrijpen, dat de "vijand" = uw kind, ook vaders zijn, gedwongen worden door de onbewuste verblinde massa.

Ook zij leven met vrouw en kinderen en zijn dezelfde Goddelijke Kernen, die alle cirkels rond moeten.

Voor deze gevoelige jonge mensen, beschrijft een soldaat, hoe zijn lichaam, door een granaat, uit elkaar werd gescheurd. Zijn liefde was net groot genoeg, zodat hij niet schoot op zijn broeders die tegenover hem stonden. Daarom kon hij vertellen, wat hij zag in het leven na de dood, in die oorlogswaanzin.

Het boek heet " Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven. " Nog meer kennis uit die wereld na de dood, waar we morgen al kunnen zijn, is er op Aarde. Heel eenvoudig en nuchter rechtvaardig. Eerlijke Liefde.

DE LIEFDE, deze drang is niets anders dan de Kern, de Ziel in je menselijk lichaam, die bewust wil worden.

Uit dat kuiltje gestuwd door het Lévende Heelal-God.

Daarom vind je als jonge mens ook bijna niet eerder rust, voordat je de jongen of het meisje, de man of de vrouw ontmoet, die het leven samen met je wilt delen, met lichaam en Ziel, met je wil vrijen. Hetgeen weer volkomen zuiver Natuurlijk is. Wanneer je niet vrijde, zodat er weer kinderen worden geboren, dan bleef je dor en onbewust en zaten we nu nog allemaal in dat kuiltje, ook Christus.

Reken maar, dat ook Hij, miljoenen levens terug, toen ook Hij nog als onbewuste mens op Aarde was, nog maar dierlijk, gevrijd heeft en toen ook nog niet begreep, wat werkelijke liefde was.

Je ziet dus die tafel moet draaien, je moet léven, je moet elkander kussen. Dat is belangrijker, dan dat je in een auto rijdt of een nietszeggende wereldse titel haalt. In een volgend leven loop je misschien voor een riksja in Calcutta en dan heb je daar echt niets meer aan je medaille uit dat vorige leven. Dan mag je sjouwen voor je kostje. Wanneer je nu b.v. met je wereldse studie ten koste van het levensbloed en niet ten dienste van anderen leeft.

Een andere vergelijking hebben we gemaakt van de wereld, die ligt tussen de derde hoofdcirkel en de volgende cirkels. Daar moeten we doorheen om ons leven na de dood te begrijpen. Tenminste, vanuit dat kuiltje tot en met de Aarde kunnen we ook voelen, omdat wij al die miljoenen levens al hebben beleefd. Ik denk aan Louis woorden "Aan der lijve ondervonden". En leren we ook begrijpen hoe we verder zullen gaan, weer in stoffelijke lichamen. Dan zullen we steeds dieper gaan voelen hoe Goddelijk de Liefde-verbinding is van vrouw en man.

Op die volgende planeet, daar is het geen kermistent meer, waar liefde wordt misbruikt en verkocht.

Daar is het leven een Natuurlijk, Lichamelijk, Geestelijk, groeien naar deze machtige Liefde en geschiedt de verbinding tweemaal in een leven. Een lichaam voor de vrouw, een lichaam voor de man, twee kinderen, terug in de Natuurlijke Harmonie, zoals we waren in dat kuiltje, omdat daar geen doodslag en ander geweld meer is.

't Ja, toen ik dat als kind van Lucia en Louis hoorde, dacht ik, dan blijf ik net zo lief op Aarde. Wanneer je zo weinig kan vrijen hoeft er voor mij geen hemel te zijn.

Nu zoveel jaren later, ga je zelf ook anders denken en voelen. Zeker wanneer ik weer aan hen terugdenk in die achtertuin, zo rustig en zeker. Het is niet de bedoeling uw hartstochten op te voeren.

" Lucia's strijd in haar jeugd, was een diep verlangen naar Geestelijke, Lichamelijke Liefde.

Zij kuste zovele mensen, die eenzaam en verdrietig waren uit zuivere liefde. Kijk b.v. naar een ander mens. Die zodanig invalide is en het hele leven niet de lichamelijke liefde zal ontvangen.

Dacht u soms, dat deze mensen geen zuivere Natuur bezitten en ook niet naar liefde verlangden !

Welk een afschuwelijke eenzame strijd zij soms moeten verwerken!

En soms ook overwinnen, daarna intens gelukkig zijn.

Deze mensen wil ik nog een geluk aanreiken. Ook voor u, die nog met een onverwachte handicap moet leren leven, een warme stimulans.

Wanneer u uzelf overwint, wacht u een liefde, een geestelijke liefde op na de dood. Een gaaf, geestelijk lichaam, zo mooi en jong als u zelf innerlijk bent. Het verminkte, zieke of invalide lichaam blijft achter op Aarde. Stop

dat maar onder de groene zoden, dan doen de maden en pieren de rest wel daarmee.

Een mooi lichamenlijk, maar innerlijk vals, laaghartig mens, ontvangt een geestelijk lichaam, zoals zij of hij in werkelijkheid is. Een lichaam, waarvan zelfs de hyena's op aarde zouden vluchten.

De werelden, die ons kunnen opwachten hebben wij voorgesteld, als een trechter. Vanuit die punt gaan wij naar boven.

We hebben de wand verdeeld in veertien trapsgewijze vlakken, welken we gekleurd hebben. Hoe hoger je komt, hoe groter en lichter de vlakken worden. In de punt is de diepste duisternis.

De eerste zeven lagen zijn duisternis, daarna zeven lichte vlakken.

Als je innerlijk op Aarde al zover bent gekomen, dat je de eerste lichte wereld, als bewustzijn bereikt hebt, dan val je niet meer zo gauw terug in een gewoon dagelijks leven. Alleen in een krankzinnige oorlog, zou je misschien toch nog meegesleept kunnen worden, maar een wereldoorlog komt er niet meer. Ook al kletst de onbewuste massa nu nog van mijn vaderland, mijn volk!

Onzin! is dat, we zijn allen broeders en zusters, één Lichaam-Het Heelal-God. Die kleinzielige bekrompenheid moet de tijdelijke kinderen niet meer ingegoten worden. Je ziet weer, dat we over de gehele wereld moeten weten, waarom we op Aarde zijn.

Er zijn mensen, volkeren, die in lichamenlijk vak 6 leven, waar zo'n mooie vredes cultuur bestaat, dat zij innerlijk al tot het licht behoren in hun leven nu.

Een groot verdriet, wanneer zij dat in vak 7, pas aangekomen daar, weer hun licht zouden verliezen.

'k Wil zeker niet zeggen, dat alle drugverslaafden voor hun geboorte, innerlijk licht droegen. Maar moordlustig is de meerderheid zeker niet.

Een minder over z'n toeren gedraaide maatschappij, zou hen niet zo doen struikelen.

Ja, je moet wel zelf bewijzen wat je kunt, ook weer in vak 7. Ééns moet je toch bewust het ganse Heelal mede vertegenwoordigen.

Een mooi proberen is het, wanneer je daadwerkelijk, anders wilt gaan leven en je niet langer meer mee wilt laten slepen door de macht der ingebakken gewoonten. Zorg toch wel, dat je dan niet met je ene hand de vruchten plukt van de maatschappij en met de andere hand protestborden draagt. Je moet wel nuchter consequent blijven. Anders zal

niemand naar je ideeën luisteren, wanneer je het zelf niet waarmaakt, daar heeft de mens dan ook het grootste gelijk in.

Bewijs het eerst zelf, door je manier van leven. Een leefgemeenschap beginnen in Natuurlijke eenvoud is machtig mooi. Zorg dan wel voor een gezamenlijke zelfsupporting. Mystieke gewaden en franjes, brengen je niet naar een zogenoemd nirwana. Kus elkander en krijg en verzorg kinderen. Het nirwana kan nooit buiten de liefde en de Schepping om.

Je maakt jezelf, dan maar wat wijs.

Verder dan de Aarde komt je gevoel niet.

Slechts één op de miljoenen, maar die is dan op Aarde geboren om iets uit de geestelijke wereld te brengen, muziek, kunst, wetenschap enz.

Loop ook nooit achter de mens aan, die beweert, dat hij de wedergeboren Christus is.

Op dat gebied is er nogal wat handel op aarde. Een grappig voorval. Ergens in India op mijn weg als rugzaktoerist. Je komt overal. 'k Liet bewust toe, mij het leven te laten overkomen. Met in mij wel een flinke portie westerse nuchterheid. Ergens aldaar, een tempel. De mensen beheersten door wilskracht en concentratie de materie. Dat is allemaal te leren. Eén deed zich voor als Jezus van Nazareth. In mijn nuchterheid had hij na tweeduizend jaar, toch wel last van aderverkalking.

Die bijdehand zijnde mensen werden toch heel boos op mij. Van binnen dan. 's-Nachts sloegen zij een scherpe haak in mijn neus. Zoiets gebeurt geestelijk. Met gelijk daarbij het geestelijke weten. Steek jouw neus niet in onze zaken. Nuchter wakker in mijn dagbewustzijn. Oh jullie willen dus niet dat de mensheid weet dat alles door Dectar op aarde is overgebracht. Want dan moeten jullie weer opnieuw beginnen. Dan valt dat bijdehand zijn uit jullie handen. Want A L L E E N die Universele Liefde Telt.

Die vlijmscherpe haak deed echt wel zeer. Maar in mijn dagbewustzijn is dat door die nuchterheid van mij onmiddellijk weer weg.

De mensen van de eerste Lichtingen, Deeltjes Energie van de Bron, vrij in het HEELAL levend, hebben via al deze cirkels, de totale kennis, het Weten, de Liefde, doorgegeven, via de bewuste Geestelijke wereld na de dood op Aarde, aan ons mensen op Aarde.

Zij hebben uiteindelijk toch die laatste Wereldoorlog, in goede banen geleid. Door " Volkeren der Aarde " leert u, uw huidige tijd begrijpen, waarin wij nu leven.

Zonder dat ik het eigenlijk wil, kom ik toch bij de "Eeuw van Christus terecht."

Die na de tweede wereldoorlog begonnen is.

Je ziet zo alles om je heen al gebeuren. Talloze jonge mensen snakken naar Geestelijk voedsel. Nuchtere, realistische begrijpelijke waarheid. Zonder afschuwelijke verblindende sensatie.

De warmte van echte onvervalste liefde.

De wetenschap wroet en snuffelt in deze boeken. Maar openlijk bekennen durven zij nog niet, deze kennis is al veertig jaren op Aarde en voor de gevoelige, eenvoudige, hulpvaardige mens, die kan wel alles begrijpen. Uiteindelijk kan iedereen alles begrijpen, want deze kennis ligt in ons zelf, die Kern.

Wanneer wij eerst weten en later gaan voelen, hoe ons lichaam groeit en opgebouwd is.

Even de ogen sluiten voor de hele maatschappij, die is er niet, geen talen om te spreken, alleen de taal van het lichamelijke gevoel.

Geen huizen en wegen, niets van dat alles.

De mensen waren er dan wel, de Natuur.

Dan liepen wij vrij in de Natuur rond, vrij van alle zenuwen, krankzinnigheid en veraf verdwaalden gewoonten.

De ene mens zou fluiten als een merel, de ander huilen als een wolf.

De liefdevolle mens bleef trouw, de ander rende weg.

Maar woorden zeggen die niet oprecht zijn, kon je tenminste niet.

En je ongeboren kind terugsturen deed je niet, geen dier doet zoiets.

De mens zou paren en kinderen krijgen. Zie je een dier denken en handelen. Zo van, oh, nu moet ik uitkijken, anders word ik zwanger en krijg ik zorgen. Wij willen zeker niet zeggen, dat u maar weer raak moet leven. Het ging er alleen maar even om, dat het tot u doordringt!

De enige weg om Hemels bewust te worden is, de weg der liefde !

Hoe dierlijk, menselijk of geestelijk die ook is.

Ons streven moet zijn, een groeien naar een Geestelijke Liefde.

De mens die al naar een geestelijke liefde streeft en daar ook daadwerkelijk aan werkt. Zal alles kunnen begrijpen.

Waarom hij of zij leeft.

Voor u mensen der wetenschap.

Velen van u weten, dat deze kennis op Aarde is. Zeker, leuk is het niet, wanneer je op deze wereld een vetleren medaille hebt gekregen of mooie strepen op je jasje staan gedrukt en je moet bekennen, dat je, je studie

moet herzien. Was die sterren en strepen uit uw kleding en timmer die vetlederen medaille onder uw schoenen.

Wat geeft het toch!

Dan kunnen alle mensen openlijk praten over léven-dood-weder-geboorte-liefde.

De hele wereld kan dan geleidelijk aan veranderen.

De angsten en oneerlijkheden vloeien langzaam weg.

En de enkele geleerde, die heel diep het leven aanvoelt, hoeft dan niet meer te zwijgen, omdat hij nu nog uitgelachen zou worden.

Verwijten naar elkaars hoofden slingeren is zinloos. Laten we vandaag beginnen, uzelf in uw eigen omgeving. De tijd is er rijp voor.

Zovele mensen weten gewoon niet meer wat zij met het leven moeten.

Denkt u maar niet, dat wij de gehele dag bij elkaar stil neerzitten.

We zijn net zo gewoon mensen als u. Maar die vooral in de winterperiode veel bij elkaar komen, om onze diepste levens-ondervindingen met elkaar te delen. We leren heel veel van elkaar, omdat we hebben afgesproken.

Wanneer iemand ziet of vindt, dat de ander te hard of te ruw leeft, dan zeggen wij het elkaar.

Het klinkt u wellicht vreemd in de oren en u denkt mogelijk.

Je moet zelf maar ontdekken wat goed en wat niet goed is.

Daarin heeft u volkomen gelijk.

En geldt voor anderen. Maar voor ons niet.

Wij hebben zelf ondervonden, dat je elkaar zo enorm kunt helpen.

Wij willen vooruit in ons karakter en denken.

We zeggen geen ja en amen tegen elkaar. Maar besluiten uiteindelijk zelf, hoe wij willen leven. Het is niet de bedoeling, dat we onszelf tot schoothondjes maken. Maar juist die pijnlijke en soms harde dingen zeggen we tegen elkaar om zo te leren.

Versta ons goed, het is niet bedoeld om elkaar af te katten.

Want dan ben je bezig met het opbouwen van je eigen duisternis.

We doen elkaar soms innerlijk pijn, maar willen leren léven van elkaar.

Nog een ander hulpmiddel hebben wij gevonden.

Door tegen onszelf te zeggen, "Wij zijn een uur op Aarde".

Eén leven is één seconde. Dus $60 \times 60 = 3600$ levens zijn wij op Aarde.

De werkelijkheid bevat miljoenen levens. Is de mensheid, in haar geheel bewust dan zijn er veel minder levens nodig.

Dit is slechts een hulpmiddeltje voor ons, om te leren denken en misschien ook voor u in het dagelijks leven.

Je slaat jezelf ermee innerlijk om de oren.

Wanneer iemand je uit scheld, denk je maar, een halve seconde geleden, deed ik het zelf nog, dus je zwijgt.

Wanneer iemand een ander bestolen en geslagen heeft, denk je maar; "Wat deed ik zelf twee seconden terug. "

Of iemand heeft zich helemaal vergeten in een oorlog, dan denk je maar, " Wat deed ik zelf 5 seconden, een minuut, een uur geleden."

Door een heksenjacht en lijkentellen geef je hem niet de kans om te veranderen, terwijl jezelf een uur of misschien wel twee seconden geleden ook een moordenaar was. Voor uit denkend, weet u, dat deze mens over een uur zeker een liefdevolle moeder is.

Het is een machtig hulpmiddel, zo leer je tenminste het goede van de mens zien. Hier gingen we steeds verder mee. Voor ons nú nog het beste hulpmiddel.

Een voorbeeld:

" U zit in het park op een bank, naast u zit in levende lijve, Hitler ! "

Schrik nu niet. Ga denken. Sluit uw ogen maar.

Twee seconden-levens terug, zat u daar alleen op die bank.

Nú zit u naast Hitler. Even ogen open. "Ziet u Hitler ? "ogen weer dicht.

We zijn een halve minuut verder. Hitler is makker geworden.

Hij beleefde misgeboorten, door zijn onstuimigheid, psychopathie, zo langzaam terug tot de natuur.

U zit nu een minuut naast hem.

Hij is moeder geworden.

Nog wel niet zo'n blijde uitbundige mens, maar weer verder.

U zit een half uur naast hem, nu is ie b.v. man en doet iets anders voor de medemens, om van die zwaarte af te komen.

Al een uur zit u in gedachten met gesloten ogen naast hem.

Oh, wat ... is ... deze mens veranderd, 3600 levens verder.

U opent uw ogen en kijk eens zou u niet willen kussen, willen vrijen, met zo'n warme lieve vrouw, die naar het moederschap verlangt om goed te maken?

Zo moeten wij gaan denken, zo moeten wij ieder mens zien. Alles wat je afbrekend van een ander denkt ben je zèlf!

Ieder mens is de Goddelijke Kern in die bikkelharde noot. Die harde noot, de mens, walst soms levens de vernieling in. Maar een uur later is zij of hij als een stralende liefde-bron. En een paar minuten terug, waren ik en

u ook nog onbewust. Er is zó geen enkel slecht mens meer op de wereld voor u. Alleen duisternis en licht.

Iemand die persé wil grommen en vloeken en zichzelf krankzinnig volzuigt met geweld, daar gaat u maar met een boogje omheen. Totdat, hij zich te pletter loopt en eindelijk gaat verlangen naar een zachter leven, begint te denken.

U stoot toch steeds uw hoofd, wanneer je ook maar iets laat zien van dat geestelijke leven. Want dan vallen ze u grommend aan. Zij kunnen nog niet tegen liefde.

Je moet zelfs iedereen wel aanvaarden, als Ziel, anders kom je ook in het leven na de dood, niet uit die trechter vandaan. Zo is het leven na de dood niet; " Een trechter. "

Die geestelijk stoffelijke wereld is even oneindig en bekrompen, zoals uw persoonlijkheid is, uw bewustzijn of uw duister onbewustzijn.

Deze vergelijking hebben wij voor ons zelf gemaakt, om ons niet te verliezen in het begrip ruimte en tijd, waar we op Aarde mee leven.

Als je uit die trechter vandaan bent. Dan ken je de diepste duisternis, op het ogenblik dus, Hitler en de zijnen, napalm-producenten enz. Maar je moet ook die lichte werelden begrijpen en door ondervinding voelen. Alles, dan pas kun je weer geboren worden op het volgende ruimere, lichtere, Zonnen-Planeten-Stelsel.

Of wij iedereen al aanvaardden, zoals ie is, dat probeerde Richard eens bij ons uit, zonder dat wij het eerst wisten, om ons te laten zien, hoe ver wij in werkelijkheid waren, licht of duisternis.

We waren bijna een uur bij elkaar en hij begon ons zo maar te beschuldigen. De diepste kleinheden, die we elkaar gegeven hadden, gebruikte hij, om ons kwaad te krijgen.

We vlogen er toch nog in en waren dus nog geen licht.

Maar al gouw kon hij zijn lach niet meer houden. Toen hadden wij het door. Maar wel duidelijk bemerkten we, dat we nog niet goed konden denken. Het werd een machtige leerschool die avond.

Door kletspraat moet je, je niet laten beledigen. Je beledigt voelen, betekent domme trots, je stond dus toch nog op een voetstuk.

Denk eraan, een ieder is Ziel.

Eén seconde, een minuut verder of één seconde, een minuut geleden Of zie eens tweeduizend jaar terug. "Wie zonder zonden is, werpe de eerste steen."

Iedereen moet toch alles zelf weer goed maken. Met een wijkwaterkwast, zoals in het verleden, kom je niet van de gevolgen, die jezelf veroorzaakt af. Of dacht u soms, dat je dat ook al kon kopen, vergeet het maar, die verlossingsgedachte.

Evenzovele jaren, waarin ik een ander in het ongeluk stortte, kostte het mij om dit te herstellen. (zelfs nog zovele eeuwen later, je komt er mooi niet vanaf).

Richard is een beetje een zwerver. Je weet het niet hè. Eigen schuld uit het verleden?

Ook voor hem is er niet het Natuurlijke leven, wat hij als kind al verlangde, ook hij kan de liefde niet met lompe voeten betreden, daarvoor is hij te gevoelig. Zo hangt er bij eenieder wel wat boven het hoofd.

Je moet het maar aanvaarden, anders maak je jezelf kapot De mensen waar hij mee moet leven, willen niets weten, over het leven na de dood. Dan worden zij kwaad. Niets van zichzelf willen deze mensen geven.

Angstvallig blijven ze staan op hun weke lemen voetstuk.

Wel het lege gepraat; ik ben naar de wc geweest, ik heb een zere kies, ik heb nieuwe schoenen, ik heb een borduurwerkje, ik heb, heb, heb, heb, ...
..... ik ben, ik ben, ik ben, zó o o o o 'n geweldige ik !

Over de liefde, die ze zelf voelen of verlangen, die echte diepte of twijfels, die.... krijgt hij niet, potdicht zijn ze hiervoor. Toch heeft hij met hen te maken. Wij allen, je krijgt in je huiskamer, lege ,lege, arme, arme, geweldfilms. Velen van u, zitten wellicht met hetzelfde probleem.

Mogelijk ook de mensen zelf bij de omroepen.

Welke omroep kapt radikaal met alle moordende leegte en zalvende woorden. Of moet er toch nog zo nodig een nieuwe komen. Wij hebben het er wel eens over en denken dan aan de twee miljoen kijkers van het programma zienswijze.

Laat nu eens 10 % van hen, oprecht verlangen, naar kennis uit de geestelijk stoffelijke wereld, die na de Aarde komt.

Dat is al ruim voldoende. Je moet dan volkomen open zijn. Je geeft alle cijfers aan de kijkers. Waaraan je de gelden besteed.

Alle medewerkers krijgen evenveel salaris. Ook die cijfers voor de beeldbuis. Leiding is nodig. Maar deze leiding krijgt precies even veel als de mens die de studio aanveegt.

Dan komt er vanzelf een spontaan ontstane leiding, die wisselen kan, zonder dat je het als team merkt. Ook die leiding zal het niet voelen,

omdat je allen gelijk bent, je wilt eigenlijk geen leiding geven, het gebeurt gewoon, maar niet uit gevaarlijke ambitie.

Je werkt met mensen die het leven na de dood voelen en begrijpen.

Zo kun je dan met echt aansprekende films, aan de kijkers het eeuwige leven duidelijk maken, want op Aarde nú, leeft u net zo goed al in die eeuwigheid, bewust, ontwakende of onbewust.

Stukken uit het dagelijkse leven, met diepe moraal.

Gewoon rechtuit zonder opsmuk.

Kans voor minderheidsgroepen die vrede willen, naturalisten, vegetariërs en mensen die niet meedoen aan consumptie-verdwazing enz.

Gerust wel veel moderne muziek, maar niet het lege moraallose, geramdreun, oerwoudgekrijs, geproduceerd in een moderne fabriek om arme lege winst. Geen lege kwis, waarmee je de geldzucht aanwakkert.

Geen reclame voor artikelen die onzinnig overbodig zijn, zoals nu.

Je maakt reclame voor witte tanden en daarnaast reclame voor een berg snoep. Ideële reclame; wees zorgzaam voor uw huisdier en gelijktijdig mmm ... vlees is lekker ?

Wees zuinig met de natuur en pal daarna; hout moet, hout leeft, uitbreken maar je huis, steeds opnieuw. Mooiere hardere houtsoorten ? Die bomen doen er wel 300 jaar over hoor?

Werk! We krijzen om werk en stikken bijna in ons Chemisch vergif.

Het werk simpelweg verdelen. Produceren wat we nodig hebben, meer niet. Dan blijft er nog maar een tiende over, dus minder energie nodig, geen vuilnisbergen met producten waar we nooit echt gelukkig mee zijn geweest. Daardoor minder ziekten. Geen overspannenheid.

De Aarde blijft dan leefbaar groen met helder water, waar je overal weer spontaan in kunt zwemmen.

Tijd om te beseffen dat je leeft, een stukje levende Natuur bent. Je speelt weer als blijde kinderen.

Geen kapitale machines om lichamen kunstmatig in leven te houden.

Oh heerlijke dood, want langzaam dringt het tot de mensheid door, dat de dood wedergeboorte is, jong leven vol sport en spel, vol levensvreugd.

Geen zenuwen meer voor gedane misstappen, je weet dat je alles kan herstellen, ook datgene wat je in dit leven niet meer kan doen. Daar krijg je gelukkig de kans voor in een volgend leven.

Het geluk ligt zo dichtbij.

Met deze programma's kun je ook de eenzame mens helpen. Zij of hij begrijpt dan het eigen leven. De wereld moet nog beginnen te leven.

Veel en veel eenvoudiger.

U hoeft echt niet te gaan slapen op de grond, als er een bed is.

Als uw hoofd gloeit van de kiespijn, dan moet je daar echt eerst wel iets aan gaan doen. De techniek en de medische wetenschap is niet voor niets uit de geestelijke stoffelijke wereld naar de Aarde gebracht.

Uzelf en uw omgeving laten vervuilen, dat is weer een ander uiterste, dan wordt je gemakzuchtig lui en dat is zinloos. Maar leren denken, waar ben ik mee bezig, verlies eens een gewoonte, je geest wordt dan rijker.

Hilda had altijd last van een schrale huid.

Reclame en op winst beluste industrie weet wel raad !

Schuimbaden en lotions; milieuvervuiling !

Hilda loste het zo op.

Zij wast haar gewoon met alleen water.

Eén stukje zeep in een half jaar heeft ze nu nog nodig.

De schrale huid is gezond. Ze stinkt niet meer onnatuurlijk naar chemische middelen en werkt zo mee aan een schoner milieu. Eenvoudig, maar het kostte haar wel moeite, om van zo'n gemeenschappelijk ingepompte gewoonte af te stappen.

Nu is zij weer mens en begint pas echt zelf te leven, geestelijk vrij, rustig. Een weekend, was ik buiten met Jennifer en de kinderen. We wonen op het ogenblik in de stad.

Zit je zo in het voorjaar in het weiland. Geniet heerlijk van het buiten zijn. Je aait de kalfjes over hun kop. De kinderen zijn verrukt en roepen tegen Jennifer; " Kijk eens, wat lief, hè mams! "

Later eet je, je brood op en terwijl je de tanden erin zet besef je weer eens wat een laffe huichelaar je bent, dat je niet goed denkt.

Zo is het kalfje lief en gelijk zet je de tanden erin. Ontzettend afgestompt, dat vlees is gekruid, gekleurd met chemicaliën, zo vals gecamoufleerd, dat je niets merkte al die jaren.

Ik wil u niet aansporen om vegetarisch te gaan leven.

Het is heel goed mogelijk, dat uw innerlijk nog zo ruw is, dat uw lichaam nog vlees nodig heeft.

Of zelfs als er licht in u is, kan het soms ook nodig zijn of uw lichaam is er al zo lang op ingesteld.

Maar wij vragen u, denkt u er wel eens aan, wanneer u uw tanden erin zet. Gewoonte is een tweede natuur, onbewustheid.

Richard beleefde het zo, hij ging denken en gebruikte steeds minder vlees en nu helemaal niet meer.

Het doden van dieren, vond hij niet het grootste bezwaar.

De dood kende hij al lang als liefde.

Wel voelde hij het gevangen zitten van deze dieren.

Stelt u zich eens voor, dat u alleen opgesloten zit in een donker hok.

De mens zegt eten en drinken op z'n tijd, u heeft het toch goed! Het leven is oneindig veel meer, dan eten en drinken.

Denkt u ook niet, dat u blij zou zijn, als u naar de slager mocht. Liever geslacht, dan zo'n opgesloten leven in duisternis !

Of in een ander hok leeft uw man, hij wordt vetgemest en heeft het toch goed? Volop eten en drinken?

U mag niet bij hem, u mag hem niet strelen en kussen.

Dié kille maatschappelijke blindheid stoorde Richard het ergst. Hij begon bij zichzelf de wereld te veranderen, door zich van het vlees af te gewennen.

Nog een ander argument voor u, wanneer u zegt, de dieren eten elkaar toch ook op?

Dan krijgt u nog van Richard.

" U moet dan net als de dieren, zó uw tanden erin zetten en niet huichelen met allerlei sausjes en kruiden. "

" En zelf de dieren slachten, dan ben je eerlijk, want nu laat je het een ander opknappen. Die later heel veel moeilijkheden daar mee heeft ! "

Het betekent niet, dat iedere slager zonder innerlijk licht is.

Maar na je dood stoort het ontzaglijk je gevoelsleven, ook in de lichte geestelijke wereld.

Richard praat er nooit over, hij gebruikt het gewoon niet. Zelfs in een enkel geval, vindt hij het belangrijker om het wel te gebruiken.

Onderweg ergens in Iran, werd hij uitgenodigd voor het eten. Kijk, deze mensen hadden al hun liefde in het bereiden van dat maal gelegd.

Op zo'n moment vindt hij het belangrijker, om zijn waardering te tonen, door met hen, ook het erin verwerkte vlees te gebruiken.

Je zou deze mensen diep verdriet aandoen en je kon ze nooit zo maar ineens duidelijk maken, waarom je geen dieren wilt gebruiken. Hij sprak niet eens hun taal. Dus niet gebruiken was in zo'n geval liefdeloosheid geweest. Denk er eens over? Het stemt je zachter, ruimer.

Maar ga niet leven, zoals je innerlijk nog niet kunt leven, dan loop je jezelf te pletter. Wanneer het geestelijk stoort, gaat u vanzelf minder vlees gebruiken of stopt er helemaal mee.

Het dier is uit de mens geboren en geeft in sommige gevallen voedsel terug.

Dat kuiltje in Louis tafel is de Maan.

Daar begon alle Geestelijke en alle stoffelijke leven, u en ik en ook het dier en de natuur.

De Oerbron verdeelde haar/zich na miljoenen-processen in geestelijk moederschap en vaderschap. Nog niet zichtbaar.

Het geestelijke Heelal, denkkraft, hetzelfde als het nu zichtbare Heelal. De Zon is de stoffelijke vader, de werkende, stuwende, scheppende Kracht voor ons op Aarde, nu nog licht, léven, energie. De Maan is de Moeder van het Heelal.

Wetenschap, ontken toch niet langer. Praat niet langer over zwarte gaten in het Universum, ontken de wedergeboorte van het Universum niet!

U moet toch wel de Meesters uit het leven na de dood gelijk geven.

U mag deze kennis gebruiken, daarvoor is zij op Aarde, niet stiekem, maar openlijk voor iedereen.

Dit alles gaven zij lang, voordat u op de Maan en Mars landde. We verkrachten zo onze eigen Goddelijke Moeder, de Maan, laat haar toch rustig terugkeren naar de Bron.

De Moederplaneet was als dat hele kleine kuiltje, in het stoffelijke begin. Zoals nu nog op Aarde en ook op de volgende planeten, het lichaam in de moeder groeit.

Ons leven was in het stoffelijke begin, vergelijkbaar met uw eicellen en sperma. Uw en mijn leven, alle leven is als een celletje begonnen. Daar verdeelde God zich wederom in miljarden, miljarden deeltjes. (die microben in Louis kuiltje)

In ieder deeltje, leefde God-Oerenergie zèlf.

Die Goddelijke Kern in Hitler, in een liefdevolle moeder of vader, in de paus en de non, in iedereen-ieder mens-die bikkelharde noot of soms al iets zachtere noot.

Dat celletje was en is een deeltje-atoompje van het Heelal. Daarin leven alle eigenschappen, van het nu, voor onze stoffelijke oogjes, zichtbare Heelal.

Dus ieder celletje, was ook al licht en duisternis, Zon en Maan, Vaderschap en Moederschap, God zelf.

De Maan, de Goddelijke Moeder, was nog niet eens zichtbaar. De zon was nog een heel zwak licht.

U weet het nog, miljarden Celletjes in dat kuiltje, Goden. Twee Celletjes kregen gedachten-gevoel

Zij trokken elkaar aan=liefde. Raakten elkaar, paarden, gaven iets van zichzelf.

Er ontstond zo de eerste stoffelijke Cel. Voor ons nog onzichtbaar. Deze Cel was nog van geestelijke stof.

De nieuwe Cel was weer vader- en moederschap xy.

Deze Cel splitste zich in twee Cellen, beiden xy.

Die eerste Cellen waren direct na de eerste liefde gestorven.

Hun Kernen gingen, naar de wereld van de wedergeboorte=rusttoestand na het beleefde leven. (vergelijk deze wereld met onze diepe slaap na een inspannende dag)

De twee nieuwe Cellen groeiden naar volwassenheid en paarden.

Maar zij waren uit de Oerenergie vandaan.

Wel leefde er in hen die Kern.

Die Kern hadden zij gehad van die eerste twee Oer-Cellen.

Doordat de twee nieuwe Cellen-Goden uit de Oerenergie-God vandaan waren, zou hun paring geen levenskracht-bezieling bezitten.

Maar hier ziet u dan de eerste wedergeboorte.

De twee eerste Kernen-ouders komen uit de wereld van de wedergeboorte en beiden bezielen de twee stoffelijke Cellen-kinderen.

Er wordt weer één stoffelijke Cel geboren, met daarin de ouders, beiden zijn nog vader- en moederschap xy.

De kinderen sterven en gaan naar de wereld van de wedergeboorte-onbewuste.

Die éne nieuwe stoffelijke Cel deelt zich ook weer in twee Cellen xy.

Zij paren en nu bezielen de kinderen-Kernen-Zielen hen weer.

Die kinderen kwamen uit die wereld van het onbewuste-rusttoestand. Zij bezielde, dwongen de ouders.

Dáárom kregen de ouders liefdegevoelens om te paren, te vrijen. (zie je nu , hoe wij op Aarde onbewust leven, de mens knoeit maar wat aan met de liefde)

Na iedere geboorte bleven zij iets langer leven.

Na de zevende stoffelijke geboorte, zijn de ouders en daarna natuurlijk ook de kinderen, zelfstandig vader en moeder, xx en xy.

Zij worden dan niet meer in één Cel geboren.

De ouders blijven nu zo lang leven, dat zij tweemaal paren.

Eenmaal een lichaam voor de moeder xy en eenmaal voor de vader xx.
Zo ook de kinderen.

Kijken we nu even terug, dan zien we, dat man en vrouw volkomen één waren bij het begin van de stoffelijke Schepping.

Die eerste stoffelijke Cel xy, die zich splitste.

Dié twee Cellen behoren dus eeuwig bij elkaar en vertegenwoordigen ieder zelfstandig God, maar samen vertegenwoordigen zij God volmaakt. Dat zijn nu tweelingzielen, zo genoemd door de Meesters (ook begonnen als Cellen op de Maan) uit het bewuste leven na de Aardse dood. (ook het deeltje Oerenergie wat miljoenen levens later Jezus van Nazareth heette is ook zo begonnen. Er bestaan geen uitverkorenen en uitgeslotenen)

En dit allergrootste geluk wacht ons, wanneer wij beiden zover zijn, ons zelf overwonnen hebben. De bewuste tweelingziel fase hebben bereikt.

Voor enkelen is dat geluk al op Aarde.

Maar anders toch zeker in het leven na de dood.

Hiérvor wil je toch alles van jezelf inzetten!

Je hele leven op Aarde, zonder geweld, zoals het voorbeeld van Hem, die volbewuste Ziel, die terugkwam, maar wij vermoordden, tweeduizend jaren terug.

Uw tweelingziel kan op Aarde zijn, als uw man of uw vrouw, maar ook als uw kind, uw vader, uw moeder, uw zus, uw broer, zonder dat u het zelf beiden weet. Wij moeten namelijk leren met iedere Ziel om te gaan. Denk maar weer even aan dat kuiltje cellen. Hoe dicht wij toen allen bij elkaar waren. Door moord en doodslag, onze vrije wil, is het op Aarde nu zo'n puinhoop. Kinderloze mensen, ouderloze kinderen, ouders met veel kinderen alleenstaande mensen enz.

Kijk om u heen en denk na! Er is dus ook een vast aantal Zielen.

Eenvoudiger leven en al deze Zielen in de wereld van het onbewusteerusttoestand, kunnen dan hun leerschool op Aarde, in en met een menselijk lichaam beleven.

Terug bij het begin.

Vanuit die geestelijke stoffelijke wereld, gingen de Cellen naar de zichtbare stoffelijke wereld.

Na die eerste Oer-dood ontstond water uit deze Bron-Cellen. Dit proces ging zo steeds door. En maakten wij mensen het Geestelijke Heelal, stoffelijk zichtbaar.

Door dit proces groeide de stoffelijke Moederplaneet, waarin wij als een soort kikkervisjes rondzwommen. (haar taak is al af en Zij keert terug, lost op in de Oerenergie, keert terug naar God)

Verder hoef ik niet te gaan. U kunt zelf wel verder hierop doorgaan.

De wetenschap als gevoelsmens, kan ons tonen, hoe nog alle stadia in de baarmoeder op Aarde aanwezig zijn. (En ook laten zien, hoe jij probeert weg te komen, wanneer je voor je geboorte, lichamelijk gedood gaat worden.)

Hierin kunt u nog steeds het begin van de Schepping volgen. Totdat wij geboren worden en weer vanuit de duisternis, wedergeboren naar het licht komen. Om het proces opnieuw te beleven, zoals in de Moederplaneet, de Almoeder Gods.

“ Heb toch wat meer eerbied voor haar!

Steeds meer gevoel=bewustzijn krijgen we, totdat we alle Cirkels rond zijn. Dan voelen wij ook volbewust de Oerenergie, God en zijn dan één met Haar, met Hem !

Na de eerste dood was de Bron nog niet uitgewerkt.

Uit die eerste “dode” Cellen, werden weer honderden Cellen geboren.

Ook deze Cellen waren Geestelijke, Goddelijke Oerenergie.

En ook deze Cellen volgden, direct achter de mens aan hetzelfde proces.

Zij zijn de dieren, die ons op de voet volgen in de Schepping, dus ook weer op Aarde.

De eerste bezieling is de mens en de dieren zullen altijd net een stapje achterblijven, ook wanneer zij alle Cirkels rond zijn. Zij zijn uw eigen kinderen in tweede graad.

Dan is meer respect en gevoel voor het dier, zeker geen loze kreet!

Uit de “dode” Cellen van de dieren ontstonden weer andere dieren, minder bezield, zo door naar de flora.

Uit alle “dode” (Alles, alles is Léven) Cellen ontstond ook steeds water, geleidelijk aan ontstond vaste stof.

Meer is hiervoor ook niet nodig.

De wetenschap kan u de rest wel tonen.

Heel eenvoudig, alles wat u ziet is:

Zo groot als het Heelal.

1. Oerenergie-De Bron
2. Geest Denkracht-Liefde-Geestelijke stof-tijd-bewust-zijn.

3. Zichtbare Stof

De enigste weg om de Oerenergie te verstoffelijken-te voelen, is de voortplanting-liefde, dit is de drang in alle leven, is de Oerbron=God zelf. Hoe wij moeten leven, weten wij, door letterlijk Christus voorbeeld van de vrede op te volgen. Door zalvende gezangen en woorden kom je er niet, dat helpt niets, als je niet de daad bij het woord voegt !

Laten we alle geweld-lectuur en -films verbranden, zodat de kinderen de kans van het goede krijgen en de mensen die in volwassen lichamen leven, maar het zelf nog niet kunnen, niet langer meer volgegoten worden met vergif.

De verkrachtingen van onze Kosmische Moeder stopzetten.

Onze energie inzetten, om onszelf als geest, (een eerste stap is al de aurafotografie) en Ziel te leren kennen.

Laat ook Mars met rust. Zij is stervende, haar dampkring lost op.

U heeft genoeg gezien.

De Meesters uit het leven na de dood, vertelden u voor de tweede wereldoorlog al, hoe Mars er op het ogenblik uitziet. Wanneer u rustig stervende bent, vindt u het toch ook niet fijn, als de mensen projectielen in uw lichaam schieten!

Of voelt u als mens nog geen liefde, is uw leven soms nog vol duister geweld! Mars is de tweede hoofdcirkel.

In het leven na de dood, wanneer u zover bent, dat u innerlijk groot lichtbewuste liefde draagt. Dan kunt u samen, met uw tweelingziel, uw man, uw vrouw, gaan kijken op Mars en uw, daar beleefde levens volgen.

Terug in tijd, toen ook Mars nog dichtbevolkt was, met mensen, u en ik, alle leven, fauna en flora.

De ene mens is verder dan de ander.

De eerste miljoenen, die aan de oppervlakte waren in dat kuiltje, vingen het eerste licht op. Zij begonnen gelijktijdig te paren.

De anderen volgden enkele seconden, minuten later, zij zaten dieper in dat kuiltje.

Voor u geleerde, die beweert; "Dood is dood", u kunt beter borden gaan wassen in een restaurant, dan remt u tenminste niet uw diep voelende collega's, die al wèl voelen, dat zij oneindig levende wezens zijn.

Het is pijnlijk voor u, wanneer u nog niet voelt, dat u eeuwigdurend leeft, er altijd al geweest bent, een deeltje van de Bron.

U bent het stoffelijke zichtbare godheidje.

Raakt u maar niet in paniek, u is niet slecht, maar u loopt enkele seconden of minuten=zovele levens achter.

Er is niets aan te doen, u kunt dit nog niet voelen.

Maar God is volkomen rechtvaardig, enkele seconden of minuten verder voelt u het wèl !

Neem Charles en Claire, m'n buren op het ogenblik.

Charles was ingenieur en werkte mee aan chemische productie.

Hij begon het zinloze van die producten, die zij in die fabriek daar maakten, in te zien. Veranderde dáádwerkelijk zelf en is nu bij de stadsreinigingsdienst.

Een blij gelukkig mens! Zij vingen een vertrappt leven op.

Een meisje leefde in helse omstandigheden. Haar vader dronk en was driftig, moeder kon het niet aan, moest altijd huilen en werd geslagen.

De vader verkrachtte zijn eigen kind.

Je kunt dan wel zeggen; "Zal wel eigen schuld uit het verleden zijn! "

Ja, die Natuurwetten zijn onfeilbaar.

Maar zo komen we als mensheid niet verder!

Charles en Claire namen het meisje op in huis en zij is een lieve moeder geworden.

Dat is de weg geleerde.

Over enkele eeuwen of duizenden jaren, bent u net zo gevoelig en wijs als Charles de vuilnisman. Enkele levens verder breekt weer een andere geleerde zijn geestelijke nek, als hij niet wil buigen.

U vraagt u misschien af; " De Zon, de Maan, Mars, de Aarde ?"

Dan ben je al tot en met de derde hoofdcirkel gekomen? Zo nietig ?

Wat is ons Zonnestelsel, nu in ons Melkwegstelsel en dan de miljarden Melkwegstelsels?

" Ja, precies! "

" Zet nu maar definitief, alle dikdoenerij en zelfverering van je af. Het is gewoon belachelijk, kleinzielig !"

Ons aardse naampje en lichaam betekenen, niets!

Maar de Kern in ons, ook in Hitler, is een Goddelijk Heelal.

Dus ook geen minderwaardigheidscomplexen.

Denk maar aan het bekende mosterdzaadje. Op Aarde beginnen we pas geestelijk te ontkiemen, komen de eerste barstjes in die harde noot en kan de Goddelijke Kern in ons, Geestelijk licht uitstralen.

De hele noot moeten wij van ons afwerken, door onze vrije wil.

Het goede gaan denken en gaan doen.

Voor de mensen, die de geestelijke bewustwording op Aarde willen tegenhouden? Door spottend te lachen, om de door de Meesters op Aarde gebrachte Albron-Liefde-Kennis!

Zij moeten zich voorstellen, dat zij nog net in die duisternis leven, in die trechter. Hun handen hebben die rand, van die eerste lichte trap vast, na ontzettend veel inspanning. “Door te spotten, schieten uw vinger los en keert u terug in de duisternis.”

Wederom geldt weer, u spot met uw onbewuste zèlf !

Wanneer u ook nog giftige artikelen zou schrijven, over alle, in boeken opgetekende liefde. Dan slaat u, uzelf nog dieper de duisternis in.

Waar u het lachen wel vergaat.

Mijn opdracht was alleen, te vertellen, dat Louis (de “slechte” moordenaar) nooit in zo’n hel geleefd heeft als de religies geleerd hebben. Die heeft nooit bestaan en dat moet u nu kunnen volgen.

Anders blijft u nog maar zo lang piepend stilstaan bij de dood en dit ene leventje. Louis begon ook het leven embryonaal in de Moederplaneet, om via alle wedergeboorten, via de planeten naar de Aarde en hier door vele levens te ontwaken. Tweeduizend jaar geleden liet Louis zien, aan de mensheid, hoe het niét moet.

Zijn leven was hels ongelukkig daarna, op een andere wijze. Hij vertelde me nog van meerdere levens, waarin hij zocht naar de betekenis van de Christus. In zijn onderbewustzijn leefde steeds een smartelijke pijn. Die in dit leven oploste en Lucia kwam hem in dit laatste leven op Aarde halen en vergezeld hem nu voor altijd. Twee Zielen en toch één in gevoel.(de eerste geboorte in één stoffelijke Cel xy).

Wie anders, dan Louis, kon beter vertellen, dat er geen put is met een eeuwigdurend deksel erop. Louis, was ondanks zijn grote mond toen, al verder dan de velen, die eerst “Halleluja” riepen, maar later vanuit angst riepen; “Kruisigt Hem!” Deze zelfde mensen, hadden nooit kunnen laten zien, hoe het niét moet.

Zij hadden dan niet uit oprecht berouw vergiffenis gevraagd, maar uit piepende angst, omdat even later de knietjes stukgeslagen zouden worden en zij dan de pijp aan Maarten konden geven.

Hetzelfde zie je nu nog.

Mensen die zich zalvend Christenen noemen, maar zo gauw je aan hun portemonnee komt, zijn ze dat Christelijke even snel weer kwijt.

Heel veel zou ik nog kunnen opschrijven van onze verhoudingen onderling. We hebben als jonge mensen een bron aangeboord die in onszelf ligt. Iedere angst valt weg.

Ook al begrijp je niet alles.

“ Dan geldt nog in de eerste plaats, doe wat je zelf als het goede voelt “

Maar dat wist u natuurlijk al lang. En nu weet u ook, wie u bent, waarom en waarvoor u leeft. Buig het trotse hoofd, denk na over alles waarmee je bezig bent.

Vooraf echt eerlijk zijn.

Dan kan je niets gebeuren en lost alle verdriet op, omdat je niets te verbergen hebt.

HUIL GERUST, ALS JE VERDRIET HEBT !

MAAR LACH EN ZING ALS JE BEGRAVEN WORDT !

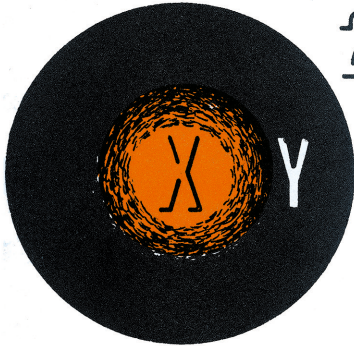
Robert.

A UW ZIEL

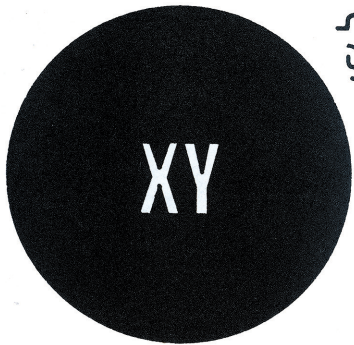
ALBRON-MOEDERSCHAP-VADERSCHAP

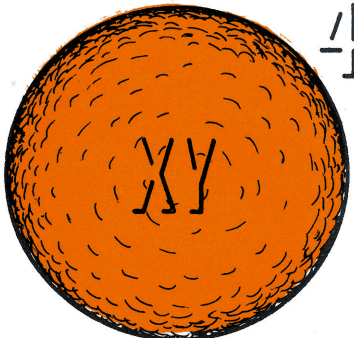
Het Universum is een ontzaglijke voelbare stilte-duisternis. Hierin leeft reeds, al het Denken, de Gehele, nu zichtbare Schepping. Mens-Dier-Natuur-Kleuren-Zonnen-Planeten enz.

Het Vaderschap-Licht begint zichtbaar te worden. Het Vaderschap maakt zich los van het Moederschap. De barensweeën van de Almoeder. Moeders beseft u nu een klein beetje hoe Goddelijk de geboorte van uw kind is.

De Duisternis overheerst weer, dit Goddelijke Baren herhaalt zich steeds weer en duurt miljarden tijdperken. Het licht wordt steeds sterker.

Nu is het Vaderschap zo overstralend, dat het ganze Universum, één strak gespannen goudgele vuurgloed is en op het punt staat uiteen te spatten. De ALBRON blijft Vader- en Moederschap. Want 4 en 1 zijn hetzelfde Uitspansel. A-uw Ziel wordt nooit zichtbaar, blijft eeuwigdurend gevoel-xy-God-Liefde.

B GEESTELIJKE STOF

Dan vindt de Goddelijke Geboorte (de Oerexplosie) plaats. God verdeelt Zich in miljarden Lichamen-vuurbollen groot en klein, planeten-sterren etc.

Deeltjes van God-als A1 t.m. A4 Moederschap en Vaderschap xy. Al deze Goddelijke Vonkjes-Het Heelal, vormen gezamenlijk, Eén Goddelijk Lichaam.

De Hoofdorganen van dit astrale-geestelijke, voor onze huidige oogjes niet zichtbare Heelal, zijn weer:

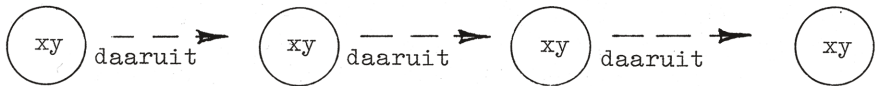
" MOEDERSCHAP=A1 gevoel en VADERSCHAP=A4 gevoel "

De Goddelijke Moeder-de Maan ontvangt straling-licht-liefde van God als Vader.

De Moeder verdeelt Zich weer in miljarden en miljarden deeltjes. Het kuiltje in Louis tafel.

Daar kregen wij mensen onze Ziel. De dieren kregen uit u en ik, weer de Ziel=ook voor de dieren-Oerenergie-Gevoel in de tweede graad.

Daaruit werd de Natuur-flora geboren, uw kinderen in 3^e graad.

De mens
I

Het dier
II

Natuur
III

Naschepping
IV

B_I, B_{II} en B_{III} worden zelfstandigheden, door voortplanting-
evolutie.

Zij zijn: Ziel-Geest-Stof. 1. Oerenergie-Gevoel
2. Denkkraft-Geestelijke Stof
3. Stoffelijk-Lichaam

B_{IV}-Naschepping=Ziel en Stof. b.v. slangen, insecten en lagere
plantensoorten. B_{IV} wordt dus niet op de volgende pla-
neet geboren.

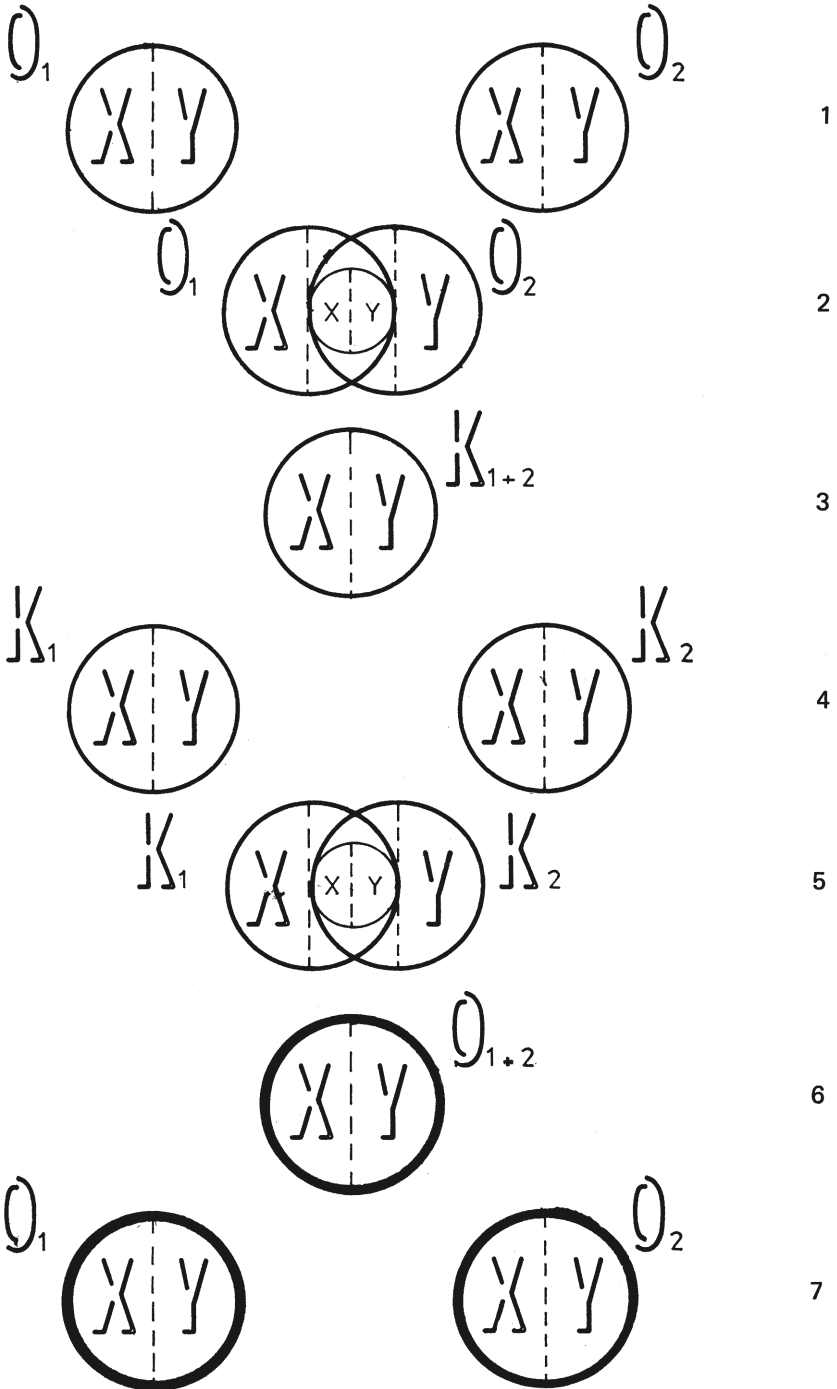
Zij behoren bij de Almoeder, bij Mars, bij de Aarde enz. en
blijven daar.

U vraagt ? Wat zinloos ?

Neen ! Want neem b.v. uw lijk aanstonds. De maden en pieren
hebben de taak, om uw lijk weer in bruikbare Aardse stof te
veranderen, om te zetten.

Anders was de wereld bedekt met uw miljoenen lijken-wederge-
boorten.

Ⓒ ZICHTBAAR HEELAL

1. Twee atoompjes ALBRON - A_1 t.m. A_4
Moederschap en Vaderschap = De Basis van alle Léven = GOD
ZELF.
2. De twee vonkjes O_1 en O_2 krijgen de eerste Liefde-gevoelens.
Zij paren, geven iets van zichzelf.
Er ontstaat de eerste geestelijk stoffelijke Cel XY.
Daarin leven twee Goddelijke Kernen K_{1+2} .
Een deeltje ALBRON van de ouders O_1 en O_2 - Tweelingzielen
De ouders sterven direct na hun eerste paring en gaan naar
de astrale wereld-onbewust-rusttoestand voor de wederge-
boorte.
3. De kinderen K_{1+2} - zijn ook tweelingzielen-leven in één
stoffelijke Cel. Deze Cel groeit naar volwassenheid en
splitst zich, zoals de ALBRON - A_1 t.m. A_4
4. De kinderen K_1 en K_2 worden weer bezielde door de uitgeruste
ouders O_{1+2} . Die ouders zijn dus de oorzaak-het Goddelijke
Oergevoel, zodat de kinderen gaan paren.
Wanneer er dus geen Ziel = God Zelf van te voren aanwezig
is, dan is uw vrijage, ook nú, nog op Aarde, niét
Gevoels - Bewust.
Maar gewoon de alom bekende Sex, als een koud arm broodje
beleg, wat je met je verstand neemt en niet uit het Hart
voortkomt.
5. De kinderen paren en scheppen-baren één nieuwe Cel, daarin
leven de ouders O_{1+2} .
6. De ouders O_{1+2} beleven nu hun eerste stoffelijke geboorte.
Zij leven nú in één stoffelijke Cel, iets stoffelijker als
de eerste en dat gaat zo door, totdat de ALBRON = A_1
stoffelijk zichtbaar is geworden. U en ik, kortom
alle leven.
7. De tweede stoffelijke Cel-de ouders O_{1+2} splitst zich weer.
Het Goddelijke Principe .
De ouders O_1 en O_2 worden weer gedwongen tot paren, door
de kinderen K_{1+2} . Die Zielen - Goden, die uitgerust uit
de wereld van de wedergeboorte komen: God - A_1 wil stof-
felijk zichtbaar - voelbaar worden !!

Na de zevende geboorte zijn de Cellen zelfstandig vader of moeder. Dan leven de ouders en de kinderen dus een moment gelijktijdig in de wateren. Door henzelf ontstaan uit de eerste Oerdood, de tweede dood enz. het verrottingsproces en het dieren- en plantenrijk beleeft hetzelfde proces.

Deze zelfde Goddelijke basis Al t.m. A4 schept nu nog stoffelijke lichamen.

Man en vrouw paren dóór de bezieling van hun kinderen uit de wereld van het onbewuste.

En aanstonds zijn de kinderen weer de ouders.

Alleen, wanneer u niets meer goed heeft te maken op Aarde en de lichte geestelijke wereld heeft bereikt, dán kunt u vrijwillig op Aarde geboren worden om b.v. iets te brengen.

b.v. Plato, Socrates, Boeddha, Rembrandt, Mozart, een bewuste moeder, enz.

In alle andere gevallen moet u terug en heeft u hierin niets te vertellen.

U hoeft niet in paniek te raken, wanneer u, als kind geleerd heeft; Het celibaat is “heilig”, zodat uw evolutie op een dood punt staat.

“Neen !”, want God heeft dit zelf in handen gehouden.

Richard’s moeder b.v. heeft acht kinderen.

U kunt dus terug, daar heeft zij voor gezorgd.

Zij bezat zoveel liefde, zodat u weer verder kunt.

Maar in een volgend leven, moet u wel zelf voor de wedergeboorte zorgen.

De eenheid; Maan, Zon, Mars, Aarde is als het ontkiemende mosterdzaadje-de Baarmoeder in het grote Lichaam, waarin wij nog lichamelijk en door ons onbewustzijn ook nog geestelijk, in één Macro-Cosmische Cel xy-Zon en Maan leven.

Het uitspannel waar u, bij een heldere nacht tegenaan kijkt. Is als het ware de binnenkant van het mosterdzaadje.

Eén groot Lichaam. Zoals het menselijke lichaam is, maar ook van het dierenrijk en de natuur.

Gods Beeld en Gelijkenis.

Sommige planeten zijn nooit bewoonbaar geweest en zullen het nooit worden ook.

Venus, Saturnus, Jupiter, Uranus enz. zijn organen van de Baarmoeder van het Universum.

Honderden miljoenen sterren bezitten niet het Vader- of Moederschap, zoals de Zon en de Maan.

Zij zijn cellen waaruit het Grote Lichaam is opgebouwd, zoals ook ons lichaam, méérdere organen heeft, dan de wel belangrijkste, allerheiligste, gevoeligste, geslachtsorganen=evolutie. Dat gevoel heeft de ALMOEDER niet in het groeipunt van je nagel van je kleine teen gelegd. Zo vormen, wat wij op Aarde sterren, nevelen, enz. noemen, de Cellen, waaruit het Universum-Lichaam is opgebouwd.

Wanneer alle Zieleleven de Aarde bereikt heeft en de Aarde als ontwakende geestelijke Liefde heeft beleefd, begrepen en gevoeld. Dan lost dit gehele Universum (de melkweg) op.

Zoals nu de Maan al oplost. Zij bezielt nog het Heelal, maar heeft de stoffelijke taak af.

De Zon en de Maan, het gehele Lichaam-Universum, heeft door Liefde uitstraling een volgend, ruimer, wijzer, geestelijk bewuster Universum geschapen.

Daar vinden wij, alle leven weer terug, maar in een schonere, lichtere, mooiere, liefdevollere stof. De vierde hoofdcirkel.

Wat wij op Aarde melkwegen noemen, zijn Cellen van het volgende Grote Lichaam.

Eén van die “melkwegen” is het Zonnen-Planeten stelsel van het vierde Lichaam.

Daarin is het Moederschap en het Vaderschap zelfstandig.

Daarom heen heeft dit Lichaam heeft weer een vijfde Lichaam geschapen, ruimer en bewuster.

Het vijfde weer een zesde.

Het zesde een zevende.

Daarna gaan we over in de Bewuste AL-Oerenergie; Het AL-LICHAAM ÉÉN LICHAAM-GOD

Een goudachtig wit, met daarin alle kleuren. Je kunt ook zeggen een goudachtig zwart Lichaam, met daarin alle kleuren.

Het altijddurende Bewuste Godenrijk.

Bewust Goddelijk Vader en Moederschap, Licht en Duisternis.

U blijft toch uw individueel gevoel behouden, volmaakt één met uw tweelingziel. Kijkt u maar even terug naar C3 , de kinderen

K1+2 in één Lichaam en C6 , de ouders O1+2 in één Lichaam.

Kijken we terug, vanuit het AL-LICHAAM.

Dan is het zesde Macro-Cosmische Lichaam, als het ware, de Baarmoeder in het zevende Lichaam en het vijfde in het zesde. Het vierde in het vijfde. Ons Universum met ontwakend bewustzijn in het vierde. Zo ziet u dan, dat wij uiteindelijk In God , In het zevende Macro-Cosmische Lichaam leven en onderweg zijn, om bewust terug te keren naar God. Loopt u nu nóg met minderwaardigheidscomplexen rond ?

Wanneer u nu nog eens iemand tegenkomt, die met veel branie of zalvende woorden zegt; “Ik ben God”. Dan kunt u gerust zeggen, “Ik ook”, maar pas geestelijk ontwakende in dat kleine ontkiemende zaadje, dit nietige en toch weer machtig mooie Universum, waarin wij pas leven. En als hij blijft opscheppen, dan kunt u hem eens testen. U moet hem dan eens vragen of u zijn portemonnee mee kunt krijgen, want die heeft een “goddelijk” bewuste toch niet nodig. Probeer het eens! Kun je lachen en weet u meteen wie hij is.

Een ander voorbeeld.

Wanneer een kind op straat valt en huilend even blijft liggen?

4. U lacht, want u zegt; “Ik ben bewust, want ik heb gelezen, wie ik ben en waarom en waarvoor ik leef.”

Maar u blijft wèl, met uw handen in uw zakken staan. Dan is uw leven toch nog onbewust en staat u op een duister lemen voetstuk.

5. U heeft nog nooit van een Godheid als Liefde gehoord en weet niet waarom en waarvoor u precies leeft.

Máár, u reageert wèl spontaan.

En snelt eenvoudig, blij behulpzaam naar het gevallen kind en neemt het teder in uw armen en drukt het tegen u aan.

Droogt de tranen door warme woorden uit uw Hart-Ziel-Gevoel.

Deze mens is zonder het te weten uit een boekje, toch bewuster dan die eerste mens.

Deze mens bezit innerlijk waarachtig licht en wijsheid.

Zo voelt iedereen zelf wel wat het goede is.

Een moeder zei ons eens; “Ik hou zo van vrijen en kinderen krijgen en verzorgen.”

Zij dacht, dat ze in een vorig leven, vast wel erg slecht geweest was.

Dat is onzin = een minderwaardigheidscomplex. Zij is juist innerlijk warm.

Of; “Ik heb toch diploma’s, een dure auto, veel te vertellen in dit leven. Ik néém het niet, wat ik hier lees!”

Moet u zelf weten, uw vrije wil, een voetstuk.

“Ik ben zo lelijk dun, ik loop mank, ik verdien niet zoveel, ik heb niet zo’n dure auto enz. = een minderwaardigheids-complex.”

Of; “Ik ben toch een grote meid, ik heb gouden ringen in mijn neus en oren, ik draag briljanten, ik heb veel gestudeerd, ik doe veel mooie gekleurde plamuren op m’n wangen, ik ben toch zo mooi = een voetstuk.”

Nog een laatste goede tip.

Van de week, wordt door de Gemeente het grove vuil opgehaald. Zet alle minderwaardigheidscomplexen en voetstukken erbij! Dan neemt Charles ze wel mee.

U kunt dan zonder al die ballast, ECHT LEVEN !

Linda, Jennifer en Robert, Richard,
Charles en Claire
en de vele
anderen.

Plusminus zeventig procent van het boekje in 1977

Gaan we weer verder met het jaar 2022

FIONA

In die periode vanaf m'n 18de, toen ik "Alles" wilde weten, - - weten, - - weten, ging ik ook meerdere malen op pad. Eén van die honderden miljoenen rugzaktoeristen. Terwijl ik mij er, door en door, van bewust was, dat ik mijzelf altijd meenam. Open onderweg, 'k zie wel wat er gebeurt. Gelijktijdig heel westers nuchter, omdat er geen enkel vraagteken meer in mij leefde over de zin van het leven.

Eén van die vele ontmoetingen die ik onderweg beleefde was met Fiona. Natuurlijk heette ze zo niet.

Of ze geboren was in Zwitserland, Rusland, Australië, Costa Rica? Overal worden mensen geboren, die innerlijk voelen en weten, het LEVEN kennen, bewust zijn van hun vrouwelijke en mannelijke incarnaties. Heerlijk zijn zulke ontmoetingen. Met weinig woorden voel je, begrijp je elkaar. In haar lag een gevoel alles van haarzelf in te zetten ergens in de sloppenwijken van een grote stad. Maar wilde eerst nog in dat gevoel groeien, zo'n leven goed aankunnen.

Het zou haar niet eens verbazen wanneer het haar laatste incarnatie op aarde zou zijn. En iemand haar aan gene zijde zou opwachten om samen verder te evolueren en ook tijdens dit leven haar/zich nu ook wel als aanwezige liet voelen. Daarin lag dan in haar beleven blijdschap en warmte.

Enkele jaren later, ergens anders op aarde in mijn slaapzak.

"Je krijgt een periode met Fiona, samen te léven en beleven". Een hele heldere duidelijk boodschap, met gelijktijdig het gevoel daarin, vanuit gene zijde. Díe kwam binnen. Die nacht sliep ik niet meer. Bleef daaraan maar denken. Zo'n persoonlijkheid als Fiona. Dat zou je (ik) wel willen! De herinnering. Die ontmoeting toen. Een gelijk totaal vertrouwen. We waren bij elkaar en volledig bewust ervan dat we daar geestelijk naakt zaten en iedereen in ons kon zien. Zo vanzelfsprekend voor ons beiden. Hoefden we elkaar niet uit te leggen. We gingen helemaal op elkaars beleven in.

Na die boodschap van gene zijde? "Fiona zou toch een heel ander leven gaan beleven?" Dat kan toch niet? In mijn beleven lag níet zoiets van wat zij als "haar" taak voelde.

Kortom, ik legde die "boodschap" naast mij neer en zwierf verder.

Maar ondertussen - - - kwamen die gedachten en gevoelens steeds weer terug.

Maar soms ook helemaal weg. Dat kunnen de bewusten vanuit gene zijde allemaal regelen.

Maar jij hebt je leven zelf te beleven. Zelf te beslissen. En ach, met een glimlach ervaren dat er toch gestuurd werd, vanuit het bewuste leven na de dood en verdere dimensies. Ook vanuit de gevolgen die je in je vorige levens hebt veroorzaakt.

Een half jaar later, Fiona was ik “vergeten”. En - - - daar kwamen we elkaar tegen. Een hostel op een bergroute. M’n hart sloeg (bijna) op hol. Die directe vertrouwdheid weer. En mijn emotionele geladenheid. Natuurlijk vertelden we van elkaars beleven. En van mij uit over Lucia en Cindy. Want er mag niet een beleefde privé gedachte en handeling bestaan. Vanuit Fiona hetzelfde. Voor haar was het ook onmogelijk om niet zuiver met de liefde om te gaan. De heilige intimiteit van de liefde in elkaars armen beleven? Van tevoren weten niet bij elkaar te blijven - - -? Maar ach, de volgende dag lagen we al in elkanders armen in volkomen vertrouwde overgave. Woorden waren er niet meer, alleen heel zachte stille tranen van beiden om het geluk te verwerken.

— — —

Een groots sacraal geschenk, een gouden bladzijde in één van onze incarnaties, waarin je altijd met stille eerbied en gelijktijdig dankbare vreugde kunt terugkijken. Ook samen terug beleven, al zou dat bijvoorbeeld over vijfhonderd jaar zijn en ik in het vrouwelijke en Fiona in het mannelijke.

Zo’n vier maanden beleefden we samen, veel in de bergen. Een maand later begon Fiona aan haar “taak” van deze incarnatie.

Die innerlijke vrede, die van ons samen werd. Eens beleefde Fiona tijdens ons samensmelten.

Zij vertelde: “Er was een “héle sterrendeken” tussen onze lichamen!”

Nog diezelfde week een keer tijdens extase.

Haar beleven: “Ik was in het héélál !

We groeiden zó wel héél diep samen in ons heilige intieme beleven.

Een keer Fiona: “Als ik nu niet stop, dan is het te láát - - - ! Haar stem sloeg zelfs bijna over. Zó diep kan je beider LEVEN in verbinding komen, tot in de sferen van licht zonder je aardse lichaam. Waarin je, zonder de nodige aardse oplettendheid samenvloeit met Alle leven.

Ik “wist” van tevoren in mijn gevoelsleven dat zoiets kon gebeuren.

Weer praatten we over de steeds diepere lagen van ons Zieleleven. - - - -
- - en stopten toch niet met elkaar te beminnen. (We bleven niet van elkaar af).

Ook een keer in mijn beleven, tijdens het samensmelten met Fiona. “Hèlp - - Fiona - - Hèlp, Zij héél diep uit haar Ziel, “ik ben bij je, André, ik ben bij je”.

Niet voor niets heeft het Intelligent Design dit voorzien. En gezorgd dat iedereen zonder uitzondering een tweelingziel heeft. Om het GELUK van de steeds grootsere diepere LIEFDE te kunnen dragen.

Ons afscheid, van Fiona en mij, “viel mee”. Dankzij ons aardse realisme en wilskracht.

We hadden afgesproken dit leven geen contact meer te zoeken.

Zij ging in haar grote Natuurwetten verder vanuit het gevolg van haar vorige incarnaties. En ik in mijn te volgen Natuurwetten door mijn verleden.

Een jaar later kwam ik bekenden tegen van Fiona.

Natuurlijk “roddelden” we met diep respect en warmte over Fiona.

Die nacht werd ik ‘s morgens om vier uur wakker en moest huilen, huilen, huilen, zó diep miste ik Fiona. Zelfs het geluid kon ik niet tegenhouden. Drie uur lang, nóg hield het niet op. Het bed uit gegaan en buiten hard aan de fysieke arbeid. Zo’n relatief korte Zielsverbinding was wel heel ècht zuiver. Er gingen gedurende ons samen zijn ook vorige levens open. We waren bekenden van elkaar. In voorgaande incarnaties al met elkaar in harmonie gekomen. Vandaar zo’n ontzaglijke intimiteit omdat er nergens ergens meer een verstorende gedachte of handeling vanuit het verleden tussen ons aanwezig was.

Dat kunnen de mensen vanuit het bewuste Al-stadium gemakkelijk overzien en via de mensen vanuit de sferen van licht dat even laten regelen, wat wij, Fiona met mij samen beleefden.

Voor mij de logica dat Fiona en dit ikje niet met elkaar “mochten” blijven. Omdat wij beide andere karmische wetten hadden goed te maken. Bij elkaar blijven was intens geluk gebleven. Maar toch stilstand van ons beider goed maken aan ander leven. Zo nuchter westers te begrijpen zit de evolutie in elkaar.

Voor ons beiden zo’n diep geschenk aan elkaar. Geeft een enorme innerlijke Zielen Kracht om alles wat niet fijn is in deze en volgende incarnaties gemakkelijker aan te kunnen. Innerlijk wetende dat ons een

nog grootsere liefde wacht. Als je beiden als tweelingzielen in harmonie bent. Je “vuile was” opgeknapt hebt van al je egoïstische gedachten en handelingen uit je verleden.

JENNIFER

Een aantal jaren later kwam Jennifer op m'n weg. Ook zij was niet belemmerd door een religie, maar was bewust van persoonlijke evolutie, vrouwelijke en mannelijke incarnaties en de bewuste en onbewuste sferen in het tijdelijke leven na “de dood” tussen twee incarnaties in en de beïnvloeding van daaruit.

We waren beiden niet verliefd op elkaar.

Maar wisten wel dat er gestuurd werd vanuit gene zijde. Weer een heel beleven vertellen hoe we toch in elkaars armen kwamen. Het blijft altijd groots voor mij. Zo wil ik het ook. Als je beiden die openheid hebt dan ontstaat er ook een steeds mooiere liefde. Weer het steeds diepere gezamenlijke vertrouwen. Zeven maal 24 uur in de week waren wij samen. Niet alleen vrijen met elkaar, maar ook een eigen nestje bouwen enz. Ieder gevorderd dier, een vogel, doet dat ook.

We kennen elkaar nu pas ruim veertig jaar.

We zijn niet getrouwd, nooit met iemand getrouwd geweest. In dit leven. Maar die innerlijke geestelijke naaktheid samen is voor ons beiden zó belangrijk.

Daardoor zei Jennifer een keer vanuit haar pure beleven: “We weten elkaar altijd te vinden in elkaars armen.”

Van haar 17de tot en met haar 21ste had zij een vaste relatie. En door de directe openheid, van ons beiden. Vertelde ze ook een keer door een spontaan terug denken aan die relatie. Waarin zij toen ook samen eerlijk geluk beleefden. Zij samen enthousiast in elkaars armen door de hele kamer rolde. Met een speelse blijde lach, vroeg ik Jennifer of er wel een zachte dikke vloerbedekking op de vloer lag?

Met Jennifer beleefde ik wéér een geestelijk “luxe” leven. Want In die caravan deden we alleen de kachel aan als het buiten vroom. Bij ons innerlijk vroom het niet en dan heb je maar héél weinig materie nodig, om het warm te hebben. We hebben nu nog een uiterst doelmatig multifunctioneel bed wat we toen zelf maakten van gedumpte materiaal.

Die vrije luxe, delen we. Leven, in en met de materie en er toch los van zijn.

Nú in deze tijd zou je zeggen. We waren redelijk zuinig op de natuur. Met zelfkritiek zijn andere woorden nodig. “Dan moet ik niets gebruiken en van de adem en de Liefde leven”. Zó ver ben ik nog lang niet. Want dan betekent het dat er in iedere gedachte en handeling vanuit mezelf die Liefde als dragende kracht moet komen. Al leefden we beiden voordat we samenkwamen vegetarisch, gebruiken we allebei nog aards voedsel. Toen de kinderen geboren werden, pasten we ons door school enz. meer aan. De (tijdelijke) kinderen moeten zèlf hun innerlijke keuzes maken en niet een al te sterke invloed van hun tijdelijke ouders meekrijgen.

’t Lijkt mij genoeg over Jennifer en mij.

Dat tijdelijke? De conceptie, zwangerschap, geboorte, moederschap en dienstbaar, dragend vaderschap zijn hoofdeigenschappen van de Albron. Toch zijn er in de eeuwigheid geen kinderen. Vanuit gene zijde spreken ze over zuster en broeder Liefde.

Jij, nuchtere man, die dit nu leest. Van binnen uitroept. Ah, “Bingo” ! Dat komt goed uit, want ik wil dat gedoe met kinderen helemaal niet. Kan ik nog meer met schijntolerantie en schijnelegantie vrouwen in het bed krijgen. Want dan werk ik toch mee aan die zuster en broederliefde? Als je dieper durft na te denken. Kun je aanvoelen nog héél - - - héél ver van die universele Liefde verwijderd te staan. Vanuit het licht bezien, ben je dan nog een soort plank die een hark heeft ingeslikt. Een hark die nog vrouwen verkracht. Iemand die nog geen enkel benul heeft van wat Liefde is of kan worden. Toch komt het allemaal wel goed met je. Vooral door je aanstaande vrouwelijke incarnaties. Al ziet het er op dit moment nog naar uit dat je dan nog door het onbewuste deel van de wetenschap, tussentijds, bedrogen kunt worden. Door zogenaamd in het verkeerde lichaam geboren te zijn.

Wel dacht ik vandaag aan nog wat andere ontmoetingen in dit leven. Je weet maar nooit, welke ontmoeting je onderweg beleeft? Daarom had ik in mijn rugzak toen het boek “Het Ontstaan van het Heelal” 500 blz. In het Midden-Oosten, in Israël kwam ik Anne tegen een net twintigjarige. Mijn leeftijd was ook net twintig plus. Geen relatie, maar wel weer heel veel gevoel kunnen delen. ‘s Avonds nam zij dat boek mee.

De andere dag vroeg ik haar: “En, heb je er nog in gelezen.”

Ja, ze had het al uit, ‘s nacht gewoon doorgelezen. Ze herkende alles.

Als kind, net voor haar zevende jaar, was ze in die werelden geweest. Ook in die duistere sferen.

Zij beleefde geen angst. Zij reisde in een kristallen bol. Die mensen in die héél duistere sferen konden met hun “klauwen” daardoor niet bij haar komen.

Omdat ik je al eerder vertelde. Vóór je zevende jaar kun nog putten uit je laatste incarnatie. Toen was zij al een Bewuste. Dit is nog zo’n voorbeeld. Mondiaal gebeurt dat natuurlijk veel vaker.

Op nog langere termijn is iedereen vanaf haar/zijn 14de ruimtelijk bewust. Maar dan is er bewust geen enkel bedrog en geweld meer op aarde. **Wegkijkende mensen van de massamedia, zullen hopelijk eerder stoppen met wegkijken.** Al is het eerst maar **mondiaal** gewoon geworden dat je zowel in het vrouwelijke als ook in het mannelijke lichaam incarneert.

ANNA

HET SACRALE STERVEN

Het is nog niet zo, dat voor iedere westerse mens de dood een feest is. Ook kan nog niet iedereen aanvaarden dat de dood vooruitgang betekent. Daar moeten we het voorlopig nog maar even mee doen.

Ik woon alleen en de professor en de consulenten begeleiden mij in m’n laatste dagen. Ik ben lichamelijk weerloos, ik kan weinig meer. Maar ik wil zo graag m’n intiemste gevoelsleven met iemand delen.

Dan staat Anna ineens op de stoep. Dat blijde meisje. Een straat verderop woont zij.

Ze is 13 jaar. Er ontstaat een machtig mooie ontmoeting. Het gaat vanzelf. We gebruiken niet eens veel woorden. Zij kent, voelt, het zelfstandig leven na de dood.

Even wil zij met mij ruilen, maar dan buigt ze zachtjes haar hoofd naar mij toe en fluistert: “Ik moet hier blijven, want ik kan veel mensen helpen die de dood nog niet als Liefde kennen”.

Anna is verder dan mij in haar geestelijke ontwikkeling. Zij vertegenwoordigt al meer de altruïstische Liefde. Die heeft ze opgebouwd door dienstbaarheid in vorige levens.

Ik word steeds gevoeliger en kom steeds losser van m'n zieke lichaam. Ik word af en toe al meegenomen in het leven na de dood en weet, zie en voel m'n stadium van Bewustzijn als ik straks vrij zal zijn van m'n aardse lichaam. Het is m'n eigen gelukswereld, welke ik deel met andere "overleden" mensen, die ook zo voelen, als dragende kracht mede vertegenwoordigen.

Maar m'n arme begeleiders. De professor vindt dat ik hallucineer. Hij zegt het niet en doet heel vriendelijk. Maar doordat ik nu steeds meer overga in het Bewuste geestelijke leven, zie en voel ik door zijn masker heen.

Studenten medicijnen lopen voortdurend rond mijn bed. Ik vind dat goed. Roy is iets gevoeliger. Hij probeert in ieder geval echt te luisteren. Lydia is ook heel eerlijk, eigenlijk bijna nog een kind, heel puur, open. Zij is door die openheid al een goede begeleidster. Ik hoop dat zij niet overwoekerd wordt door een kil, klinisch beeld van de dood, waarbij de continuïteit van ieders leven ontkend wordt.

Jean zit er alleen bij voor de toekomstige baan. Vanachter z'n glimlach bespot hij mij vanuit zijn innerlijk. Hij is (nog) koud. Door al die mensen ga je heen zien bij het loslaten van je lichaam.

GEHEIMEN ZIJN ER NIET MEER VOOR DE BEWUST STERVENDEN.

Als een geschenk mocht ik deze mensen ontmoeten en dit zou ik iedereen gunnen.

Het kan u ook overkomen, als u uzelf openstelt.

Voor de overgang naar een bewuster maatschappij worden deze "Anna's" vaak bespot door de onbewusten. Als die hoon zonder woorden of handelingen gebeurt, voelen deze kinderen dat toch en zwijgen dan. Probeer het gevoelsleven van Anna te begrijpen en in u toe te laten.

Ook al heb je in dit boekje zelfs af en toe, een stukje, met een flinke portie weezin gelezen.

Dan kun je toch aanvoelen vanuit het onaantastbare deeltje Albron in je, waar het naar toe gaat met je. Een niet meer eindigende INTIMITEIT waarbij onvermijdelijk alle behoefte aan ego-applause verbleekt tot een NUL-ENERGIE.

Het is mijn beleven. Zo'n plus mines 20 jaar geleden werd m'n persoonlijke beleven nog een keer meegenomen door alle dimensies heen, tot en met de "Zevende Klas".

Vandaar die laatste zin hierboven met zoveel zekerheid.

Als ontzuenderende geruststelling voor je.

Ik kon dat helemaal niet, op m'n gemak, emotioneel aan. En vroeg degene die mij dat GEVOEL liet beleven, mij af te sluiten. Terug in de sferen van licht bij Tino, had ik gelijk weer enthousiaste praatjes: "Ik ben helemaal alléén mee geweest!"

En lag ik daarna - - - gewoon weer aards warm naast Jennifer. Zij werd wakker.

Zó - - - fijn, met gevoelswoorden, met haar zo'n Grootse Geestelijke Intimiteit, te kunnen, mogen delen.

EVOLUTIE WINST

'k Kom nog even terug op die volledig verdwenen privacy, door die technische open verbinding met gene zijde.

Trouwens zo'n toekomstbeeld zou jij zelf ook kunnen invullen. Wanneer jij je handelingen vanuit het Deeltje energie, de Albron in je, laat komen. Door die openheid komen relatief snel die koude duistere sferen na de dood leeg. De voorheen onwetende mens bedenkt zich nu wel twee keer voordat hij nog gelukkig probeert te zijn over de ruggen van anderen.

Hij ziet de, zelf gecreëerde werelden zonder aards lichaam.

Trouwens vóór die non privacy techniek kon dat ook al heel lang iedereen weten, door de wereldwijde bijna dood ervaringsverslagen.

De mensen die zichzelf en elkaar gevangenhouden, zullen nu eerder opnieuw geboren kunnen worden, om hun leerschool voort te zetten. Door collectief weten zijn ze meer welkom. Ook al vervormen sommige onstuimigen, door hun bruutheid en onbewuste mentaliteit het lichaam tijdens de zwangerschap. Zij worden niet "economisch voordeliger" geaborteerd.

Gelijktijdig is het besef groeiende dat je nooit persoonlijk, tijdloos, volmaakt extatisch gelukkig kunt zijn, wanneer er ergens nog een mens lijdt door onwetendheid.

Alle mensen zijn nu eenmaal gezamenlijk die ESSENTIE van de BRON. Iemand achterlaten en nog onbewuster doden is masochisme t.o.v. je eigen lichaam en persoonlijkheid.

Duidelijker, schrijnender, kan het bijna niet, door in het huidige tijdsmoment waar te nemen dat de mens steeds jonger zelfmoord pleegt, dankzij het journalistieke en redactionele groepsgevoel. De tijdelijke kinderen geen uitleg gevend van het HEILIGE vuur wat hen in elkaanders armen drijft. Ondertussen ze wel proberen te “doden” door geram-dreun als muziek te verkopen, games promoten waarin bedrog en geweld de oplossing is, om de BRON in de mens kapot te kunnen maken.

Nóóóóit - - - zal collectieve holheid dat voor elkaar krijgen !

Zelfs met uitsluitend kille hoogbegaafde intelligentie kun je dat nog begrijpen. Vóór die technische non-privacy nam ik zelfs voor de tv een actieve aansporing tot zelfmoord waar. Het publiek lachte met leedvermaak. Zo waren de mensen van de massamedia succesvol met uitzending, waardoor deze, publiek bezit geworden ontwakende medemens, binnen korte tijd zelfmoord pleegde.

DOEMSCENARIO'S KOMEN NIET UIT

Door de technisch **geestelijke naaktheid**, iedere lichamelijke naaktheid overtreffend, komt het zover dat **echt léven** de overhand krijgt. Aangeleerde schijntolerantie en liefachtigheid vallen door de mand.

Nog werd de vrouw voor een halve zool versleten, door een gedeelte van de onbewuste mannen. Hiermee bedoel ik niet eens religieuze beperking. Maar de zogenaamde westerse vrije vrouw en man. Massaal protest hiertegen heb ik nooit gezien. Althans is mij dan ontgaan. Omdat geestelijk technisch de gehele evolutie open is, wordt de mensheid in relatief korte tijd bewust. Je stadia van donkere sferen en van licht zijn nu direct op je PC te zien.

Het idee, wanneer je in elkaars armen ligt met je pure strelen en kussen, je ook nog een half oog op je monitor zou moeten houden, lijkt mij weinig romantisch. Natuurlijk kun je de geestelijke opnames later terugzien. Hoe zuiver je beider samensmelting was. Want bij de minste oneerlijkheid ben je gelijk te bereiken door de mensen uit de duistere sferen na de dood.

Menig drugs- of drankverslaafde, kan je vertellen weinig of helemaal geen dankbare vreugde te hebben beleefd aan intimiteit omdat er “doden mee snoepten” of hen helemaal overnamen.

Mensen die de sferen van licht vertegenwoordigen in het leven na de dood en verder zijn met hun persoonlijke evolutie dan jij, kunnen je altijd beïnvloeden, ook wanneer je, in wederzijdse eerlijkheid, samen intimiteit beleeft. Meestal zal je dit niet weten. Als je het weet is dat meestal achteraf en is dat een nog gelukkiger ervaring. Je krijgt dan een “bericht” van gene zijde.

Voor mensen die, bewust, voldoende het leven na de dood kennen, verandert er niets door die technisch geestelijke naaktheid.

Iets zeggen of doen wat niet 100 % hun zuivere persoonlijke waarheid is, op dat tijdsmoment, kunnen zij niet eens meer. Dan zwijgen zij nog liever. Alle nog slapenden worden door weten eerder wakker en hebben daardoor minder trek om negatieviteit te bedenken en uit te halen.

Gelijktijdig verdwijnt de macht van zo'n “bijdehand” mens over de kwetsbare zwakkeren. Want bij die non-privacy gaat gelijk de materie privacy onderuit.

Door het nu eenvoudig kunnen begrijpen van intens verlangen naar innerlijke warmte, (is de evoluerende BRON zelf) zal alle poppenkast, in relatief korte tijd, van de aarde verdwenen zijn. De gehele mondiale samenleving wordt ingericht naar het bewust volbrengen van ieders persoonlijke en collectieve evolutie.

Heel veel mondiale structuren kunnen gewoon blijven bestaan. Alleen dienen zij nu nog maar voor mondiale economische nivellering, zonder dat er ergens nog een promille aan transparantie ontbreekt.

De goedverkopende roep op doemscenario's verdwijnt. Door universeel weten is een collectieve mentaliteitsverandering de “motor” om het tij te keren. De kinderen van de volgende generatie, op aarde, daar ben jij er ook één zelf van. Zeker wanneer je nu meer neemt dan je teruggeeft.

Macho ontbloting.

Het materiële en carrière macho gedrag begint al aardig als ego-holheid onmaskert te worden.

Een spiritueel manipulerend gedrag kon voorheen groot verdriet over anderen brengen. Ook die kinderachtige “muren” rollen om.

Kwam je ze ook tegen op wereldreis?

Een opgevaren uit de bocht gevlogen oosterse meester. Nu als gefrustreerde man geïncarneerd in het vrouwelijke lichaam. Als kind een

redelijk onbevangen meisje hopen op liefde. Ontwakend, de voormalige macht over de materie gewaarwordend. Langzaamaan, bewust wordend van dat ego bevredigende leven.

Toch niet emotioneel in staat zich/haar over te geven aan de BRON in haar, om als DEELTJE BRON te evolueren naar een fijngevoeliger frequentie door het moederschap.

Technisch fysiek zwangerschap voorkomende, ontstaat er disharmonie t.o.v. De Bron. “Men neme nog een kind” als zekerheid om de oude dag eenzaamheid te voorkomen. Daarvoor is het op een gegeven moment te laat.

De handel, in spiritueel bijdehand zijn, is nog een mogelijkheid om bewonderende aandacht te krijgen.

De voormalige “meester” nu als vrouw, verpakt in disharmonie met een zwaard omgord. Zij (hij) “zag” meer dan de toehoorders en deed ook aan gekaapte affectieve Stille Zuidzee lichamelijkeheid.

Wat voor de mensen van de Stille Zuidzee zuiver is, veranderde in westers commercieel gewin. Waarop gelijk de “doden” op af komen om van de zwaksten te plukken.

Ze vertelde hoe ze de man in haar orgasmen te slim af was, enz. Ondertussen vanuit dat voormalig Oosters “bijdehand” zijn, de ander energetisch leegzoo.

Ik miste volledig die heilige intimiteit. Ook die ego bevrediging werkte op een gegeven moment voor haar/hem niet meer. Een eenzaam hoopje mens bleef er in de rest van die incarnatie over.

De materie beheersen. Door dikke muren heengaan. In een groot aards vuur verblijven. Over water lopen. Je over land en in de lucht door wilskracht te verplaatsen enz., enz. Van alles is te leren.

Maar als je dat alleen uit machtsbehoefte doet, kom je geen stap verder in naastenliefde ontwikkeling. Je staat stil.

Voor de half onbewuste mensen ziet al dat bijdehand zijn er indrukwekkend uit. Voor mij en die honderden miljoenen andere mensen die niet bang zijn, voor een je in alles verliezende intimiteit, ontstond diep mededogen: “Ach arme drommel, wat heb je in je voorbije incarnaties voor vreselijks uitgehaald, om zo alsnog aandacht te vragen, niet meer in staat te slagen voor je “examen” tijdens dit leven. “Gewoon” lief te hebben. “Eenvoudigweg” in volle geestelijke zuivere lichamelijke overgave het moederschap “durven” ondergaan, bewust te beleven.

Zodoende de sferen van licht bereiken en daarna weer verder kunnen evolueren.

Die eerste lichten hebben zónder zulke uitwassen toch het stadium bereikt van, individueel Bewust, samen met hun tweelingziel, mede de dragende BRON te zijn. Zonder al die andere tijdelijke bestaande technieken, religies en wetenschappen.

Méér; indruk proberend te maken, uiteindelijk “angstige” mensen kwam ik tegen. Wanneer ze zuiver hun diepste voelen en geweten zouden durven “ontbloten” konden zij constateren, bang te zijn voor die eerder genoemde “SUPER VELIEFDHEID”.

Vele westerse stoere mensen, bewegend, alléén, volmaakt gelukkig te zijn met de BRON in en om hen heen - - - ?

Wanneer ik aan hen doorvroeg: “Is dat wel zo ?”

Was hun “antwoord”. Of - - - met een innerlijk schild liepen ze liefachtig “blij” - - - glimlachend met een smoesje weg. Of met bovengenoemde kunstjes en van allerlei andere soort verstopten zij zich. Hun innerlijke tranen verbergend, om het gemis van een zuivere heilige geestelijke lichamelijke liefdesrelatie.

Soms zelfs zo’n joekel van een geestelijk ego opgebouwd hebbende, dat er door hun trotsheid zelfs geen tranen meer van diepere ontwaking te voelen waren.

Gelukkig ervaren zij nu inzicht, dankzij de non-privacy techniek, zien ze simpelweg op een voetstuk stil te staan.

Er zijn ook oprecht, liever zonder intieme relatie, op aarde levende mensen. Zij brengen materie wijsheid, verpleging, enz. aan mensen die daardoor verbinding krijgen met anderen op aarde en herstellen zo hun geestelijk evenwicht met hun verleden.

Een ontwaakte mens wíl niet materieel gedragen worden, afhankelijk van anderen zijn. Enz. Daaraan kunnen deze oprechte dienende mensen niets geven. Een ontwaakte mens kun je alleen maar je persoonlijke stadium van wakker zijn geven tot en met de bodem van je innerlijke beleven waarop en waarin je bestaat.

Wanneer je dit leest en ervaart en die geestelijke non-privacy is er (nog) niet, ga gewoon door met je eigen goede bewuste weg. Alle leven in je directe omgeving stralend verwarmend, in volledig zuiver persoonlijke waarheid. Je hoeft niet te wachten op die fase dat iedereen om je heen, technisch geestelijk naakt, in het volle licht staat.

VLADIMIR

Zo'n 40 jaar geleden ontmoette ik een in het mannelijke geïncarneerde. Hij was zich ook bewust van het Léven. Een flinke portie vanuit vorige incarnaties was er opengegaan. Ook levens waarin hij zelf de brute dader was. Tja dan word je vanzelf bescheiden.

Mijn beleefde essentie hem vertellende. Van waaruit mijn conclusie.

“Wanneer Jezus van Nazareth's ‘meisje’ (tweelingziel) toen ook ergens op aarde geïncarneerd was. Dan had hij het niet op de kruisdood laten aankomen.”

Vladimir had maar 3 seconden nodig om zijn gevoelsleven te peilen:

“Nee dan had Hij dat níet gedaan.”

Zo voelde ook hij innerlijk, hoe diep een intieme relatie kan worden beleefd. Hij is ook zo'n stille die ergens op aarde een dragend Leven is. Vladimir kon goed aanvoelen, dat voor Al-Bewusten een kruisdood niets te betekenen heeft. Voor mij toen ik er als onbewuste naast hing, maakte het door mijn duistere ik wèl indruk.

Maar er zijn mensen geweest die veel langzamer, langduriger, martelend uit hun aardse lichaam verwijderd zijn. En zij waren niet AL-Bewust. Vaak nog niet tot de sferen van licht behorend en daardoor ook nog angst kende voor het voor hen nog onbekende leven na de “dood”. Daardoor was het voor hen vele malen moeilijker.

Je zou zelfs kunnen zeggen. De mensheid is pas tweeduizend jaar oud. Wanneer ik ergens in Siberië, Canada, India geboren ben en willens en wetens de boel belazer. Dan verandert er niets aan mijn persoonlijke beleven. Wanneer iemand zich in Jeruzalem zou laten kruisigen. Voor de volle 100 % procent moet ik dat zèlf opknappen. Anders is volmaakt harmonisch gelukkig zijn onmogelijk. Wat voorheen geleerd werd en misschien nog wel, hier en daar, dat Jezus voor onze “zonden” is gestorven. Begrijp jij nu, dat zo iets niet eens kan.

Dat deeltje Energie leverde het laatste deeltje “ik” ook nog in.

Hij/Zij beleefde toen individueel volbewust de laatste “Goddelijke” Weeën van de Al-Moeder van vóór de Big Bang.

Dit krijgt iedereen ooit een keer te beleven. Niet die kruisdood. In het nu, zou een milieubewuste zeggen. Doe dat zelf maar. Daar staat nog een oude schuur met nog wat balken. Het helpt je niets in evolutionaire ontwikkeling. Je zou zelfs de uitvoerders van zo'n kruisiging ook nog

opzadelen met een schuldcomplex. Geen mens die nu weet dat er geen dood bestaat zal zo iets nog willen doen.

SCHOOLSE. UITLEG

Als afscheid van je. Kom ik nog een keer terug op die schoolse uitleg van emotionele dichtheid van energie, zoals in het begin van dit boekje. Die donkere dichte sferen na je lichamelijke dood zijn gemakkelijk te begrijpen. Door je gebrek aan openheid. Wegkijken. Die zijn zo, beleef je zo, zoals het stadium is van je persoonlijke bekrompenheid. En je handelingen die van daaruit op aarde ontstaan. Je onbetaalde rekeningen, draag je pijnlijk, in je onderbewustzijn bij je, als stoornis om gelukkig te zijn, totdat je ze “betaald” hebt.

De sferen van licht, ruimere, minder dichte energie. Ontstaan door dragende dienstbaarheid.

Overduidelijk voor iedereen vooraf te beleven en te begrijpen door “Een Blik in het Hiernamaals”.

Alle, door wetenschappers beschreven bijna-doodervaringen, passen daar royaal in.

Dat deeltje energie wat die keer Jezus heette, is zo Bewust, waardoor iedere vorm van belachelijk maken, onmogelijk dat deeltje Albron uit evenwicht te krijgen is. Ook die mondiale persoonsverering, waar veel mensen nu eenmaal behoefte aan hebben, verandert ook niets aan haar/zijn persoonlijke beleven. Geen enkele mens die het individuele Bewuste Alstadium heeft bereikt laat haar/zijn “ego” nog opkietelen door aardse en gene zijde mensen.

Vanuit jouw juist Westerse logische nuchterheid kan jij nu nog beter die ego-applaus behoefte begrijpen van veel mensen. Mensen die, die Jezus van toen, overal op aarde lieten opleiden. Als je al die jaren, die, deze “super gekwalificeerden” die Jezus moesten opleiden optelt, dan ga je ver over de 20 jaren heen. ’t Liefst vertellen ze er ook nog bij, dat zij toen die leraar of lerares waren of tot die groep “verhevenen” behoorden.

Die ontmoeting van mij, met Anne, toen in Israël, waar wij beiden net 20 plus waren. (zie; blz. 114) Zij vertelde haar beleven van net voor haar zevende jaar. En was daarin persoonlijk Bewust.

Mijn stadium van naastenliefde was op de grens van donkere sferen en de sferen van licht. Haar stadium was op de grens van de tweede en derde sfeer van licht. Je hoefde Anne ècht niet door een stel bijdehandte Indiërs op te laten leiden. Zij gaf niets, om zoiets, als een aards bla, bla, bla te zijn, die de aardse materie door gedachtenkracht kon manipuleren. Zij was zo'n stille, met innerlijke warmte en zekerheid.

Wat willen toch die mensen? Die verhevenen die Jezus opgeleid zouden hebben en nu in vrouwelijke lichamen en mannelijke lichamen op aarde zijn? Applaus, --- applaus? Om zèlf ego-opgekieterd te worden?

Geen enkel mens kan en kon zo'n Bewuste als Jezus iets leren. En ook al die miljoenen anderen, die in het persoonlijk Bewuste Alstadium leven, kun je iets leren. Alles komt aangepast, gedoceerd, juist via de sferen van licht, van hen vandaan. Al die mensen hebben vanaf de zevende sfeer van licht, de vierde, vijfde, zesde en zevende "KLAS" als Bewust dragende Kracht verdicht, opgebouwd. Dan kun je toch nuchter begrijpen. Al die aardse onzinnige bla, bla opleidingen van mensen alhier, slaan nergens op. Die mensen die al miljoenen jaren verder zijn. Léven in een niet meer voor te stellen zuivere Intimiteit. De Zevende KLAS bewust vertegenwoordigend.

Alle geestelijke muren zijn "omgevallen". De gehele kringloop van evolutie is voor je te overzien.

Vanuit de eerste lichtverschijnselen in het HEELAL tot en met die minst dichte energie van vóór die eerste lichtverschijnselen.

Niet één van die mensen die Jezus tot een onbewuste degraderen, durft in die natuurlijke volgorde die genoemde boeken te lezen/beleven, zonder een voor hen lastige bladzijde over te slaan. Want dan ontkomen ze er niet aan, die hele berg ikjes, waarin ze zich proberen te verbergen. Bewust in te leveren, bewust afstand van te doen.

Naar mijzelf, op wat afstand kijkende? 'k Mag me in m'n handen knijpen. Wanneer het mij lukt, gedurende de nog komende vijf incarnaties op aarde, met het goedmaken van mijn verleden. Erin zal slagen, na iedere incarnatie een iets gevoeliger sfeer als dragende kracht te bereiken. Tot vervelens toe voor je. Niet door bijdehand te zijn. Maar door uitsluitend

liefde in m'n gedachten en kleinste dagelijkse handelingen te leggen. Door ruimhartiger te worden. Een steeds minder dichte energie (bekrompen mentaliteit, applaus) te gaan leren vertegenwoordigen. Heb je misschien het idee, even een knop omzetten. En je vertegenwoordigt dan gelijk al die sferen van licht? Vergeet het maar. Je kunt geen stap overslaan in je ontwikkeling. Er wordt van alles verkocht. Het meest absurde, kwam er van iemand, die het alvermogend bewustzijn verkocht en gelijktijdig haat. Ach er is vast nog wel dwazer spirituele handel op de vrije commerciële markt.

Jij, nú in het mannelijke lichaam geïncarneerde, vraagt je af? “Wat vertegenwoordig ik al in mijn gevoelsleven van Anne en Anna, van Vladimir en Fiona, in mijn aanstaande incarnatie in het vrouwelijke lichaam?”

Jij, nu in het vrouwelijke geborene, vraagt je af? “Wat kan ik dan voelen en begrijpen van dat deeltje energie die toen Jezus heette, als ik aanstonds weer in het mannelijke geboren ben?”

Welk gevoel deed die Jezus, van 2000 jaar geleden in Jeruzalem, toen bewegen om zich te laten kruisigen?

Iemand die de vierde tot en met de zevende klas “geslaagd” voltooid heeft?

Voor wie het niets voorstelt, om met het lichaam, half dematerialiserend te verdwijnen, verplaatsen, enz. enz. Alles kan.

Zelfs aardse mensen die nog niet eens de sferen van licht vertegenwoordigen als dragende kracht, kunnen dat leren.

Velen konden dat in Egypte en vele andere plaatsen op aarde. Wat toch allemaal niets heeft te maken met het ontzaglijke, fijngevoelige, éénzijn met de BRON van ALLE LEVEN.

Nú in het vrouwelijke weet je wat je nog aan ontwikkeling staat te wachten in je aanstaande mannelijke incarnaties.

Wees gerustgesteld. Geniet er maar van, “reddeloos” verloren verliefd te worden. Al is het wel slechts een klein percentage van die gelukzalige energie, van hetgeen, wat er toen in Jeruzalem gebeurde.

Dat grootse geluk staat iedereen te wachten. Daarmee is er voor mij nog heel veel werk aan de winkel, wat betreft mijn karaktereigenschappen.

De BRON, ZIJ heeft geen boodschap aan mijn vrije onwil, misschien soms ook wel eens bij jou aanwezig. ZIJ gaat gewoon rustig door, Haar Zelf in grote verscheidenheid individueel BEWUST te maken. Het Intelligent Design verandert niet.

Ik wens je moed en zelfvertrouwen om die steeds fijnere gevoelsontwikkeling, in je en vanuit je, toe te laten.

Zelf geniet ik nu al vaak van m'n aanstaande incarnatie in het vrouwelijke. Als je die gehele serie boeken in die natuurlijke volgorde gelezen, meebeleefd hebt. En daardoor ook dit boekje, gemakkelijk, in je gevoelsleven kunt inschatten. Dan is het eenvoudig te begrijpen. Met een maatje, zo vertrouwd, nog een incarnatie samen te beleven, zonder tweelingzielen te zijn.

Uiteraard hebben onze lichamen dan andere namen. Nóch een reden, om de beperking in te zien, door je hier op aarde een identiteit te laten aanmeten. Voor je te laten applaudisseren. Terwijl je net zo Ruimtelijk bent als het Heelal. Nou ja, een eeuwigdurend dragend vonkje daarvan, met weer wel, dat Al-Bewustzijn daarvan.

Met vriendelijke groeten,

(In deze incarnatie, heet m'n aardse lichaam) andré verdonk.

